

สารบัญ

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา (สมัยสามัญ) พ.ศ. ๒๕๒๕

หน้า

ครั้งที่ ๑/๒๕๒๕	
วันศุกร์ที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๒๕	
๑. เรื่องแจ้งที่ประชุม	
— สำนักนายกรัฐมนตรีชี้แจงกรณี พันเอกถนัด คอมันตร์ ยังคงดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี	๑
๒. รับรองรายงานการประชุม	๑๑
ครั้งที่ ๑๐/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๒๔	
ครั้งที่ ๑๑/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๒๔	
ครั้งที่ ๑๒/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) วันจันทร์ที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๒๔	
๓. เรื่องด่วน	
๓.๑ พิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดเปลี่ยนแปลงราคา ปานกลางของที่ดินที่กำหนดไว้สำหรับการประเมิน ภาษีบำรุงท้องที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๘ พ.ศ. ๒๕๒๕ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)	๑๒
๓.๒ พิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)	๔๒

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๑/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ)

วันศุกร์ที่ ๑๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๒๕

ณ ห้องประชุมรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๑๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๐๑ คน

ประธานรัฐสภา : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ขอเรียนเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ผมได้รับหนังสือจากสำนักนายกรัฐมนตรีที่ สร. ๐๑๑๒/๗๗๙๔ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๒๕ เรื่องชี้แจงกรณี พันเอก ถนัด คอมันตร์ ยังดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งทางสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาพิมพ์แจกให้ท่านสมาชิกทั้งหลายทราบแล้ว ผมจึงขอเรียนให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายบัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กระผมอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๓๒ (๑) ขอปรึกษากับท่านประธานเป็นเรื่องด่วน กระผมขอสมาชิกผู้รับรองครับ เรื่องเกี่ยวกับรัฐบาลชี้แจง

ประธานรัฐสภา : เดียวครับ สมาชิกยังรับรองไม่ครบนะครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ครับ ขอรับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายบัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : เกี่ยวกับกรณีซึ่งรัฐบาลได้ชี้แจงเรื่อง พันเอก ถนัด คอมันตร์ ยังดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีอยู่ เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะขอประทานกราบเรียนว่า เรื่องนี้กระผมเองเป็นเจ้าของเรื่องซึ่งได้เสนอสภามาเมื่อ ๓ เดือนก่อนโน้น เพราะฉะนั้นเมื่อวานนี้มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรก็ได้มีสมาชิกผู้มีเกียรติจากศรีสะเกษได้หยิบยกปัญหาเรื่องนี้ขึ้น แล้วในวันนี้เราก็ได้รับเอกสารแถลงการณ์ของรัฐบาลที่หน้าโต๊ะประชุมเมื่อเช้านี้เอง กระผมอ่านในหัวหนังสือที่ลงรับ ก็ลงเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๒๕ เวลา ๑๓.๑๐ นาฬิกา กระผมจึงขอประทานกราบเรียน กระผมอยากจะปรึกษาเรื่องนี้ ในกรณีที่รัฐบาลเสนอเรื่องนี้เข้ามาสักเล็กน้อยซึ่งไม่ได้มีเจตนาที่จะรุกรานหรือจะโจมตีรัฐบาลแต่ประการใด กระผมขอกราบเรียนดังนี้ครับ ถ้าท่านประธานท่านอนุญาต กระผมก็จะได้ขอกราบเรียนในเรื่องซึ่งกระผมเสนอยุติเมื่อคืนนี้ ขอปรึกษาเป็นเรื่องด่วนครับผม

ประธานรัฐสภา : คือเรายังมีเรื่องด่วนที่สำคัญอีก ๓ เรื่องนะครับที่จะต้องพิจารณา คือเรื่องการพิจารณาจะอนุมัติหรือไม่อนุมัติพระราชกำหนดนะครับ ทีนี้ถ้าสำหรับเรื่องนี้ที่รัฐบาลแถลงไปแล้ว ถ้าคุณบัญญัติยังข้องใจอยู่จะเรียนถามเดี๋ยวนี้หรือว่าจะดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญ หรือว่าจะรอให้พระราชกำหนดทั้ง ๓ ผ่านไปก่อนจะเอาอย่างไรครับ เพื่อความประนีประนอม ขอเชิญครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากเพชรบูรณ์ กระผมคิดว่าตามที่ท่านประธานได้ชี้แจงว่ามีพระราชกำหนดเป็นเรื่องด่วน แต่อยากขอประทานกราบเรียนว่า พระราชกำหนดนั้นถึงแม้จะเป็นเรื่องด่วน แต่เป็นเรื่องซึ่งรัฐบาลได้ออกไปให้บังคับแล้วไม่มีผลอะไร ถึงจะเข้าไปสักครึ่งชั่วโมงหรือชั่วโมงหนึ่ง กระผมคิดว่าผลเสียต่อรัฐบาลนั้นไม่มี เพราะจะไม่มีผลกระทบต่อไปถึงพระราชกำหนดในการใช้พระราชกำหนด แล้วอีกประการหนึ่ง พระราชกำหนดนั้นแม้สภานี้ไม่รับ ผลจากที่รัฐบาลปฏิบัติไปกระผมคิดว่าไม่กระทบกระเทือน เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะขอความกรุณาท่าน

ประธานว่าเราคงจะใช้เวลาไม่ยาว อาจจะซักถามในข้อแถลงการณ์ที่รัฐบาลชี้แจงมานี้สักเล็กน้อยเท่านั้นละครับผม

ประธานรัฐสภา : ถ้าไม่เสียเวลามากนักนะครับ แล้วก็คิดว่าจะเป็นเรื่องสั้นนิดเดียวก็กรุณาถามได้เลย แล้วก็สุดแล้วแต่ว่ารัฐบาลจะตอบหรือไม่ตอบครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอขอบคุณเป็นอย่างมาก ก่อนอื่นกระผมต้องทำความเข้าใจกับทางฯ หน่วยงาน นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีซึ่งนั่งอยู่ในที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ว่า การที่กระผมเสนอขอปรึกษาเป็นเรื่องด่วนในวันนี้ เนื่องจากที่ทางรัฐบาลได้เสนอคำชี้แจงมา เพราะต้องการความกระจ่าง แล้วอีกประการหนึ่ง กระผมขอประทานกราบเรียนว่า กระผมเป็นเจ้าของเรื่องซึ่งกระผมยังมีความเคลือบแคลงใจในการดำเนินการหรือในการดำรงตำแหน่งถึงแม้กระผมอ่านข้อความซึ่งหนังสือของฯ หน่วยงาน นายกรัฐมนตรีชี้แจงมานั้นก็ยังไม่เป็นที่กระจ่างชัด และจะขอประทานกราบเรียนทำความเข้าใจว่า กระผมไม่มีเจตนาที่จะไปตีรวนรัฐบาลหรือจะหวังรบกวนรัฐบาลทำลายรัฐบาลก็หาเป็นเช่นนั้นไม่ แต่กระผมอยากเห็นความถูกต้องทุกคนอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้ ความเคลือบแคลงของกระผมนั้นกระผมยังมีอยู่ในใจของกระผมว่าฯ หน่วยงานรองนายกรัฐมนตรี พันเอก อดิศักดิ์ คอมนันต์ นั้นยังขาดคุณสมบัติการเป็นรองนายกรัฐมนตรีอยู่ และก่อนอื่นกระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนรัฐสภาแห่งนี้ได้ทราบไว้สำหรับกระผมกับท่านรองนายกฯ อดิศักดิ์ คอมนันต์ นั้นกระผมขอยืนยันว่ากระผมเคยร่วมรัฐบาลกับท่านมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ มีของกระผมนี้เคยให้การสนับสนุนท่านมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ ตั้งแต่สมัยรัฐบาลจอมพล อดิศักดิ์ คอมนันต์ กระผมไม่ได้มีเรื่องโกรธเคืองส่วนตัวอันใดกับท่านทั้งนั้น แต่กระผมอยากเห็นความถูกต้อง อยากเห็นความแน่ชัด และเห็นความเด็ดขาดของรัฐธรรมนูญว่าทุกคนจะละเมิดไม่ได้ และอีกประการหนึ่ง สำหรับตัวฯ หน่วยงาน นายกรัฐมนตรีนั้นกระผมขอกราบเรียนต่อสภาแห่งนี้ กระผมเคยร่วมรัฐบาลกับท่าน สมัยปี ๒๕๑๒ นั้นท่านเป็นสมาชิกสมัชชาของพรรคสหประชาไทย เพราะฉะนั้นไม่มีสิ่งใดเลยที่กระผมจะเจตนาล้มล้างรัฐบาลหรือทำลายรัฐบาล ขณะนั้นพันเอก อดิศักดิ์

คอมันตร์ รองนายกรัฐมนตรีเป็นรัฐมนตรีต่างประเทศ แต่กระผมเป็นห่วงกังวลเพราะว่าท่านนั้นนิสัยชอบลาออกอยู่บ่อย ๆ สมัยรัฐบาล จอมพล ถนอม นั้นท่านลาออกถึง ๔ ครั้ง และเสร็จแล้วท่านก็วิ่งยับยั้งอย่างนี้ทุกครั้งและในครั้งเมื่อเป็นสมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน กระผมนั่งอยู่ในสภานี้ท่านก็เคยลาออก แล้วกระผมมีหลักฐานครบจากสื่อมวลชน กระผมอดวิทูลไว้ คำพูดของท่านในวิทูลว่าท่านพูดอย่างไร

ประธานรัฐสภา : กรุณาสั้น ๆ หน่อยได้ไหมครับ เดี่ยวเราจะได้ว่าพระราชกำหนดกันอีก

นายบัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ขอขอบคุณครับ มันไม่ตรงกับท่านนายกรัฐมนตรีชี้แจงมา เพราะฉะนั้นกระผมไม่อยากจะเห็นความไม่ถูกต้อง อยากจะเห็นว่ามันไม่ถูกต้องก็ทำกันใหม่เสีย เพราะการบริหารประเทศชาตินี้คนเราเป็นผู้รับผิดชอบต่อประเทศชาตินี้จะต้องมีความถูกต้อง ถ้าหากท่านไม่รักษาความถูกต้องละเมิดกฎหมายได้ ประชาชนก็ย่อมกระทำได้ เพราะฉะนั้นกระผมเองก็อยากจะฟังคำชี้แจง เพราะในหนังสือที่ ฯพล ฯ นายก ฯ ชี้แจงนั้นก็ได้ชี้ชัดลงไป เพียงแต่คำว่า “ปรารภ” แต่กระผมขอกราบเรียนว่า ไม่ได้ปรารภครับ ท่านให้สัมภาษณ์ท่านยืนยันว่าท่านโทรศัพท์ไปลาออก กระผมมีเทป กระผมมีหนังสือพิมพ์สื่อมวลชน กระผมตัดไว้ เพราะฉะนั้นกับคำชี้แจงของ ฯพล ฯ นายก ฯ ก็เพียงปรารภไม่ได้แสดงเจตนา กระผมคิดว่าปรารภก็เป็นการเจตนาเบื้องต้นว่าจะลาออก เพราะฉะนั้นกระผมกราบเรียนอยากจะให้ ฯพล ฯ นายกรัฐมนตรีชี้แจงต่อรัฐสภานี้ เพื่อความกระจ่าง และหายเคลือบแคลงใจในการที่ ฯพล ฯ รองนายกรัฐมนตรี พันเอก ถนัด คอมันตร์ ยังดำรงตำแหน่งอยู่ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านนายก ฯ จะกรุณาชี้แจงไหมครับ

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานครับ ผมขอเรียนว่า เรื่องนี้เราได้ปรึกษากันในคณะรัฐมนตรีด้วยความรอบคอบและสุจริตใจแล้วก็ได้ทำตามที่รัฐบาลเห็นว่ารัฐบาลจะต้องทำและก็ได้ทำไปแล้วก็ปรากฏผลออกมา อย่างที่ได้กราบเรียนท่านประธานไป ผมคิดว่าผมไม่สามารถจะชี้แจงอะไรได้อีกมากไปกว่านี้ นอก

จากขอยืนยันว่ารัฐบาลได้ทำไปด้วยความรอบคอบอย่างมีเหตุผลและก็ในหน้าที่ของรัฐบาล
ทุกอย่างแล้ว ก็ปรากฏผลอย่างที่เรียนให้ทราบเท่านั้น

ประธานรัฐสภา : เดียวครับ ผมขอกราบเรียนต่อที่ประชุมสักหน่อยครับ
เพื่อจะให้เรื่องนี้ยุติลงสักทีหนึ่งนะครับ เพราะมีเรื่องสำคัญอยู่ข้างหน้าอีก แล้วท่านนายก-
รัฐมนตรีท่านก็บอกว่าท่านไม่สามารถจะชี้แจงอะไรเพิ่มเติมได้ ผมก็เห็นว่าถ้าเผื่อว่ายังมีปัญหา
ที่เหลืออยู่นะครับ ท่านสมาชิกรัฐสภามีหนทางทำได้อีก ๒ ประการตามที่รัฐธรรมนูญเปิด
สิทธิให้ นะครับ คือถ้าเห็นว่าข้อความไม่กระจ่างแจ้ง จะขอให้รัฐสภาตีความตามมาตรา ๑๔๑
แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก็ได้ แต่ต้องเป็นเรื่องเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ
รัฐสภา ที่อันนั้นจะถือว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาหรือเปล่าที่จะตีความกันนะครับ นี่
เป็นเรื่องแรก อีกประการหนึ่ง ถ้าเผื่อว่าจะไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๔๑ ท่านสมาชิกก็
อาจจะดำเนินการตามมาตรา ๑๕๕ (๒) ประกอบกับวรรคท้ายแห่งมาตรา ๑๕๕ ได้ คือ
สมาชิกแต่ละสภามีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบ ถ้าเพื่อเริ่มต้นจากสภาผู้แทนราษฎรก็ต้อง
มี ๓๑ ท่าน ถ้าจะเริ่มต้นจากวุฒิสภาก็ต้องมีสมาชิก ๒๓ ท่าน ยื่นคำร้องต่อสภานั้น ๆ ว่า
รัฐมนตรีท่านหนึ่งท่านใดพ้นจากตำแหน่งแล้วประธานแห่งสภานั้น ๆ ที่ได้รับคำร้องก็จะ
ขอให้ตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยไม่ใช่ตีความนะครับ วินิจฉัย ก็มีทางทำได้ ๒ อย่าง
แล้วผมคิดว่าเรื่องก็คงยุติกันไปได้แล้ว ก็ดำเนินการประชุมเรื่องอื่นต่อไปได้ คุณปิยะณัฐ
ว่าอย่างไรครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่าน
ประธานที่เคารพ เผอิญกระผมเองเป็นคนคนหนึ่งซึ่งมีความตั้งใจที่จะให้ความร่วมมือกับ
รัฐบาล ในการที่จะทำบ้านเมืองให้มันเป็นหลักเป็นฐาน แล้วเวลานี้ที่ประชุมรัฐสภาก็ได้
รับญัตติของท่านสมาชิกจากจังหวัดเพชรบูรณ์ไว้พิจารณาแล้ว กระผมคิดว่ายังอยู่ในวาระ
ญัตติที่กระผมมีสิทธิ์ที่จะอภิปราย ท่านประธานครับ สิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้มากราบ
เรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้เมื่อสักครู่นี้ กระผมมีความรู้สึกว่ามันไม่ตรงกับที่ท่านได้เคยชี้
แจงต่อรัฐสภาไว้ครั้งหนึ่ง เมื่อญัตติของท่านสมาชิกจากจังหวัดเพชรบูรณ์ได้เสนอมานใน
คราวประชุมร่วมกันของรัฐสภาในครั้งก่อนนั้น กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ก็ด้วยเหตุ

๖

ผลที่ท่านประธานได้มีเมตตากรุณาต่อรัฐบาลในขณะที่กระผมได้ลุกขึ้นซักถามท่านนายกรัฐมนตรีว่ากรณีที่เกิดปัญหาของรองนายก ฯ ร่วมรัฐบาลของท่านนั้นเป็นที่สงสัยเคลือบแคลงของประชาชนทั่วไปในปัญหาทางด้านกฎหมาย แล้วท่านจะดำเนินการอย่างไร ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีก็ยังไม่ได้ลุกขึ้นตอบแต่ประการใด ท่านประธานก็รวบรวมว่า ให้รัฐบาลรับไปดำเนินการ แสดงว่าในขณะนั้นตัวท่านนายกรัฐมนตรีเองก็รู้ข้อเท็จจริงอยู่กับใจว่ารองนายกรัฐมนตรีของท่านนั้นได้ลาออกแล้ว แต่กรณีที่มีประกาศของสำนักนายกรัฐมนตรีที่เอามาแจกกันที่หน้ารัฐสภา ข้อเท็จจริงได้บิดเบือนไปจากข้อเท็จจริงในวันนั้น และปรากฏว่าไม่ได้มีการลาออกเป็นเพียงการปรารภ กระผมจะยังไม่กราบเรียนต่อท่านประธานหรือกราบรับปัญหาข้อกฎหมาย แต่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เรื่องที่ประธานสงสัยนั้นยังมีอยู่ และตราบใดที่เรายังไม่สามารถจะสร้างความกระจ่างแจ้งให้กับประชาชนทั้งหลายได้แล้ว กระผมก็คิดว่าความเลื่อมใสศรัทธารัฐบาลซึ่งจะเป็นหลักของบ้านของเมือง ในการที่จะรับผิดชอบงานทั้งหลายทั้งปวงนั้นมันก็ค่อนข้างที่จะคลอนแคลนไป กระผมเคารพท่านนายกรัฐมนตรีเป็นอย่างยิ่ง และเคารพผู้ที่ร่วมรับผิดชอบในฐานะเป็นฝ่ายบริหารงานของบ้านเมือง กระผมขอกราบเรียนว่า กระผมมีความเคารพอย่างไรก็ไม่เสื่อมคลายความเคารพแม้กระทั่งตัวบุคคลซึ่งเป็นคู่กรณีที่กระผมลุกขึ้นสงสัยในวันนั้นด้วยก็ตาม เมื่ออยู่กันนอกหน้าที่ กระผมเคยมีความเคารพอย่างไรก็เคารพอย่างนั้น แต่ในขณะที่กระผมมาปฏิบัติงานในรัฐสภาแห่งนี้ก็ต้องเอาความสัมพันธ์ส่วนตัว ความรู้สึกส่วนตัวออกไปให้หมดสิ้น กระผมจำเป็นที่จะต้องลุกขึ้นซักถาม และก็อยากจะกราบเรียนว่า สิ่งที่กระผมซักถามนั้นน่าจะเป็นประโยชน์ น่าที่เราจะต้องสร้างความเคลือบแคลงระแวงสงสัยให้มันหมดสิ้นไปจากหัวใจให้ได้ กระผมก็ฟังเขาว่ากันนะครับว่า ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเรื่องชี้แจงกรณี พันเอก ถนัด คอมันตร์ ยังดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี ฉบับนี้ ผู้ร่างก็คือตัว พันเอก ถนัด คอมันตร์ ไม่ทราบข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร และถ้าจะถือว่าประกาศนี้เห็นจะเป็นประกาศประวัติศาสตร์ในระบอบการเมืองไทยละครับ ที่รัฐบาลลุกขึ้นมาบอกว่าคนที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในรัฐบาลเวลานี้ยังอยู่ ยังไม่หายไปไหน ซึ่งไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์เลยนะครับ แสดงให้เห็นว่าบางทีรัฐบาลก็ไม่แน่ใจว่า เอ ตัวรองนายก ฯ ท่านนี้ยังเป็นรองนายก ฯ

อยู่หรือเปล่า จึงต้องมีประกาศรับรองยืนยันว่ายังดำรงตำแหน่งอยู่ และก็ไม่รู้ว่าจะมีประกาศ
 อย่างนี้ออกมาอีกกี่ฉบับ ซึ่งเป็นเรื่องลักษณะที่ไม่ถูกต้อง กรณีที่จะแก้ไขปัญหากันได้อย่าง
 เรียบร้อยได้ดีที่สุด ก็คือการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ เมื่อรัฐบาลเองก็ยังเคลือบแคลงระแวง
 สงสัยว่าคนที่ร่วมรัฐบาลของท่านนั้นยังดำรงตำแหน่งอยู่หรือเปล่า จนกระทั่งออกประกาศ
 มาให้ตัวเองอ่านว่า เออ ยังดำรงตำแหน่งอยู่ ทำไมไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญละครับ นำชื่อ
 ไปเพื่อให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ เรื่องทุก
 อย่างก็จะเรียบร้อยปราศจากข้อสงสัย เราไม่เคยตำหนิติเตียนเลยครับว่า ใครจะเข้าไปร่วม
 รัฐบาลอย่างไร ขอให้ทำงานรับผิดชอบต่อบ้านเมืองเท่านั้น ตัวบุคคล กระผมไม่เกี่ยวไม่
 ข้อง เพียงแต่ขอให้รัฐบาลปฏิบัติทุกอย่างทุกเรื่องให้เป็นไปตามวิถีทางของรัฐธรรมนูญ
 แล้วกระผมก็พอใจ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถ้าหากรัฐบาลจะเป็นตัว ๆ ผนฯ นายก-
 รัฐมนตรีช่วยกรุณาว่า ท่านจะไปดำเนินการเรื่องทุกอย่างให้เป็นไปตามตัวบทกฎหมายแล้ว
 กระผมว่าเรื่องมันก็จะเรียบร้อยไปตั้งแต่คราวประชุมในครั้งนั้น แต่ตัว ๆ ผนฯ นายกรัฐมนตรี
 ได้บอกว่าจะรับไปดำเนินการ กระผมก็ลุกขึ้นถามว่าที่รับว่ารับจะไปดำเนินการนั้นจะรับไป
 ทำอย่างไร จะรับไปเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามตัวบทกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ หรือว่าจะ
 ไปแก้รัฐธรรมนูญให้เป็นไป เพื่อประโยชน์ในการที่รองนายกรัฐมนตรีของท่านจะดำรง
 ตำแหน่งอยู่ ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีก็ยังไม่ทราบว่าจะตอบอย่างไร แต่เมื่อกรณีนี้เข้าไป
 ท้าหรือกันก็เห็นว่าทางออกของรัฐบาลนั้นก็ยังมีที่ปรึกษากฎหมายซึ่งมักจะเอามาใช้เป็นประ-
 โยชน์ได้เสมอ คือคณะกรรมการกฤษฎีกา บังเอิญครับ คณะกรรมการกฤษฎีกาผู้พิจารณา
 เรื่องนี้ท่านมีความทรงนึกในความคิดของท่านไม่ตกเป็นเครื่องมือของรัฐบาล ท่านจึงได้แสดง
 ความคิดเห็นโดยสุจริตออกมาว่า การลาออกจากตำแหน่งของรองนายกรัฐมนตรีที่เป็นปัญหา
 นั้นน่าจะหมดจากการเป็นสมาชิกภาพ จริงอยู่อาจจะไม่ระบุไป แต่กรณีที่รัฐบาลได้ส่งเรื่องนี้
 ไปให้คณะกรรมการกฤษฎีกานั้นไม่ใช่เป็นการยกเรื่องขึ้นไปอย่างนั้นหรือครับ ก่อนที่จะ
 ส่งเรื่องไปให้คณะกรรมการกฤษฎีกานั้นเป็นเพราะเหตุว่า รัฐบาลได้รับเรื่องจากสภานี้เข้าไป
 และเรื่องที่รับไปจากสภานี้ก็คือเรื่องกรณีของรองนายกรัฐมนตรี พันเอก ถนัด คอมันตร์
 เท่านั้น ไม่มีเรื่องอื่น แสดงว่าปัญหานี้กำลังเป็นที่สงสัยของรัฐบาล รัฐบาลจึงส่งเรื่องไปให้
 คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการกฤษฎีกาก็พิจารณา ถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่องตัวอย่าง

ทั่ว ๆ ไปไม่ได้ระบุว่าเป็นตัวบุคคลใดก็ตาม แต่ก็เป็นที่รู้กันอย่างแจ่มชัดว่า หมายถึงตัว พันเอก ถนัด คอมันตร์ แล้วการที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาว่าการกระทำที่เกิดขึ้นคือข้อเท็จจริงที่ยอมรับกันมีหลักฐานเปิดเผย มีการอัดเทปออกอากาศทางวิทยุกระจายเสียง ประชาชนได้ยินกันอยู่ทั่วไปครับ ตัวพันเอก ถนัด คอมันตร์ ก็ประกาศว่าได้โทรศัพท์ไปลาออกจากตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีกับท่านนายก ฯ แล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีเองก็ยืนยันครับว่า เขาได้โทรศัพท์มาจริง แต่ยับยั้งแล้ว กรณีการโทรศัพท์ลาออกกับการยับยั้งนี้มันคนละประเด็นกัน เมื่อลาออกแล้วก็ขาดสมาชิกภาพหมดภาระไปแล้ว ถึงแม้จะมีการยับยั้งกันมันก็ไม่ติดละครับ เหมือนอย่างที่จะมาต่ออายุผู้บัญชาการทหารบกนะครับ ต้องต่อตั้งแต่ยังดำรงตำแหน่งอยู่ ถ้าหมดไปแล้วที่หลังมาต่ออีกไม่ได้แล้วครับ กรณีอย่างนี้ก็เหมือนกัน เมื่อลาออกแล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีจะมายับยั้งก็ไม่มีผลทางกฎหมายที่จะให้การดำรงตำแหน่งนั้นยังดำรงตำแหน่งอยู่ เมื่อเป็นปัญหาอย่างนี้ กระทบได้กราบเรียนถามทางรัฐบาลว่า มันเป็นเรื่องอะไรจะเกิดจากความทูลตั้งของใครก็แล้วแต่ แต่ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไรกับบ้านกับเมือง นอกจากจะทำให้ประชาชนทั่วไปเขาตำหนิติฉิน

(นายसानนท์ สายสว่าง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานรัฐสภา : เดียวครับ ขอประทานโทษ คุณसानนท์จะประท้วงอะไรครับ

นายसानนท์ สายสว่าง สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ ประท้วงท่านประธานครับ เพราะว่ามีระเบียบวาระ แต่สมาชิกก็มีสิทธิ์ที่จะยกเรื่องอื่นมาก่อน แต่ต้องขอมติในที่ประชุม ทีนี้ทีแรกก็เข้าใจจะพูดจะเสนอ นี่กลายเป็นพูดข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นผมอยากให้ดำเนินตามระเบียบวาระ ถ้าหากว่าผมด้วยความเคารพความคิดเห็นของท่านสมาชิกผู้มีความรับผิดชอบจะเสนอไปเลื่อนไปพิจารณา หลังจากผ่านพระราชกำหนดแล้วเอาตามระเบียบไปก่อน เพราะว่าเรื่องนั้นเรื่องข้อเท็จจริงอาจจะต้องอภิปรายกันมาก ขอความกรุณาให้เป็นไปตามระเบียบ ผมประท้วงท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานจะให้เอาญัตตินี้ก่อนก็ต้องขอมติ ซึ่งผมเห็นว่าเรื่องพระราชกำหนดก็สำคัญครับ เพราะฉะนั้นผมขอให้ท่านประธานเป็นไปตามระเบียบวาระครับ

ประธานรัฐสภา : ความจริงผมก็ไม่อยากจะให้มีการขัดแย้งกันนะครับ เพราะ
ว่า ทุกเรื่องนั้นก็มองกันไปคนละแง่ แล้วก็เห็นว่าถูกคนละแง่ ถ้าว่อมชอมกันได้ไม่มีการ
ขัดแย้งกัน แล้วก็สรุปรวบรัดไปพิจารณาเรื่องด่วนที่สำคัญก็จะดี ทีนี้ถ้าเผื่อว่าคุณปิยะณัฐ
จะสรุปลงได้ แล้วผมจะขอร้องอีกครั้งหนึ่งจะยุติได้หรือไม่ ถ้าเห็นว่าจะต้องอภิปรายกันยืด
เยื้อต่อไป ในข้อบังคับมีอยู่ว่าในขณะที่นำญัตติใดขึ้นมาพิจารณาแล้ว ห้ามมิให้เสนอญัตติ
อื่นขึ้นมา แต่ก็มีทางเปิดไว้อย่างที่คุณसानนท์เสนอคือ ตามข้อ ๓๓ บอกว่า เอาญัตติอื่น
ขึ้นมาพิจารณาซ้อนไม่ได้ เว้นไว้แต่ แล้วก็ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) ใน (๕) บอกว่า ขอ
เลื่อนการปรึกษา ถ้าอย่างนั้นก็จะต้องลงมติกัน ทีนี้ถ้าจะมีการลงมติกันแล้ว ผมกลัวว่าจะ
เกิดการเข้าใจผิด แล้วก็เกิดบาดหมางกันเปล่า ๆ นะครับ ถ้าเผื่อไม่ต้องลงมติแล้วก็ยุติ
กันได้ก็จะดี คุณปิยะณัฐจะว่าอย่างไร

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
ครับ กระผมก็จะเลยสรุปเสียเลยครับ คือกระผมไม่สบายใจที่จะต้องปฏิบัติงานร่วมกับ
คนที่กฎหมายเขาไม่ยอมรับ เพราะฉะนั้นกระผมถามข้อเท็จจริงนิดเดียวไม่ว่าจะเป็น
ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี จะลุกขึ้นมาตอบกระผม หรือว่าตัวพันเอก ถนัด คอมันตร์ จะตอบ
ก็ได้ว่า การลาออกของท่านนั้นมีการลาออกจริงหรือไม่ ถ้าท่านบอกว่าไม่เคยมีการลาออก
เลย กระผมก็จะยอมแพ้ท่าน

ประธานรัฐสภา : อันนี้ไม่แพ้ไม่ชนะกันหรอกครับ ท่านนายก ฯ ท่านก็บอก
เมื่อตอนตอบคุณปิยะณัฐจะแล้วนะครับ บอก ท่านไม่มีอะไรจะชี้แจงอีกครับ เพราะฉะนั้นถ้า
เผื่อว่าเราจะยุติกันได้เพียงแค่นั้น แล้วก็คุณปิยะณัฐยังไม่พอใจ ก็กรุณาทำตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๔๑ หรือ มาตรา ๑๕๕ (๒) ได้ไหมครับ เรื่องจะได้ยุติกันไปตอนนี้

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : กระผมว่า
มันไม่มีประโยชน์อะไรที่จะต้องไปเสียเวลาทำถึงขนาดนั้น กระผมอยากเรียนถามว่า ได้มีการ
ลาออกกันจริงหรือไม่ ขอให้ตัวพันเอก ถนัด คอมันตร์ ลุกขึ้นยืนยันก็ได้ครับว่า ไม่มีการ
ยืนยัน เพื่อเราจะได้รู้กันว่าผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมืองนั้นเป็นอย่างไร กระผมขอตอบกระผม

คำเดียวเท่านั้นแหละครับ ถ้าหากท่านบอกว่าไม่เคยมีการลาออก กระผมพอใจ แต่ถ้าท่านบอกว่า มีการลาออก แต่มีการยับยั้ง กระผมก็อาจจะต้องตั้งใจที่จะไปพูดคุยกันต่อในวันหลัง

ประธานรัฐสภา : ท่านบอกว่า ไม่มีอะไรจะชี้แจงเพิ่มเติมแล้วนี่ครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ไม่ได้ครับ

ท่านประธาน นี่ท่านประธานบอกครับ

ประธานรัฐสภา : คณะรัฐมนตรีโปรดยืนยันอีกทีว่าจะชี้แจงเพิ่มเติมหรือไม่ ประเด็นถ้าเผื่ออย่างไรผมจะได้ให้ทางโน้น เอา ว่าอย่างไร

นายธรรมนุญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ กระผมว่าเมื่อก่อนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คุณसानนท์ กระผมขอเอ่ยนาม ก็ได้ยืนยันไปแล้วว่า ขอประท้วงท่านประธานกรุณาอย่าต้องให้กระผมต้องกราบเรียนซ้ำว่า ขอประท้วงท่านประธานอีก เพราะว่าญัตติที่คุณปิยะณัฐ กระผมขอเอ่ยนามนะครับ ก็เสนอมา ยังไม่ได้มีการลงมติให้รับครับ เพราะฉะนั้นในที่นี้ท่านประธานก็ขอความกรุณาว่าอย่าได้สั่งการเป็นอย่างอื่นให้พวกสมาชิกที่นั่งต้องรับรู้ในเรื่องซึ่งข้อบังคับไม่ได้ให้กระทำนะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ข้อเท็จจริงที่คุณปิยะณัฐพูดนะกระผมเห็นด้วยครับ ถ้าศาลผู้พิพากษาแล้วตุลาการรัฐธรรมนูญลงมติอย่างนั้นแล้ว คุณปิยะณัฐก็มายืนยันได้ว่า ท่านนายก ฯ ทำไม่ปฏิบัติตาม แต่นี่เป็นข้อเท็จจริงที่คุณปิยะณัฐเองก็เห็นในแง่ของคุณปิยะณัฐเอง เพราะเรื่องนั้นไม่ควรจะนำมาอภิปรายในที่นี้ ท่านประธานควรจะตัดได้แล้วครับว่า จะให้ลงมติว่าจะรับไหม หรือไม่อย่างนั้นก็ต้องเข้าเรื่องเลย คือญัตติที่เรามีวาระอยู่แล้ว คือของรัฐบาล พระราชกำหนดซึ่งเกี่ยวกับปากท้องประชาชนครับผม ถ้าท่านจะไปถามดังนั้น ก็เท่ากับให้มาร่วมสังฆกรรมด้วยในสิ่งที่ผิดครับ กระผมก็อาจจะเสียใจต้องเดินออกเหมือนกันครับ ขอบพระคุณ

ประธานรัฐสภา : ตามข้อบังคับ ข้อ ๓๒ (๑) นะครับ สมาชิกยื่นญัตติขอหารือเป็นการด่วนได้ แล้วก็ไม่ได้มีข้อบังคับข้อไหนที่กำหนดว่า จะต้องขอมติจากที่ประชุม แต่ว่าถ้าเห็นว่าจะเป็นเรื่องยืดเยื้อต่อไปก็เป็นอย่างที่ผมว่า ก็อาจจะมีสมาชิกเสนอญัตติขึ้นมาตามข้อ ๓๓ (๕) ได้ว่า ให้ขอเลื่อนการปรึกษาไปก่อน แล้วขอมติจากที่ประชุม อย่างนั้นได้ครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าอย่างนั้น กระผมขอความกรุณาเสนอญัตติครับ โดยอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๓๓ (๕) ขอให้เลื่อนการปรีक्षणี้ไป เมื่อผ่านการพิจารณาญัตติอนุมติพระราชกำหนดแล้วครับ ขอความกรุณาผู้รับรองด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : เมื่อได้มีผู้รับรองครบทั้ง ๒ ญัตติแล้วนะครับ ความจริงผมไม่อยากจะให้เกิดการขัดแย้งนะครับ ขอความกรุณา และถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องเล็กน้อยนะครับ อย่าถือเป็นเรื่องใหญ่ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า ที่ประชุมเห็นสมควรจะให้เลื่อนการพิจารณาญัตตินี้ไปไว้ภายหลังการพิจารณาอนุมติพระราชกำหนดหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรเลื่อนไปก่อน โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘๑ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรไม่เลื่อน โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒๒ คน)

ประธานรัฐสภา : มีท่านสมาชิกเห็นสมควรให้เลื่อนญัตตินี้ไปก่อน ๑๘๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๒ ท่าน เป็นอันว่ามติของที่ประชุมให้เลื่อนญัตตินี้ไปพิจารณาต่อจากการพิจารณาอนุมติพระราชกำหนด ๓ ฉบับนะครับ คือต่อจากระเบียบวาระที่ ๓ นะครับ เพราะฉะนั้นผมขอดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไป

ต่อไปนี้เป็นระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภาครั้งที่ ๑๐/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๒๔ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) เมื่อวันศุกร์ที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๒๔ และครั้งที่ ๑๒/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) เมื่อวันจันทร์ที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๒๔ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้วางไว้เพื่อให้ท่านสมาชิกตรวจดูตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๒๕ แล้ว ท่านสมาชิกท่านใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมรายงานการประชุม ๓ ครั้งนี้หรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

๑๒

ประธานรัฐสภา : ถ้าไม่มีสมาชิกในที่ประชุมนี้ขอแก้ไขเพิ่มเติม ก็ถือว่าที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภาทั้ง ๓ ครั้งดังกล่าวแล้ว

ต่อไปนี้เป็นเรื่องด่วนครับ คือ

๑. พิจารณานุมัติพระราชกำหนดเปลี่ยนแปลงราคาปานกลางของที่ดินที่กำหนดไว้สำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๘ พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ขอเชิญคณะรัฐมนตรีแถลงเหตุผลครบ เต็มครับท่านใดจะแถลงแน่เห็นยื่น ๒
ท่าน

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่าน
ประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอพระราชกำหนดเปลี่ยนแปลงราคาปานกลางของที่ดินที่
กำหนดไว้สำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๘
พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ สาระสำคัญของการแก้ไข
ภาษีบำรุงท้องที่ฉบับนี้ก็เนื่องเพราะเหตุที่ว่าในปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งเป็นปีที่กฎหมายกำหนด
ให้มีการกำหนดราคาปานกลางของที่ดินขึ้นมาใหม่ ซึ่งจะต้องกระทำทุก ๔ ปี การตีราคา
ดังกล่าวนั้น กฎหมายได้กำหนดไว้ตายตัว โดยให้นำราคาที่ดินที่ซื้อขายกันในท้องตลาด
โดยสุจริตครั้งสุดท้ายไม่น้อยกว่า ๓ รายในระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปี ก่อนวันตีราคามาคำนวณ
ถัวเฉลี่ยเป็นราคาปานกลาง ผลก็ปรากฏว่า ในการกำหนดราคาปานกลางขึ้นมาใหม่ตาม
กฎหมายในปี ๒๕๒๕ ดังกล่าวนี้นี้ ได้ทำให้ราคาปานกลางของที่ดินในบางท้องที่เพิ่มสูงขึ้น
อย่างผิดปกติ ซึ่งได้ทำให้เป็นภาระเดือดร้อนแก่ประชาชนโดยทั่วไปเป็นอย่างมาก รัฐบาล
ได้พิจารณาเห็นว่าจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการตีราคาปานกลางที่ดิน
เสียใหม่ โดยน่าจะได้กำหนดวิธีการให้เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือกำหนดหลักเกณฑ์
วิธีการตีราคาให้มีความยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้น น่าจะได้มีการจำแนกประเภทที่ดินที่ใช้ว่าเป็นที่
อยู่อาศัย เป็นธุรกิจ เป็นอุตสาหกรรมหรือเพื่อการอย่างอื่น ให้มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้
ก็เพื่อที่จะให้การกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้ได้เป็นอย่างถูกต้องเหมาะสม และเป็นธรรม
แก่ประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินโดยทั่วกัน แต่อย่างไรก็ตามวิธีการอย่างนี้ก็จำเป็นต้องใช้
เวลาพิจารณากันด้วยความรอบคอบตามสมควร ก็เกรงว่าจะไม่เป็นการทันการณ์กับการที่จะ
คลี่คลายปัญหาความทุกข์ยากเดือดร้อนของประชาชนเจ้าของที่ดิน ซึ่งจำเป็นจะต้องเสีย
ภาษีบำรุงท้องที่ ในตอนต้นปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ที่ผ่านมา รัฐบาลจึงได้ออกพระราชกำหนดให้
ยกเลิกราคาปานกลางของที่ดิน ประจำปี ๒๕๒๕ ถึงปี ๒๕๒๘ ซึ่งได้ประกาศใช้ไปแล้ว
แล้วให้อ่อนกลับไปใช้ในราคาปานกลางของที่ดินประจำปีพุทธศักราช ๒๕๒๑ ถึงปี ๒๕๒๔
ไปพลางก่อน นอกจากนี้ก็ได้ขยายเวลาการเปลี่ยนแปลงรายการเพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่

ประจำปี ๒๕๒๕ จากเดือนมกราคม ๒๕๒๕ ไปจนถึงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๒๕ และให้
เจ้าพนักงานประเมินภาษีได้คืนภาษีที่ผู้เสียภาษีบางรายได้ชำระไว้แล้วภายใน ๑๒๐ วันให้
กับเจ้าของที่ดินที่ชำระภาษีอากรไว้แล้วด้วย ส่วนการกำหนดราคาปานกลางของที่ดินให้ถูก
ต้องและเป็นธรรมโดยมีหลักเกณฑ์ที่มีความเหมาะสมที่สุดนั้น รัฐบาลก็คงจะได้เสนอต่อ
สภานี้ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้

ท่านประธานคงจะได้พิจารณาเห็นแล้วว่าการแก้ไขให้มีการยกเลิกราคาปานกลาง
ของที่ดินดังกล่าวตามพระราชกำหนดดังกล่าวนี้ นับได้ว่าเป็นมาตรการชั่วคราว ซึ่งจะเอื้อ
อำนวยประโยชน์โดยตรงต่อประชาชนเจ้าของที่ดินโดยทั่วไป รัฐบาลเชื่อมั่นว่ามาตรการ
ผ่อนคลายนโยบายดังกล่าวได้บรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนลงได้แล้ว ตามที่รัฐบาลเอง
ก็ได้เคยกราบเรียนไว้ในตอนที่ได้มีการเสนอพระราชกำหนดที่เกี่ยวข้องต่อสภานี้ และซึ่ง
ก็ตรงกันกับความคิดเห็นของของท่านสมาชิกในสภานี้ทั้งที่เคยแสดงไว้แล้วในสภานี้ และ
เคยแสดงไว้นอกสภานี้ รัฐบาลจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าพระราชกำหนดดังกล่าวนี้คงจะได้รับ
การสนับสนุนจากสภานี้โดยทั่วถึงกัน รัฐบาลขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายบุญเกิด พิมพัวร์เมธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผม บุญเกิด พิมพัวร์เมธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัด
ขอนแก่น พรรคประชากรไทยครับ ตามที่ทางรัฐบาลได้เสนอพระราชกำหนดเกี่ยวกับเรื่อง
ขอเปลี่ยนแปลงราคาปานกลางของที่ดิน ที่เสนอเข้าสภาในวันนี้ กระผมก็อยากจะขอ
แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้สักนิดหนึ่ง สำหรับพระราชกำหนดทำนองนี้ กระผมได้
เคยท้วงติงมาครั้งหนึ่ง เมื่อรัฐบาลนี้ได้เสนอพระราชกำหนดเกี่ยวกับการนี้ นะครับ ขึ้น
ราคาภาษีที่ดินหรือภาษีบำรุงท้องที่ กระผมพูดที่ตรงนี้แหละครับ ที่รัฐสภาแห่งนี้ กระผม
ได้กราบเรียนให้รัฐบาลได้ทราบว่าย่าได้ขึ้นภาษีกับประชาชนเลย ภาษีบำรุงท้องที่จะเดือด
ร้อน กราบเรียนแล้วกราบเรียนอีกว่าจะเดือดร้อนอย่าขึ้น นะครับ เมื่อปีที่แล้วนี้เอง
รัฐบาลก็ดื้อตันทุ้ง ไม่ใช่รัฐบาลหรอกครับ คือรัฐสภาแห่งนี้แหละอนุมัติให้ขึ้น ให้ใช้
พระราชกำหนดนี้เป็นกฎหมายได้ เมื่อประกาศเป็นกฎหมายก็จะไปเก็บภาษีราษฎรละครับ

ที่นี้ก็เก็บไม่ได้ เพราะว่าเก็บมากเกินไปแล้วเงินก็มากเกินไป จึงจำเป็นที่รัฐบาลต้องมา
 เสนอพระราชกำหนดฉบับที่เสนอเข้ารัฐสภาวันนี้ใหม่ โดยอ้างเหตุผลว่าเพื่อผ่อนคลายน
 ความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับจากการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ การผ่อนคลายนนี้ก็
 ผ่อนคลายเป็นการชั่วคราวเท่านั้นนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนท่าน
 ประธานว่า ใครเป็นคนสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชน อยากจะขอกราบเรียนท่าน
 ประธานว่าก็คือรัฐบาลนั่นแหละเป็นคนสร้าง สร้างอย่างไร สร้างโดยการเพิ่มภาษีบำรุง
 ท้องที่ กระผมท้วงแล้วตึงแล้วกราบเรียนแล้วจึงขอกราบเรียนท่านประธานว่า มีเหตุเหมือน
 หุกระทะ คือหูของรัฐบาลนะครับไม่ใช่หูประชาชน กราบเรียนแล้วว่าอย่าเพิ่งขึ้น อย่าเพิ่ง
 ขึ้น เมื่อเดือดร้อนก็เอาภาษีนี้มาขอลดลงไปอีก ซึ่งเท่ากับการทำงานเกี่ยวกับเรื่อง ๆ เดียว
 ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง และครั้งที่ ๓ ก็คือว่าท่านยังขอไปอีกว่าคงจะมีพระราชกำหนดขึ้นมาใหม่
 โดยใช้เวลาศึกษา ถ้าจะมีพระราชกำหนดมาใหม่ กระผมขอความกรุณาจากรัฐบาลให้ส่งมา
 เป็นพระราชบัญญัตินะครับ จะได้พิจารณากันอย่างถ่องแท้ จะมีการแก้ไขได้ด้วย สำหรับ
 ราคาปานกลางที่รัฐบาลบอกอ้างถึงความเดือดร้อนของประชาชนและขอแก้ไขนั้น กระผม
 ก็เห็นด้วยแหละครับ แต่อยากจะขอกราบเรียนท่านประธานว่าที่หลังเวลาผู้แทนราษฎรพูด
 ขอความกรุณาฟังเสียบ้าง อย่าต้องมาเอากฎหมายอย่างเดียวกันเข้ามา ๒ ครั้ง ๓ ครั้งอย่าง
 วันนี้นะครับ คือพูด พอพูดแล้วฟังสักหน่อยนะครับ พอเอาเข้ามาแล้วมันเดือดร้อน พูด
 เท่าไรก็ไม่รู้จักฟังกันเสียทีหนึ่ง แล้วเสร็จแล้วก็เสียเวลามาพิจารณาเป็นแบบนี้อีก เข้า
 ประชุม ๒ ครั้ง ๒ หนนะครับ แล้วหนที่ ๓ คือจะต้องมีอีกว่าเมื่อพิจารณากันเรียบร้อยแล้ว
 เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนท่านประธานไปยังรัฐบาลว่า เมื่อทางผู้แทนราษฎรพูดอะไร
 ไป ขอกราบเรียนให้ผู้เป็นรัฐบาลที่รับผิดชอบต่อการบริหารบ้านเมืองที่อ้างว่าความเดือด
 ร้อนของประชาชนนั้น รัฐบาลเห็น เมื่อผู้แทนมากราบเรียนให้ฟังแล้วขอให้รับฟังแล้วหา
 ทางแก้ไขก่อนที่เกิดเรื่องแบบนี้ขึ้นมาอีก เพราะการประชุมอย่างนี้แทนที่จะได้กฎหมาย
 ฉบับอื่นไม่เกิดประโยชน์เลยครับ ท่านก็จะเอาติดกับประชาชนพวกผมก็บอกแล้วว่าเดือด
 ร้อน ขอให้เชื่อฟังกันหน่อย ขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายบุญเกิด นาคดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานที่
 เคารพ กระผม นายบุญเกิด นาคดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรค
 ประชาธิปัตย์ กระผมผู้หนึ่งได้ท้วงติงพระราชกำหนดเกี่ยวกับการพักอัตรภาษีบำรุง
 ท้องที่เกี่ยวกับการขึ้นภาษีบำรุงท้องที่ กระผมได้ชี้ให้รัฐบาลได้เห็นว่ ในภาวะบ้านเมือง
 อย่างนี้ เศรษฐกิจของชาติในขณะนี้ได้พังพินาศลงอย่างสิ้นเชิงแล้ว รัฐบาลยอมตระหนัก
 ดีว่ากรรมกรตามโรงงานอุตสาหกรรมและรัฐวิสาหกิจ ถ้ารัฐบาลไม่ปรับค่าแรงขั้นต่ำให้
 กรรมกรเหล่านั้นก็จะอยู่ไม่ได้ ก็ในทำนองเดียวกันนั่นเอง ข้าราชการประจำ ถ้าหากว่า
 รัฐบาลไม่ขึ้นเงินเดือนให้ ข้าราชการเหล่านั้นท่านก็จะเดือดร้อน ส่วนตัวประชาชนเจ้า
 ของประเทศส่วนมาก ๘๐ เปอร์เซ็นต์นี้มีอาชีพประกอบการเกษตร แต่ราคาผลิตผลทาง
 ด้านการเกษตร ของเกษตรกรนั้นย่ำแย่ราคาตกต่ำ แต่ส่วนสินค้านั้นลอยตัวสูงขึ้น มัน
 เป็นทุกซ่อไร้นักหนามันเป็นกรรมอะไรนักหนาของประชาชน ในภาวะเศรษฐกิจอย่างนี้
 รัฐบาลจะมาซ้ำเติมโดยเก็บภาษีบำรุงท้องที่เพิ่มมันเรื่องอะไร กระผมขอให้รัฐบาลได้ระงับ
 แต่ที่สุดท้ายรัฐบาลกลับอนุเมิตหรือสภานักกลับอนุเมิตให้รัฐบาลได้ดำเนินการเก็บภาษีเพิ่มขึ้น
 บัดนี้เป็นที่ตระหนักอย่างชัดแจ้งว่ารัฐบาลนี้มีคุณประโยชน์ ว่ารัฐบาลนั้นได้มองเห็นปัญหา
 ที่ผู้แทนราษฎรที่ได้รับความไว้วางใจของประชาชนทั่วทั้งประเทศได้มานั่งในรัฐสภา พร้อม
 ทั้งท่านวุฒิสมาชิกก็ได้มาพิจารณาว่าการอภิปรายชี้แจงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นมี
 เหตุมีผลรัฐบาลจึงได้ออกเป็นพระราชกำหนดโดยใช้ภาษีปีพุทธศักราช ๒๕๒๑ ถึง ๒๕๒๔
 กระผมเองในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรซึ่งได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชน กระผมเองมีความ
 พอใจและภูมิใจ กระผมเองยินดีที่จะให้พระราชกำหนดฉบับนี้ผ่านสภาเพื่อประกาศบังคับ
 ใช้ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : เอาละครับ ๒ บุญเกิดติดต่อกันแล้วนะครับ ชื่ออื่นมีบ้าง
 ไหมครับ ที่จะอภิปราย เชิญครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ กระผม ธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร
 พรรคกิจสังคม เกี่ยวกับปัญหาการขึ้นภาษีบำรุงท้องที่ของรัฐบาลที่ได้เสนอมานี้ในครั้งก่อน

นั้น ปรากฏว่าทางกำนันผู้ใหญ่บ้านได้ไปเก็บเงินค่าบำรุงท้องที่ตามอัตราใหม่จากราษฎร แล้วเป็นจำนวนหลายท้องที่ บางตำบลก็เก็บไปหมดแล้ว ไร่ละ ๙ บาท ราษฎรก็เต็มใจให้ก็มี ไม่เต็มใจก็มี ก็เก็บกันไปครั้นรัฐบาลมาเสนอพระราชกำหนดขึ้น จะขอลดลงก็เป็นปัญหา ที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะต้องเอาเงินเหล่านั้นไปคืนให้แก่ราษฎรที่เขาเก็บมาแล้ว ถ้ามี ๕ ไร่ก็ เสียกัน ๔๕ บาท แล้วอัตราใหม่นี้เป็นเงินเท่าไรก็ไปคำนวณแล้วก็ต้องไปคืนก็ต้องเดินไป คืนกันอีก งานการอย่างอื่นก็ไม่ต้องทำ อันนี้เป็นสิ่งที่เห็นว่าการที่รัฐบาลจะเสนออะไรเข้ามาในสถานนั้นต่อไปกระผมว่าขอให้กระทำให้มันดี อย่าได้เป็นภาระแก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือราษฎรที่จะต้องไม่เข้าใจนโยบายของรัฐบาลว่าจะมีหลักการที่ยืนอยู่อย่างไรแน่ จะเอาอย่างไรแน่ เดียวเปลี่ยนเป็นอย่างโน้นเดียวจะเอาอย่างนี้ เป็นปัญหาที่พวกกระผมซึ่งเป็นผู้แทนราษฎรไปเยี่ยมราษฎรแล้วเจ็บหัวเหลือเกินเพราะจะต้องไปคอยแก้ตัวแทนรัฐบาล ว่ามันเป็นอย่างไร ถึงได้ขึ้น เป็นอย่างไร ถึงได้ลด เพราะฉะนั้นในโอกาสที่รัฐบาลมาเสนอพระราชกำหนดขอลดลงนั้น กระผมก็ขอฝากรัฐบาลไว้ด้วยว่าต่อไปขออย่าให้มีอย่างนี้อีกครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ คุณสมัคร์

นายสมัคร์ สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัคร์ สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า คราวกระผมเข้ามาก็ใจเต้นนิดหน่อย เพราะว่าสถานการณ์ในสภาเมื่อคืนมีการต้อนกันไปเข้ามูมจนจะออกจากมูมไม่ได้อยู่แล้ว ก็เผอิญมีกรรมการช่วยเสียก่อนตรงตอนที่ ๒ นี้ กระผมเองก็ออกจะวิตกแทนรัฐบาลอีก เพราะว่าคณะรัฐมนตรีนั่งประชุมด้วยกันอย่างไรไม่ทราบนะครับ สงสัยจะไม่ได้นัดกัน รัฐมนตรีคลัง รัฐมนตรีมหาดไทย ลูกชั้นยื่นเสนอกฎหมายฉบับเดียวกันพร้อมกันเป็นเครื่องแสดงให้สมาชิกสภาเห็นได้ชัดเจนว่า รัฐบาลนั้นไม่ได้พร้อมที่จะทำอะไรให้เป็นขึ้นเป็นอันเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมือง การแสดงของรัฐมนตรี ๒ คนบนสภาเมื่อสักครู่เห็นได้ชัดครับว่าทำไม่ถึงจะต้อง จะต้องมาออกกฎหมายฉบับนี้ กระผมต้องเรียนขอประธานโทษเพื่อนสมาชิกของกระผม ๓ คนที่อภิปรายไปเมื่อสักครู่ที่ว่า บางทีเพื่อนสมาชิกของกระผมอาจจะ

เข้าใจพระราชกำหนดฉบับนี้ผิด ไม่ได้ลดราคานะครับ ราคายังอย่างเดิมครับ เรื่องการกำหนดราคานะครับ รัฐมนตรีคลังทำให้ แต่การจะเก็บอย่างไร อัตราการประเมินอย่างไร รัฐมนตรีมหาดไทยเป็นคนดูแล เรื่องนี้ ๒ กระทรวง กระทบไม่ว่าจะครับที่ลุกขึ้นมาช้อนกันเมื่อสักครู่นี้ แต่แสดงให้เห็นว่าทั้ง ๒ ฝ่ายนั้นแม้แต่จะนัดหมายกันว่าใครเป็นคนเสนอก็ไม่แน่ ต่างฝ่ายต่างทำเรื่องนี้เริ่มต้นก็แปลว่า กระทรวงมหาดไทยนั้นอยากจะได้เงินอุดหนุน รัฐบาลก็ไม่อยากให้อุดหนุน ให้ไปเก็บเอาเอง แต่กระทรวงการคลังก็ทำอัตราภาษีให้ แต่ก่อนนี้เก็บขึ้นละเป็นแสน แสน ๆ กระทรวงการคลังทำให้ใหม่เก็บ ๓๐,๐๐๐ แล้วทุก ๆ หมื่นขึ้นถึยบเลยครับ แพงครับ มากด้วย ซึ่งเรื่องนี้จะต้องพูดกันทีหลัง และอันนี้ไม่ได้ยกเลิกนะครับ อัตราเรื่องภาษีนั้นเก็บครับ อัตราใหม่ด้วย แต่ที่ยกเลิกนั้นก็เพื่อความกรุณาของรัฐบาล คือไปยกเลิกการประเมิน ไม่ได้ยกเลิกตัวเงินครับ เพราะฉะนั้นได้โปรดเข้าใจว่าเป็นการยกเลิกการประเมิน ซึ่งก็นับว่าเป็นการบรรเทาพอใช้ได้ ขอเรียนทบทวนท่านประธานครับว่า เรื่องนี้มันมีเหตุซึ่งกระทบเคยพูดรายละเอียดทีแล้วจะไม่ลงละเอียดมากนัก รัฐบาลได้ออกระเบียบให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายท้องถิ่นมีสิทธิ์ประเมิน แล้วกระทบได้ตำหนิไว้แล้วว่าประเมินของเจ้าหน้าที่รัฐบาลมันแม่นยำใช้ไม่ได้ ประเมินกันทุก ๔ ปี และทุก ๔ ปีก็มานั่งว่ากันทีหนึ่งแล้วก็นั่งกันในห้องจะปรับอากาศหรือไม่ ไม่ทราบได้ เอาแผนที่มาวางแล้วก็มาขีดเส้น แล้วก็ทำให้มันเสร็จ ๆ ไปโดยไม่รู้ว่าราษฎรนั้นออกไปใหม่ได้ขนาดไหนเพราะนั่งทำในห้องแล้วขีดเส้นนั้นให้มันหมดไป เพราะฉะนั้นที่ดินราคาไม่ถึงล้านบาทก็ดันประเมินมาว่าราคาไร่ละ ๕ ล้าน อย่างที่กระทบเคยพูดแล้วว่าสวนส้มที่บางมดถูกข้าราชการของรัฐบาลนี้แหละครับ ประเมินไร่ละ ๕ ล้าน เพื่อเสียภาษีตามอัตราใหม่แล้วตกไร่ละ ๑๒,๐๐๐ บาท . ปลุกส้มออกมาเต็มไร่เก็บไปขายยังไม่ได้ค่าภาษีให้ รัฐบาล นี้แหละครับคนรัฐบาลทำอย่างนี้ กระทบถึงต้องบอกได้เต็มปากเต็มคำว่า หลับหูหลับตาออกมาได้ ไม่คิดไม่คำนึงถึงเมื่อเวลาออกกระทบก็ท้วง เพราะคราวนั้นนะบ้าเลือดกันเต็มทีก็ออกไปแล้ว กระทบยังอุตสาหึนึ่กถึงรัฐบาลว่าเอาเถอะ คิดดีจะช่วยให้ทางท้องถิ่นได้เงินก็ออกอัตราให้ มันเสียน้อยกันมานานแล้วเสียมากเสียบ้าง กระทบยังเอาใจช่วยรัฐบาลยกมือให้กฎหมายฉบับนั้นผ่านไป ก็ไม่ตั้งใจ แต่ไปเจอเอาการประเมินบ้าเลือดเข้าไป รัฐบาล

ณะเวลาจะมาบอกให้เกียรติสมาชิกสภาบ้างซิครับ บอกว่ารัฐบาลได้ฟังแล้ว สมาชิกได้เสนอ
 แล้วรัฐบาลไม่ทราบเลยว่าเดือดร้อนอย่างนี้เลย ต้องจัดการแก้ไขให้ที่หลังพูดอย่างนี้บ้างซิครับ
 เมื่อกันพูดทำนองว่า รัฐบาลไปค้นพบว่าราษฎรเดือดร้อนประกอบกับสมาชิกก็พูดว่า
 เดือดร้อนก็เลยจัดการมาแก้ไข กระทบต้องพูดอย่างนี้เพราะรัฐบาลชอบประพฤติน่าไม่ชอบมา
 พากุล เวลาออกสู่มีสี่สู่มห้าออก เวลาจะมาเอาบุญคุณ กระทบร้องจนเสียงแหบ กระทบ
 พูดจนทุกหนทุกแห่ง กระทบห้ามไม่ให้ราษฎรเดินขบวนไม่รู้ว่าจะรับหนไม่ถ้วนเชื่อใหม่ครับ
 ว่ามีคนเรียกรักกันตามเขตเอามาเขตละ ๕๐,๐๐๐ มารวมกันเพื่อจะเอาทุนเดินขบวน เพื่อจะ
 ต่อต้านรัฐบาลเรื่องนี้กระทบวิ่งแล้ววิ่งอีก เจรจาแล้วจรจอีก แล้วกฎหมายฉบับหนึ่ง ซึ่ง
 กระทบเสนอซึ่งเป็นการกันไม่ให้เกิดการเดินขบวนได้ แล้วกฎหมายกระทบเกือบจะสำเร็จ
 อยู่แล้วด้วย เพราะกระทบอ่านใจวุฒิสมาชิกผิด กระทบเสนอกฎหมายที่จะเป็นการต่อรอง
 รัฐบาลอย่างดีว่า ในการที่ราษฎรไม่ยอมเสียภาษี ๒ ปี ให้ยึดที่ดินของราษฎร นี่กฎหมาย
 เก่า แล้วยึดเอามาขายทอดตลาด ได้เงินเท่าไร ให้ใช้หนี้ค่าติดค้างภาษีไป นี่กฎหมาย
 เก่า กระทบเติมไปอีก พารากราฟเดียวกระทบใส่ไว้ ถ้าการขายนั้นได้ราคาต่ำกว่าราคาที่
 รัฐบาลได้ประเมินไว้ก็ขอให้รัฐบาลซื้อไปในราคาประเมินภายใน ๓๐ วัน อันนี้ละครับเมื่อ
 ประกาศออกไปแล้วราษฎรบอกดีมากเป็นเครื่องต่อรองรัฐบาล กระทบเสนอเข้าไปในคณะ
 กรรมการวิวินิจฉัยร่างกฎหมายกระทบเรียนว่า เป็นครั้งแรกที่กระทบอ่านใจวุฒิสมาชิก
 ผิด เพราะกระทบอยากให้ได้ประโยชน์สูงสุดเมื่อกฎหมายเข้าพิจารณากระทบบอกว่า อย่า
 เตะของกระทบทิ้งไปเลยเพราะคิดว่าจะถูกเตะทิ้ง กระทบขอว่าขอกรุณาส่งกฎหมายของ
 กระทบ ฉบับนี้เข้าไปกระทรวง การคลังแล้ว กระทบ จะขอตามไปร่วม ประชุมด้วยในเวลา
 ที่ รัฐบาลจะต้องปรับปรุงกฎหมายนี้ใหม่ ปรากฏว่าเมื่อลงคะแนนกันแล้วก็มิตีส่งให้กระทรวง
 การคลัง วุฒิสมาชิกท่านหนึ่งมากระซิบบอกกระทบว่า คุณสมัคร์ รู้ไหมว่ามติของเขาวันนี้
 รับกฎหมายกระทบ ลองซิครับว่ากฎหมายฉบับนั้นลองหลุดเข้ามาซิครับ แล้วเราเข้ามา
 ประชุมอย่างวันนี้ซิครับ แล้วถ้าวุฒิสมาชิกเล่นด้วยกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลองคิดดู
 ซิครับว่ารัฐบาลจะเอาเงินสักขนาดไหน เก็บภาษีเขาไม่ได้ คนก็ไม่ยอมเสีย รัฐบาลก็ขาย
 ทอดตลาด ไม่ได้ราคา ๕ ล้านต้องมาขาย ๕ ล้าน เอาเงินที่ไหนไปซื้อครับ ตายแหง ๆ

นี่จะได้ต่อรองกันได้ครับว่าคนรัฐบาลจะได้ประเมินราคาพอสมควรให้มันเป็นจริง ๆ เมื่อแต่ก่อนนี้ใช้ไม่ได้ครับ ที่ราคา ๑ แสนประเมิน ๒๐,๐๐๐ ราษฎรก็ชอบเสียภาษีบน ๒๐,๐๐๐ ที่ราคาล้านหนึ่งประเมิน ๒ แสน ๕ หมื่น ต้องเสียภาษี ๒ แสน ๕ หมื่น เอาเปรียบรัฐบาลมานานกระผมเห็นด้วยที่รัฐบาลจะปรับปรุง แต่ว่าถ้าราคาล้านให้ประเมินล้านซีครับ เดียวนี้ที่เขาราคา ๑ แสนคนประเมิน ๑ แสน ๕ หมื่น ที่ราคา ๒ แสน ประเมิน ๔ แสน แล้วจะให้ราษฎรไปเสียภาษีอย่างนี้ไหวหรือครับ เดียวนะครับเดี๋ยวมีอีกฉบับหนึ่งเดี่ยว กระผมจะพูดอีกรายหนึ่ง ขายที่ ๔ ล้าน ๕ แสนเก็บภาษี ๓ ล้าน ๕ แสน นี่ไม่บ้ากัน ตอนนี้อยู่จะบ้ากันตอนไหนแล้ว แล้วก็ยังปล่อยคาราคาซังอยู่ ท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนนะครับว่า กระผมนี้เอาใจช่วยรัฐบาลอยากให้ทุกอย่างเป็นไปได้ด้วยความเรียบร้อยยืนยันไว้ด้วยว่า อยากจะได้เกียรติว่าเป็นสมาชิกที่อยู่ในสภาครบถ้วน ๔ ปี นี้ก็มองเห็นธงชัยอยู่ข้างหน้าแล้ว เวลานี้ก็วิตกวิจารณ์เหลือเกินสมาชิกยื่นญัตติขออภิปรายไม่ไว้วางใจ ขอเรียนไว้แล้วบันทึกไว้ในสภาตรงนี้เสียด้วยเลย ว่า อย่าวิตกวิจารณ์เลยครับเป็นหน้าที่ของสมาชิกที่ต้องเรียกไปใช้อันนั้นดูเหมือนรุนแรง ไม่ใช่เลยครับ เพราะกระทำเดี่ยวยืนยันหน้าร้อนตอบหน้าหนาว ยืนยันหน้าหนาวตอบหน้าฝน ข้ามปี ไม่ได้ประโยชน์แล้ว กระทำ เอาญัตติเข้ามาที่ว่ารุงรังรกสภาก็เลยต้องเลือกใช้วิธีว่าลวก ๆ ไว้ทีหนึ่งเปิดสมัยประชุมทีก็เลยเอาเสียทีหนึ่ง เพราะว่าปีดสมัยประชุมที่รัฐบาลก็ทำอะไรและทะเลาะไว้มากก็ขอมาติดบัญชีกันทีหนึ่ง ไม่ได้ทำเพื่อชื่อเสียงเกียรติคุณของฝ่ายค้านไม่ใช่เลยครับ ทำเพื่อช่วยรัฐบาลว่าจะได้หากคนดีมีฝีมือเอามาช่วยแก้ไข กระผมขอเรียนท่านประธานนะครับ เมื่อกวานบอกไว้หน่อยหนึ่งแต่ว่าคนละประธานกัน ที่ทำปีกลายนี้ไม่ได้มีเจตนาจะทำร้ายใครเลย แต่แสดงให้เห็นความบกพร่องและคนบกพร่องนั้นเขาก็พิจารณาตัวเขาออกไปแล้วเราก็ได้คนดีกว่าเข้ามาทำงานแทน รัฐบาลที่นอนตาหลับทุกวันนี้ กระทรวงมหาดไทยเป็นชั้นเป็นอันมาได้ตั้งปีหนึ่งนี้ นั่นเพราะผลงานของฝ่ายค้านนะครับ เพราะฉะนั้นปีนี้จะพยายามทำอีกนั้นก็พยายามชี้จุดบกพร่องต่าง ๆ ไม่ได้มีเรื่องทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง แต่เป็นเรื่องความไม่ค่อยสามารถในการบริหาร ซึ่งกระผมอาสาเป็นคนคุมกระผมก็จะต้องทำหน้าที่ เพราะฉะนั้น แหม กระผมรู้สึกวิตกวิจารณ์เหลือเกินครับ ฝ่ายค้านรวมกันจะ

ยื่นญาติไม่ไว้วางใจ เป็นของปกติธรรมดาเหลือเกินครับ รตราสกปรกเราเตรียมน้ำเตรียม ทำจะมาชะล้างกลับจะบอก “มึงล้างทำไม เดี่ยวสีถลอกหมด” อย่างโน้นอย่างนี้ ไม่หรอกร ครับ กระผมเอาความสกปรกออกเอาความไม่เข้าทำออก แล้วหยอดน้ำมันให้มันเคลือบเข้า ลื่นเข้า ไอ้ตรงไหนมันใช้ไม่ได้ลูกปืนมันอยากจะได้เปลี่ยนลูกใหม่ใส่มันจะได้ไปด้วยกัน ตลอดรอดฝั่ง แล้วถ้าตลอดรอดฝั่งกระผมก็ได้หน้าด้วยว่า กระผมเป็น ส.ส. ชุดแรกที่อยู่ใน สภาครบถ้วน ๔ ปี เพราะฉะนั้นกระผมขอเรียนครับว่า ทั้งหมดนี้ที่เล่าให้ฟังทั้งหมดนี้ รัฐบาลกรุณาทำให้คนเขานับถือบ้าง ไม่ใช่ลูกพรวดขึ้นมา ๒ คน ไม่รู้ใครจะเป็นคนอ่าน แหม อย่างนี้ขายหน้า เสรีเรียบร้อยแล้วก็ปรากฏว่าบอกเขาชัด ๆ อย่าไปทำคลุมเครือ ๆ ดีขลุบเป็นทำนองว่า นี่ลดให้แล้วจัดการแก้ไขแล้วเป่านะครับ ยกเลิกการประเมินปี ใหม่ที่เท่านี้เองครับ กฎหมายฉบับนี้ต้องรับครับให้คนเกลียดรัฐบาลอย่างไร ก็ต้อนรับ อันนี้เป็นประโยชน์กับราษฎรแน่นอนแล้วเป็นประโยชน์ชั่วคราว แล้วต่อไปปลงก็รัฐบาล ระวังไว้ให้ดี กระผมจะพยายามไม่ให้เกิดเรื่องพรรค์นี้ขึ้น โดยจะขอไปเจรจาความการ ประเมินใหม่ที่จะทำนี้ละครับ ยกอันนี้ไว้แล้วแต่ต้องทำใหม่การประเมินซึ่งต้องทำอยู่กำลัง นี้ถ้าระงับการประเมินไปได้สัก ๒ ปี อย่าเพิ่งออกอะไรมาใช้เก่าไปก่อน แล้วออกมาใหม่ ให้ใช้ขยับไปข้างหน้า จะตั้งให้ละเอียดถี่ถ้วนอย่างไร ซึ่งกระผมจะได้ไป อย่าใช้คำว่า “ไปสอน” เลยครับ ขอไปช่วยคิดด้วยทีหลัง อยากจะบอกว่าเขตนี้นี้ไม่ได้ใหญ่โตอะไรนัก หนา หัวหน้าเขตเอาแผนที่มาทางนะผมอยากจะใช้คำว่า ต้องรู้ว่าทุก ๆ ตารางเมตรในเขตที่ ตัวดูแลกินเงินเดือนข้าราชการ ซี. ๗ อยู่ไหนต้องรู้ว่าทำอะไร แล้วง่ายที่สุดคือมีกำหนดให้ ราษฎรแจ้งว่าที่ของตัวนั้นทำอะไรอยู่ เอาคำร้องมาใส่ไว้เป็นแฟ้ม แล้วดูตามคำร้องแล้ว พิจารณาว่าเขาใช้ทำอะไรอย่างไร รกร้างว่างเปล่าไม่ทำประโยชน์เก็บภาษีแพง ๆ ให้ขายที่ เสียบ้างใช้ได้ครับ แต่ต้องเป็นในลักษณะที่ว่า เป็นที่รกร้างว่างเปล่าแต่ถ้าราษฎรทำสวน ถูสวนอยู่อย่างนั้น เขาเก็บผลหมากรากไม้อย่างนั้นวินิจฉัยว่า เขาได้ราคาปานกลางเท่าไร ไรนี้ได้หมื่น รัฐบาลจะเอา ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เก็บเขาพันหนึ่ง ต้องตั้งตัวเลขให้มันออกมา แล้วคูณด้วยราคาที่ดินที่รัฐบาลออกใหม่ ให้ออกมาได้พันหนึ่ง แล้วก็ตั้งราคาปานกลางอย่างนี้ ราคาปานกลางจะไปตามสภาพท้องที่ แล้วเก็บภาษีได้ในอัตราที่ทุกคนจ่ายได้ หามาได้หมื่น

รัฐบาลเอาไปพันอย่างนี้ได้ครับ แต่ว่ารัฐบาลเรียกเก็บไร่ละหมื่นสองพัน ปลุกสัมยังไม่รู้ว่าได้หรือเปล่า แล้วอย่างนี้ราษฎรไม่ตายตอนนี้แล้วตายตอนไหน กระทบขอเรียนนะครับว่า ที่เล่าให้ฟังทั้งหมดนี้ไม่ได้รอดเพื่อว่าอยากจะทำด้วย เพราะกระทบไม่ต้องการจะเข้าไปร่วมด้วยหรือครับ ไปให้ตลอดรอดฝั่งเถอะกระทบยินดีด้วย แต่ว่าที่ต้องบอกนั้นเพราะยังเห็นก็ยังไม่รู้ ยังเห็นก็ยังไม่รู้ และข้อสุดท้ายนะครับว่าทำอะไรอย่างไรละก็ให้เกียรติสมาชิกฝ่ายสภาเขาบ้าง เพราะสมาชิกฝ่ายสภานี้ละครับช่วยท้วงติง ช่วยขอความเห็นกันตัวเป็นเกลียว เพราะอย่างนั้นอย่ามาทำแสดงอวดทำดีกิน นี่เป็นบุญคุณของรัฐบาลช่วยราษฎรแล้ว วิทยุกรมประชาสัมพันธ์ นี่ละร้ายนักละครับ คอยดูซิครับกระทบพูดอย่างนี้ไม่ออกหรือครับ แต่ถ้ารัฐมนตรีพูดเมื่อกี้นี้ออกอากาศ รัฐมนตรีแถลงออก ฝ่ายค้านท้วงติงอย่างไรไม่ออก ฝ่ายค้านถามอะไรต่าง ๆ ไม่ออก ตอบแต่คำตอบ เฉยไม่รู้ว่าจะถามว่าอย่างไร เพราะฉะนั้นก็ขอเรียนฝากไว้ด้วยนะครับ รัฐบาลครับในเรื่องสื่อสารมวลชนยังแยะเหมือนเดิม วันก่อนออกโทรทัศน์เรื่องการบ้านแท่ง ๆ ยังอุตสาห์ตัดเสียได้ ๒๐ นาทีขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ถ้าปลุกสัมไม่ได้ผล ก็ปลุกถั่วชิครับ เชิญคุณบั้งจะครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ บัญจะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเพชรบูรณ์ กระทบขอกราบเรียนว่า กระทบคงไม่สามารถที่จะไปคัดค้านพระราชกำหนดของรัฐบาลขณะนี้ แต่กระทบอยากจะชี้ให้เห็นถึงความผิดพลาดและบกพร่องของรัฐบาล อย่าลืมนะว่ารัฐบาลเคยออกพระราชกำหนดฉบับนี้มาครั้งหนึ่งแต่เสร็จแล้วในวันนี้ต้องมาแก้ไข อันนี้จะเห็นไหมครับว่าการบริหารงานของรัฐบาลนั้นบกพร่องไม่รอบคอบ ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหัวหน้าพรรคประชากรไทยก็ได้อภิปรายแล้ว แล้วงานนี้ก็ไม่ได้มีการลดกระทบขอยืนยันเพียงแต่ได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเท่านั้น เพราะฉะนั้นกระทบคิดว่าการที่รัฐบาลบริหารประเทศชาตินั้น ถ้ายังเป็นอยู่อย่างนี้ประชาชนจะเอาความมั่นใจไปไว้ที่ไหน เพราะพระราชกำหนดท่านออกไปยังไม่ทันจะใช้ เสร็จแล้วต้องดึงกลับเข้ามาแก้ไขใหม่ แล้วก่อนจะทำ ทำไม่ไม่มีความรอบคอบ ทำไม่ไม่พิจารณาให้ถ่องแท้ กระทบขอกราบเรียนว่าเดี๋ยว

นี้ประชาชนตกอยู่ที่นั่นเดือดร้อนอย่างแสนสาหัส เกษตรกรมีรายได้ไม่คุ้มกับรายจ่ายผลิตผลต่าง ๆ ตกต่ำหมด กระผมกล้ายืนยันกับท่านได้ แต่ตัวเลขของท่านรัฐมนตรีที่เป็นนักวิชาการยังยืนยันอยู่ว่าถูกต้อง กระผมว่าความผิดพลาดเริ่มมาจากการลดค่าเงินบาท กระผมยังยืนยันต่อสภานี้ให้เห็นแล้วว่าฝีมือของรัฐบาลนี้แม้แต่ออกพระราชกำหนดจะต้องการเก็บภาษีเพื่อหารายได้ปิดหีบงบประมาณซึ่งปิดไม่ลง กระผมทราบว่าขณะนี้ขาดดุลถึง ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เราจะเห็นแล้วว่าตอนพิจารณางบประมาณแผ่นดินนั้น คณะกรรมการได้พิจารณาพยายามจะตัดทอนสิ่งที่ไม่จำเป็น รัฐบาลหัวย่นฝ่าวว่าจำเป็น ๆ จำเป็น ๆ ผลปรากฏออกมาแล้ว รัฐบาลสั่งตัดงบประมาณแผ่นดิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ในปีนี้ อะไรกันครับท่านประธาน ปีกลายนี้รัฐบาลนี้สั่งตัดงบประมาณแผ่นดินออก ๕ เปอร์เซ็นต์ ปีนี้สั่งตัดอีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นเราจะเห็นแล้วครับว่าฝีมือการบริหารประเทศชาติของรัฐบาลเป็นอย่างไร ไปไหวไหมครับ อย่าปกปิด อย่าปกป้องฐานะการเงินของประเทศ กระผมกล้ายืนยันว่าไม่มียุคใดสมัยใดที่จะชวดเซเหมือนสมัยนี้ รัฐบาลนี้สามารถอย่างเดียวคือขึ้นภาษีขึ้นทุกอย่าง แต่ส่วนทางคือรายได้ของเกษตรกร กระผมเคยให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนแล้ว เกษตรกรเมืองเพชรบูรณ์ปลูกมะเขือครับ มะเขือยาวถุงละ ๓ บาท ๓ บาทซื้อหนึ่ง-สี่พิมพ์อ่านได้ฉบับเดียว ท่านประธานทราบไหมครับก็กิโล ๑๐ กิโลครับ แล้วอย่างนี้อยู่ไหวไหมครับ เพราะฉะนั้นวันนี้ออกพระราชกำหนดมานี้กว่าจะลดหย่อน ไม่ใช่ครับ เพียงแต่เปลี่ยนแปลงการประเมินอะไรเท่านั้น แต่กระผมขอกราบเรียนว่า จำเป็นต้องรับ เราก็คือว่าได้คิดได้หน่อยเพื่อประชาชนเราก็ต้องยอมที่จะยัดฝ้ายประชาชนไว้ก่อน และกระผมขอประธานกราบเรียนว่า กระผมไม่ค่อยจะเชื่อรัฐบาลนี้ กระผมมีความเคารพในตัว ๆ พล ๆ นายกรัฐมนตรีอย่างยิ่ง และยังเชื่ออยู่ว่ายังไม่มีใครเหมาะสมเท่าท่าน แต่กระผมไม่เชื่อรัฐมนตรีข้างเคียงของท่านนายกรัฐมนตรี ที่ทำให้ท่านเสียแม่แต่รับปากกับกระผมโดยให้ท่านรับปากกับกระผมซึ่งกระผมจะหาโอกาสพูดในวาระซึ่งจะถึง ก็ยังโกหกได้ครับ เพราะฉะนั้นเราจะเชื่ออะไรกันครับเราจะเอาความมั่นใจอะไรครับ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าเรา มาทำหน้าที่ผู้แทนราษฎรนั้นจะต้องกระทำในสิ่งที่รัฐบาลนี้มุ่งหวังที่จะช่วยเกษตรกร และ รัฐบาลนี้บริหารงานด้วยความมั่นใจ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นแล้วครับว่าความแน่นอนไม่มี

กระผมก็อยากจะฝากข้อสังเกตให้ ๗พณฯ นายกรัฐมนตรีว่าท่านอย่าพึ่งรัฐมนตรีนักวิชาการจนเกินไปนัก หลอกท่านให้โกหกกระผมยังได้ครับ กระผมยังไม่พูดตอนนี้เพราะมันไม่ใช่วาระที่จะพูด เพราะฉะนั้นการที่ท่านเป็นหัวหน้ารัฐบาลนั้น รัฐมนตรีข้างเคียงของท่านไปเสนอท่านแล้วให้ท่านมาหลอกกระผม ให้กระผมเสียสิทธิ์ที่จะใช้หน้าที่ในสภา ยังกระทำแล้วจะให้กระผมเชื่ออะไรครับ แต่สำหรับตัวท่านนายกฯ กระผมเชื่อว่าท่านนั้นมีความสามารถเหมาะสมกับที่จะบริหารแผ่นดิน แต่ขอฝากกับท่านอย่าเชื่อนักวิชาการของท่านมากจนเกินไปครับ เพราะฉะนั้นการที่วันนี้จะชี้ให้เห็นแล้วผู้รับผิดชอบการคลังปรับปรุงภาษีประมวลรัษฎากรเสร็จแล้ว ต้องเอาเข้ามาแก้ไขยังไม่ทันประกาศใช้ นี่เพียงพออย่างเดียววนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า กระผมนั้นจะต้องยกมือให้พระราชกำหนด แต่อยากฝากข้อสังเกตว่า รัฐบาลนี้น่าจะต้องแก้ไขแล้วครับของรัฐบาล ที่กระผมไม่เห็นด้วยที่รัฐบาล คณะรัฐมนตรีมีความรับผิดชอบต้องรับผิดชอบร่วมกัน ไม่ใช่แบ่งฝ่ายเศรษฐกิจ ฝ่ายความมั่นคง แล้วทุกคนไม่รับผิดชอบ เพราะฉะนั้นอย่าคิดว่าท่านรัฐมนตรีที่เป็นดอกเตอร์นักวิชาการนี้จะมีฝีมือเลอเลิศ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ ท่านประธานครับ กระผมใคร่ประธานกราบขอความกรุณาต่อท่านประธานเรียนถามไปยังท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือตัวแทนก็ได้ครับ ในพระราชกำหนดฉบับนี้ซึ่งทางรัฐบาลได้พิจารณาเอาราคาประเมินในปีเก่า ๒๕๒๑ ถึง ๒๕๒๔ นั้น กระผมก็เห็นด้วยครับ แต่ว่ากระผมข้องใจเพราะว่าถ้ากลับไปบ้านแล้วก็ชาวบ้านถาม จะบอกเขาได้อย่างไร กระผมจึงจำเป็นจะต้องประธานกราบเรียน เรียนถามและโปรดได้กรุณาชี้แจงให้กระผมเข้าใจด้วย คือพระราชกำหนดฉบับนี้ความจริงไม่เกี่ยวกับกระทรวงการคลังอะไรมากมายนัก เพราะว่ามันไม่ได้เข้าคลังเพราะเป็นการพัฒนาในตัวท้องถิ่นในจังหวัดเท่านั้น แต่ละหมู่บ้านในฐานะที่กระผมเป็นอดีตกำนันมา ท่านประธานครับ กระผมขอเรียนถามว่า ที่สภาจังหวัดนี้เขาตั้งงบประมาณของจังหวัดเขาในการพัฒนาในหมู่บ้านโดยอาศัยที่ทางรัฐบาลนี้ได้ออก

พระราชกำหนดฉบับก่อน ก่อนที่จะมาแก้ไขเปลี่ยนแปลงในการประเมินนี้ เขาก็ได้เอา
 ราคาประเมินใหม่นี้ไปดำเนินการแล้วก็ตั้งโครงการไว้เรียบร้อยแล้วว่าถนนเส้นนี้จะต้องเอา
 เงินภาษีบำรุงท้องที่นี้ไปเสีย ๕,๐๐๐ ตรงนั้น ๗,๐๐๐ ตรงนั้น ๑๐,๐๐๐ และอย่างจะไปขุด
 ห้วยจรเข้มาก ที่กระผมขอกระทรวงเกษตร ฯ นี้ไม่ได้สักที รัฐมนตรีช่วยก็ไม่ตอบ อย่าง
 นี้เป็นต้น ไม่รู้จะทำอย่างไรครับ นี้กระผมก็อยากจะเรียนถามว่า เมื่อสภาจังหวัดเขาตั้ง
 งบประมาณแล้วจะต้องทำอย่างไรครับ กระทรวงมหาดไทยนี้จะเอาเงินที่ไหนไปช่วยเขา
 หรือจะให้เขาไปตั้งงบประมาณที่สภาจังหวัดขอเสนอผ่านขออนุมัติมาทางกระทรวงมหาดไทย
 นั้นจะต้องไปเปลี่ยนแปลงแก้ไข ต้องไปเสียเบี้ยประชุมใหม่หรืออะไรในทำนองนั้น ใช
 หรือไม่ คือจะต้องเปลี่ยนแปลง หรือว่าจะเอาเงินงบกลาง ที่ว่าจะเป็นงบพิเศษ งบราชการ-
 ลับนี้ ขอจากงบกลางของท่านนายก ฯ ไปใช้แทนชดเชยเงินที่เขาตั้งงบประมาณ ใชหรือไม่
 อันนี้กระผมอยากจะทราบเรียนถาม เพราะว่าในช่วงระยะเวลา เพราะมันมีโครงการนี้ครับ
 อย่างที่โครงการสภาพัฒนาเศรษฐกิจ ฯ ได้วางไว้ว่า ๕ ปี ๆ เดียวนี้สภาตำบลที่ ฯ พณฯ
 นายกรัฐมนตรีท่านได้วางโครงการดำเนินการไปนั้นก็เขามีแผนงาน ๕ ปีเหมือนกันครับ
 เขาวางไว้เรียบร้อยแล้วครับ แต่ถ้าเกิดเดี่ยวเอาราคาเท่านั้นเดี๋ยวก็นำลดราคาเท่านั้น แล้วให้
 เขาทำอย่างไรครับ ราษฎรพวกกรรมการสภาตำบลซึ่งไม่ได้คำตอบแทนแม้แต่สตางค์แดง
 เดียวนี้ เขาต้องใช้หัวคิดของเขาที่มาดำเนินการในการพัฒนาหมู่บ้านของเขา แล้วถ้าเอา
 มาทำเดี่ยวขึ้นเดี่ยวลง เดี่ยวลงเดี่ยวขึ้นอะไรในทำนองนี้ กระผมก็อยากจะขอให้ทาง
 กระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงปัญหาให้กระผมหายข้องใจด้วยเพื่อจะได้ไปบอกให้กรรม-
 การที่ไม่ได้คำตอบแทนแม้แต่บาทเดียว ทุกหมู่บ้านให้เขาทราบว่าจะต่อไปถ้ารัฐบาลเขาทำ
 อะไรต้องไปออกพระราชบัญญัติแน่นอนแล้วค่อยทำ ถ้าเป็นพระราชกำหนดอย่าไปทำตาม
 คือในรูปนั้น กระผมขอทราบเรียนถามท่านแน่ละครับท่านประธาน เพราะว่ามันข้องใจ
 ปัญหาอันนี้ กลัวว่าจะผิดพลาด เพราะว่าเจตนาของท่านนายกรัฐมนตรีของกระผมท่านก็มี
 เจตนาเป้าหมายที่ดีที่สุด แต่ว่าผู้ปฏิบัติงานของท่านแต่ละคนที่มาร่วมงานไม่รู้เรื่อง ก็เลยทำ
 ไม่เป็นก็ทำให้ท่านนายก ฯ ของกระผมเสียครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านรัฐมนตรีจะตอบไหมครับ หรือจะรอไปก่อน

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าจะพิจารณาถ้อยคำอภิปรายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ก็ดูเหมือนจะเป็นที่เข้าใจได้ว่า พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการสนับสนุนอย่างแน่นอ รัฐบาลก็ขอถือโอกาสนี้ ขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้เอาไว้ในโอกาสนี้ด้วย มีประเด็นสำคัญ ซึ่งกระผมคิดว่า ควรจะได้ ใช้โอกาสนี้ขอประทาน กราบเรียนท่านประธาน เพื่อความเข้าใจของบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ อยู่ประการหนึ่งว่า ทั้ง ๆ ที่ด้วยความเคารพต่อความคิดเห็นของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ แต่ดูเหมือนความคิดเห็นของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่านนั้น น่าจะยังมีความคลาดเคลื่อนอยู่ประการหนึ่งครั้นว่า ความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องออกพระราชกำหนดเปลี่ยนแปลงราคาปานกลางของที่ดินที่กำหนดไว้สำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๒๕ ถึง ๒๕๒๘ ซึ่งกำลังพิจารณาอยู่ในขณะนั้นนั้นว่า น่าจะเป็นเรื่องที่สืบเนื่องมาจากความผิดพลาดหรือบกพร่องของรัฐบาลในตอนออกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พุทธศักราช ๒๕๐๘ พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งได้ออกไปบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่ผ่านมา กระผมขอเรียนเพื่อความเข้าใจในเรื่องนี้ว่า ก็เห็นจะต้องยอมรับกันละครึ้นว่าสาระสำคัญของพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๒๔ นั้น รัฐบาลได้มีการแก้ไขอัตราของการชำระภาษีบำรุงท้องที่ สำหรับที่ดินที่มีราคาค่อนข้างสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มีราคาตั้งแต่ไร่ละ ๓๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ซึ่งผลจากการนั้นก็ย่อมจะเป็นของธรรมดาว่าเจ้าของที่ดินที่มีที่ดินจำนวนมาก และเป็นที่ดินที่มีราคาสูงเวลานั้นก็คงจะได้รับผลกระทบกระเทือนในลักษณะที่จำเป็นจะต้องชำระภาษีเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตามเหตุผลประการสำคัญที่สุดของพระราชกำหนดที่ว่านั้น ก็เพื่อสร้างความเป็นธรรมในโครงสร้างใหญ่ของระบบของภาษีเท่านั้นเอง เพราะอัตราภาษีที่กำหนดไว้เดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่กำหนดไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๐๘ นั้นเป็นที่ปรากฏชัดเจนว่า ถ้าเทียบจำนวนเปอร์เซ็นต์ หรือจำนวนร้อยละที่เจ้าของที่ดินต้องเสียภาษีให้แก่รัฐบาลแล้ว การณ์มันกลับปรากฏว่าเจ้าของที่ดินที่มีราคาต่ำนั้น จะต้องเสียภาษีร้อยละ ๐.๕๓ ในขณะที่เจ้าของที่ดินที่มีราคาสูงนั้น ต้องเสียภาษีร้อยละ ๐.๑๐ เท่านั้น

สาระสำคัญของพระราชกำหนดฉบับนั้นได้แก้ไขตรงนี้เท่านั้นครับ แต่ว่าอย่างไรก็ตามอาจจะเป็นด้วยความบังเอิญว่าพระราชกำหนดที่ว่านี้ได้ออกมาบังคับใช้ในตอนต้นปี ๒๕๒๕ ซึ่งประจวบเหมาะับระยะเวลาที่จะต้องมีการประเมินภาษีบำรุงท้องที่เสียใหม่ ตามพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พุทธศักราช ๒๕๐๘ ก็เลยทำให้เกิดมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนไปว่าความกระทบกระทั่งที่เกิดขึ้นกับเจ้าของที่ดินเวลานั้น ซึ่งจะต้องเสียภาษีเป็นจำนวนเพิ่มเติมมากขึ้นเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ก็มี ๒๐๐ เปอร์เซ็นต์ก็มีถึง ๔๐๐ เปอร์เซ็นต์นั้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากพระราชกำหนดของรัฐบาล ซึ่งออกเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๒๔ ผมขอเรียนว่า เรื่องนี้ไม่ใช่อย่างนั้นครับ ความเดือดร้อนประการสำคัญที่สุดนั้นได้เกิดขึ้นจากหลักเกณฑ์ของการประเมินราคาที่ดินปานกลาง และหลักเกณฑ์ที่ว่านี้ได้กำหนดไว้แล้วในพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พุทธศักราช ๒๕๐๘ คือกำหนดไว้แล้วตั้งแต่ปี ๒๕๐๘ ซึ่งเป็นรัฐบาลไหนนั้น ผมก็จำไม่ได้ แต่ว่าอย่างไรก็ตามขอเรียนว่าหลักเกณฑ์ที่เขากำหนดเอาไว้ในปี ๒๕๐๘ นั้น ถ้าพิจารณาโดยทั่วไปแล้ว เขาก็ใช้หลักเกณฑ์ที่ค่อนข้างจะเป็นธรรมกันอยู่ไม่น้อย ได้เปิดโอกาสให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือราษฎรในท้องถิ่นนั้น ได้รับการแต่งตั้งเข้ามาเป็นราษฎรผู้ทรงคุณวุฒิ ทำหน้าที่เป็นกรรมการในการประเมินราคาที่ดินปานกลางโดยทั่วไปด้วย ผมคิดว่าสาเหตุประการสำคัญนั้นก็คงจะเป็นเพราะว่าการขยายตัวการขยายความเจริญของชุมชนของเรานั้น มักจะเป็นไปในลักษณะที่ค่อนข้างไม่เป็นรูปเป็นแบบกันมากมายนัก วันดีคืนดีก็อาจจะมีอาคารพาณิชย์มาตั้งอยู่ติดถนนถัดข้างหลังไปก็อาจจะเป็นที่สวน กรณีอย่างนี้เมื่อกฎหมายกำหนดไว้ชัดเจน โดยให้ถือเอาการซื้อขายโดยสุจริตไม่น้อยกว่า ๓ รายก่อนปีที่จะมีการประเมินราคาที่ดินปานกลางนั้นมาเป็นเกณฑ์ ในการประเมินถั่วเฉลี่ย เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเองซึ่งแม้กระทั่งราษฎรเอง ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เข้าไปทำหน้าที่กรรมการนั้น ก็คงไม่มีทางเลือกเป็นอย่างอื่น ก็กำหนดกันออกมา ความกระทบกระทั่งมันเกิดขึ้นตรงนี้เท่านั้นครับ เพราะฉะนั้นที่เรานำมาขอรับการพิจารณาสนับสนุนจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในวันนี้นั้น เป็นการขอแก้ไขเพื่อผ่อนคลายความเดือดร้อนของประชาชนเป็นการชั่วคราวไปพลางก่อน แต่ชั่วคราวในที่นี้ก็ไม่ได้หมายความว่าปีเดียวหรือครึ่งปีเท่านั้นครับ มีระยะเวลาถึง ๔ ปี ในช่วงนั้นรัฐบาลก็จะ

ได้ไปดำเนินการหาวิธีการของการตีราคา ซึ่งอย่างผมได้เรียนไว้ตั้งแต่ตอนต้นแล้วว่า น่าจะได้มีการจำแนกแยกแยะกันออกไปว่าที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรมอย่างหนึ่ง เพื่อพาณิชย์อย่างหนึ่ง เพื่ออยู่อาศัยอย่างหนึ่ง และก็อาจจะมีหลักเกณฑ์อื่น ๆ อีกบ้าง ทั้งนี้เพื่อให้การตีราคาที่ดินปานกลางนั้นได้เป็นไปอย่างเหมาะสมและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น ผมคิดว่าคำชี้แจงของผมในประเด็นนี้คงสามารถทำให้ท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องทั้งหลายในสภานี้ได้เข้าใจว่าการแก้ไขพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่อีกครั้งหนึ่ง โดยพระราชกำหนดที่กำลังพิจารณากันอยู่นั้นไม่ใช่ความผิดพลาดบกพร่องที่เกิดขึ้นจากการเสนอพระราชกำหนดแก้ไขเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๒๔ ที่ผ่านมา

สำหรับข้อวิตกของท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องของการที่จะคืนเงินให้กับราษฎรซึ่งได้ชำระภาษีบำรุงท้องที่ไปบ้างแล้วนั้น ผมขอเรียนว่า ขออย่าได้วิตกเลย ก็ย่อมจะเป็นธรรมดาครับเมื่อรับเงินเขามาแล้ว แล้วก็เมื่อมีกฎหมายออกมาภายหลังเป็นคุณแก่ราษฎรที่เขาเสียเงินนั้น หน้าที่ในการคืนเงินนั้นก็ย่อมจะเป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานของรัฐบาลซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้โดยตรง ผมไม่ปฏิเสธครับว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลในเรื่องดังกล่าวนี้ก็คงจะมีภาระมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่กระทรวงมหาดไทยได้ส่งการไปทุกจังหวัดเวลานี้ว่าขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้นได้อำนวยความสะดวกให้กับราษฎรซึ่งเขาชำระภาษีบำรุงท้องที่ไว้ล่วงหน้า แล้วมีสิทธิ์จะได้รับคืนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ในท้องถิ่นใดที่เจ้าพนักงานสามารถที่จะนำไปคืนถึงภูมิลำเนาของราษฎรผู้เสียภาษีได้นั้น ก็ขอให้ได้กระทำกัน ผมคิดว่าคำสั่งการอย่างนั้นก็แน่นอนก็ย่อมจะเป็นภาระ แต่ว่าถ้าเรามาคิดว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลนั้น มีหน้าที่ที่จะเอื้ออำนวยประโยชน์สุขให้กับราษฎรอยู่แล้ว มีหน้าที่ที่จะบริการราษฎรอยู่แล้ว ผมคิดว่าภาระที่รัฐบาลสั่งการไปอย่างนี้ก็ไม่ใช่เป็นภาระที่จะหนักหนาเกินกำลังความสามารถหรือจะเป็นการเพิ่มภาระที่ไม่มีเหตุผลให้กับเจ้าหน้าที่ของเราแต่อย่างหนึ่งประการใด

ข้อวิตกประการต่อมานั้นก็คือว่า เมื่อได้มีการรับชำระเงินภาษีบำรุงท้องที่ในลักษณะอย่างนี้แล้ว การจัดทำงบประมาณของท้องถิ่นนั้น ไม่ว่าจะจะเป็นเทศบาลก็ดีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ดี หรือแม้กระทั่งของสุขาภิบาลก็ดี ก็อาจจะมีที่ได้นำเงินเหล่านี้

ไปตั้งไว้เป็นโครงการ เพื่อที่จะพัฒนาท้องถิ่นเหล่านั้นอยู่แล้ว ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ท่านวิตกไปว่าการที่มีการเรียกร้องให้มีการคืนเงินอย่างนี้ อาจจะทำให้ยอดเงินรวมหรือ ยอดภาษีส่วนรวมที่รัฐบาลเก็บได้นั้นลดลงไป แล้วก็ไปมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงโครงการพัฒนาท้องถิ่นตามที่หน่วยการปกครองท้องถิ่นตั้งเอาไว้แล้วนั้น กระผมขอเรียน ท่านสมาชิกเพื่อความสบายใจได้ว่า เรื่องนี้จะไม่ทำกันอย่างนั้นครับ โครงการที่สภาท้องถิ่นเขาได้ตั้งไว้แล้ว ไม่ว่าจะป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ดี เทศบาลก็ดี หรือ สุขาภิบาลก็ดีนั้น ก็คงจะต้องดำเนินการไปตามปกติทุกอย่างทุกประการ กระผมคิดว่า ก็คงจะเป็นเพราะอย่างนี้กระมังครับถึงได้มีการกำหนดไว้ในมาตรา ๑ ในพระราชกำหนด ที่ว่านี้ว่า ต้องขอระยะเวลาในการคืนเงินถึง ๑๒๐ วัน ทั้งนี้ก็ด้วยความระลึกถึงว่า เงินบางส่วนที่เก็บมาได้นั้นได้เอาไปใช้บ้างแล้ว ได้ตั้งไว้ในโครงการซึ่งอาจจะต้องดำเนินการโดยเร่งด่วนต่อไปแล้ว ส่วนภาระที่ว่าจะต้องเอาเงินที่ว่านี้ไปเพิ่มเติมให้กับท้องถิ่น ได้อย่างไรนั้น กระผมคิดว่าเรื่องอย่างนี้ก็ป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยและป็นหน้าที่ของกระทรวงการคลังที่จะต้องดำเนินการต่อไป ในกรณีที่ท้องถิ่นไม่สามารถจัดเก็บได้ครบตามจำนวนที่ตั้งงบประมาณไว้แล้ว ถ้าจำเป็นที่จะต้องมีเงินอุดหนุนจากรัฐบาล กลางก็เป็นเรื่องที่จะต้องกระทำกัน แต่อย่างไรก็ตาม กระผมขอเรียนว่า ผลจากการที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ โดยพระราชกำหนดที่ว่านี้ก็ไม่ถึงกับมีผลให้จำนวนยอดรวม ของเงินภาษีบำรุงท้องที่ ที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้ได้ผิดแผกแตกต่างหรือ เปลี่ยนแปลงไปมากนัก เพราะฉะนั้นก็เห็นจะเรียนได้ว่าไม่กระทบกระทั่งถึงโครงการพัฒนา ของท้องถิ่นอย่างแน่นอน และถ้ามีความจำเป็นประการใดกระทรวงมหาดไทยกับกระทรวง การคลังก็พร้อมที่จะให้การสนับสนุนท้องถิ่นเพื่อไม่ให้กระทบกระทั่งกันดังกล่าว กระผมคิดว่าคำชี้แจงของกระผมก็คงจะทำให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งมีความเข้าใจคลาดเคลื่อน หรือ แม้แต่จะวิตกเป็นทุกข์เป็นร้อนกับเรื่องราวของการคืนเงิน คงจะคลายความวิตกเป็นทุกข์ เป็นร้อนลงได้ และก็คงจะให้การสนับสนุนพระราชกำหนดที่ว่านี้ โดยพร้อมเพรียงกัน กระผมขอขอบพระคุณอีกครั้งหนึ่งครับ

พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สง่า กิตติขจร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กระผมได้ฟังการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกและคำชี้แจงของทางฝ่ายรัฐบาลในปีที่ผ่านมาแล้ว กระผมมีข้อคิดเห็นที่จะเพิ่มเติมจากเพื่อนสมาชิกบ้างเล็กน้อย และก็มีข้อเสนอแนะที่จะฝากทางฝ่ายรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ได้พิจารณาดำเนินการแก้ไขสิ่งที่ยังบกพร่องอยู่ กระผมเชื่อตามที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้กรุณาชี้แจงถึงเหตุผลในการออกพระราชกำหนด เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๒๔ นั้น เหตุผลสำคัญก็คือว่า ต้องการจะปรับค่าแห่งความเป็นธรรมในการเรียกเก็บภาษีบำรุงท้องที่ อันนี้กระผมเชื่อว่าเป็นความจริง แต่อย่างไรก็ตามเหตุผลที่น่าจะต้องยอมรับกันอยู่อย่างหนึ่งว่า การปรับเงินภาษีบำรุงท้องที่ หรือเงินภาษีอื่นใดก็ตาม วัตถุประสงค์หลักสำคัญอีกอย่างหนึ่งของรัฐบาลก็คือว่า เพื่อให้ให้ได้มาซึ่งเงินมาดำเนินการบริการตามนโยบายของรัฐบาล สำหรับเหตุผลประการแรกที่จะปรับค่าแห่งความเป็นธรรมนั้น ท่านรัฐมนตรีก็ได้กรุณาชี้แจงแล้วว่าภาษีบำรุงท้องที่นี้ไม่ได้ปรับกันมาเป็นเวลานานหลายปี นับตั้งแต่ปี ๒๕๐๘ กระผมคิดว่าทางฝ่ายรัฐบาลได้ตระหนักเป็นอย่างดีว่าแนวความคิดในการปรับภาษีเพื่อความความเป็นธรรมนั้น ทางฝ่ายรัฐบาลน่าจะมีเวลาที่จะเตรียมในการดำเนินการของทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ให้เรียบร้อยรัดกุมยิ่งกว่าที่เป็นมาแล้ว ในตอนที่รัฐบาลได้เสนอพระราชกำหนดเข้ามาเมื่อปี ๒๕๒๔ นั้น สภานี้ก็ได้อภิปรายและเสนอข้อคิดเห็นให้แก่รัฐบาลไปแล้วหลายประการ และทางสภานี้ก็วิตกว่าการดำเนินงานของฝ่ายรัฐบาลโดยกระทรวงมหาดไทยนั้นอาจจะไม่มีความรอบคอบ อาจจะดำเนินการไม่ได้ตามที่กฎหมายกำลังจะผ่านไปให้บังคับใช้ และในบัดนี้ก็ปรากฏเป็นความจริงแล้วว่าข้อเสนอแนะของรัฐสภาเป็นจริงขึ้นมา คือร่างพระราชกำหนดฉบับนั้นออกมาใช้ยังไม่ทันไรก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขกันเข้ามาใหม่ในชั่วเวลาไม่กี่เดือน เรื่องนี้กระผมอยากจะฝากความคิดเห็นไว้กับรัฐบาลโดยกระทรวงมหาดไทยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นฝ่ายประเมินราคาที่ดินในที่ต่าง ๆ นั้นยังหละหลวมอยู่มาก ดังที่เพื่อนสมาชิกคนอื่น ๆ ได้ชี้แจงมาแล้ว กระผมอยากจะยกตัวอย่างที่กระผมได้เห็นการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของ รัฐบาลปฏิบัติต่อท้องที่ที่อยู่

ชานพระนครนี้ บ้านกระผมอยู่ที่เขตอำเภอภาษีเจริญ ซึ่งในเขตภาษีเจริญนี้เต็มไปด้วย
 สวนผลไม้เก่าแก่เป็นอันมาก แล้วบางส่วนก็อยู่ในเขตของภาษีบำรุงท้องที่ บางส่วนก็
 อาจจะเป็นความรับผิดชอบของการเก็บภาษีที่ดินส่วนกลางของรัฐ บ้านกระผมอยู่ท่ามกลาง
 สวน อยู่ห่างเข้าไปจากถนนใหญ่เพชรเกษมประมาณสักร้อยกว่าเมตร ในพื้นที่อันนั้นถ้า
 จะมองดูริม ๆ ถนนเพชรเกษมและแถวปากซอยต่าง ๆ แล้วจะเห็นว่ามันเป็นพื้นที่สีขาว นั้น
 หมายความว่าถึงเป็นเคหะสถานบ้านเรือน หรืออาคารร้านค้า กระผมเห็นด้วยในการที่จะ
 ประเมินภาษีพื้นที่เหล่านั้นในราคาสูงพอสมควรที่เป็นจริง แต่ว่าถัดจากรัฐบ้านกระผมเป็น
 สวนซึ่งไม่มีทางออกเลย แต่ว่าการประเมินภาษีนั้น ทางเจ้าหน้าที่ก็ประเมินเหมือนกัน
 หมด สำหรับบ้านอยู่ของกระผมหรือบ้านเพื่อนบ้านนั้นเขาไม่ขัดข้องเลยที่จะประเมินราคา
 ที่ดินแถวนั้นประมาณราคาตารางวาละ ๗,๐๐๐ บาท แต่กระผมไม่เห็นว่าเป็นความชอบ
 ธรรม ถ้าหากว่าจะประเมินราคาที่ดินของชาวสวนซึ่งไม่มีทางออกที่อยู่หลังบ้านกระผมนั้น
 ในราคาเดียวกับบ้านกระผม และเป็นที่น่าประหลาดใจ กระผมอยากจะฝากท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า เจ้าหน้าที่ของท่านนี้ ปากพูดอย่างไม่มีควมยั้งคิด เป็นต้น
 ว่าฝ่ายหนึ่งประกาศออกมาว่าเราจะรักษาพื้นที่เหล่านั้นให้เป็นพื้นที่สีเขียว ห้ามไม่ให้ปลูก
 อาคารที่เป็นตัวตึกขึ้นมาอีกก่อนที่จะได้รับความเห็นชอบจากทางเจ้าหน้าที่ แต่ในเวลา
 เดียวกันการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ของแถวนั้นกลับไปประเมินแบบพื้นที่สีขาว อันนั้นมัน
 อะไรกันแน่ นี่ละครับกระผมอยากจะฝากเป็นข้อคิดของฝ่ายรัฐบาลว่า เมื่อรัฐบาลจะ
 ดำเนินการสิ่งใดต่อราษฎรนั้นจะต้องมีการเตรียมการ จะต้องให้เหตุผลแก่ราษฎรให้แจ่ม
 ชัด จนกระทั่งเดี๋ยวนี้เจ้าของที่ดินเหล่านั้นไม่รู้จะประพฤติดิปฏิบัติอย่างไร บางทีเขาอยาก
 จะขายที่ดิน แต่ก็ขายไม่ได้ เพราะผู้ซื้อเข้าใจว่าพื้นที่ตรงนั้นจะถูกประกาศเป็นพื้นที่สีเขียว
 เมื่อซื้อราคาแพงไปแล้วก็สร้างอะไรไม่ได้ กระผมเห็นชาวสวนแถวนั้นนะครับ แต่ก่อนนี้
 อาจจะเป็นสวนที่สดชื่น แต่เดี๋ยวนี้เป็นสวนที่เกือบจะปลูกอะไรไม่ได้เลย แต่เขาก็จำใจ
 ต้องอยู่ ต้องปลูก รายได้ที่เขาจะนำมาเป็นการครองชีพนั้นก็แทบจะลำบากเข็ญอยู่แล้ว
 อย่างว่ากับเอาภาษีบำรุงท้องที่เลย นี่เป็น ประการหนึ่งที่กระผมอยากกราบเรียน
 ฝากไว้

อีกประการหนึ่ง อาจจะไปเกี่ยวข้องกับเรื่องของเจ้าพนักงานกรมที่ดินในการที่ดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บภาษีที่ดินต่างๆ ตลอดจนค่าธรรมเนียมการโอนที่ดินต่างๆ ด้วย กระทบเห็นว่าการพัฒนาในเรื่องเจ้าพนักงานเหล่านี้ก้าวหน้าไปไกลพอสมควร ถ้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกรุณาไปด้อม ๆ มอง ๆ แถวชาย ๆ พระนครนี่นะครับ ในเขตบางเขนก็ดี ในเขตภาษีเจริญก็ดี เราจะเห็นอย่างน่าชื่นใจว่า ทางฝ่ายรัฐบาลโดยกระทรวงมหาดไทยและกรมที่ดิน นั้นได้จัดเจ้าพนักงานไว้หลายแก้อีต้อจุดและท่านจะเห็นว่าวันหนึ่ง ๆ มีราษฎรไปทำการโอนที่ดิน หรือไปเสียภาษีที่ดินมากมาย ต้องเบียดเสียดกัน ต้องรอกัน กระทบกระทบแก่ตัวเองในการที่จะไปโอนขายที่ดินแปลงหนึ่ง ภรรยากระทบไปรอถึง ๓ วันคิวยังไม่ถึง ก็มีคนมาแนะนำบอกว่าถ้าคุณหญิงอยากจะให้รวดเร็วขึ้นมีวิธีการง่ายนิดเดียวครับ มีหน้าม้า ต้องเอาเงินใส่ซองไป ๓,๐๐๐ บาท แล้วประสบความสำเร็จจริง ๆ ครับ อันนี้คือข้อเท็จจริง กระทบอยากจะทำกราบเรียนฝากทางกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องเป็นเจ้าหน้าที่ กระทบเชื่อเหลือเกินว่าเจตนาของรัฐบาลนั้นดี ในการที่จัดเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎร แต่ฝ่ายปฏิบัติคือฝ่ายราชการ กลับไปแปลเจตนาอันนี้ กลับไปนำความปรารถนาดีของรัฐบาลไปดำเนินการอันไม่เหมาะสมตามที่กระทบได้กราบเรียนไปแล้ว

ที่นี้เหตุผลประการที่ ๒ ที่กระทบกล่าวว่าทางฝ่ายรัฐบาลยังไม่ได้ออมรับนั้นคือว่า การปรับปรุงภาษีบำรุงท้องที่ก็ดี การปรับปรุงภาษีที่ดินก็ดี จะหลีกเลี่ยงไม่ได้เลยความปรารถนาของรัฐบาล คือต้องการเม็ดเงินมาเพิ่มพูนภาษี มาเพิ่มพูนรายจ่ายของฝ่ายรัฐบาล แต่ว่าการดำเนินการหลายสิ่งหลายอย่างที่ฝ่ายรัฐบาลเห็นว่า จะเป็นช่องทางในการได้เงินมาสำหรับให้ได้อุดหนุนงบประมาณแผ่นดินนั้นล้มเหลว อย่างในทุกวันนี้เป็นที่ทราบอยู่แล้วว่า ยอดงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินของเราในปีที่ผ่านมานี้มี ๑ แสน ๖ หมื่นกว่าล้านบาท และก็เป็นที่ยอมรับกันในขณะนี้แล้วว่า เรากำลังขาดดุลอยู่ประมาณ ๑ หมื่นกว่าล้านบาท ทั้ง ๆ ที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังได้ให้สัมภาษณ์ไปเมื่อวานหรือวันก่อนนี้ว่า ๑ หมื่นกว่าล้านบาทนี้สบายมาก สามารถที่จะหาเงินมาจัดให้ลงตัวได้หรือได้อุด แต่กระทบเชื่อว่าคงจะเป็นเรื่องไม่ง่าย อย่างที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

การคลังได้แถลงออกมาแน่ และที่เห็นกันอย่างชัด ๆ เมื่อมีการขาดดุลอย่างนี้ รัฐบาลก็ต้องไปตัดทอนรายจ่ายต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้แถลงต่อรัฐสภาไว้แล้ว ยกตัวอย่างเช่นเงิน กสช. หรือเงินพัฒนาชนบท ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๓,๕๐๐ ล้านบาทต่อปีนั้น เท่าที่กระผมไป ได้รับทราบจากทางฝ่ายปกครองท้องถิ่น ตั้งแต่ระดับจังหวัดและนายอำเภอเข้าได้บอกแก่ กระผมว่า งบนี้ได้ถูกตัดลงไปแล้วหลายเปอร์เซ็นต์ จะเป็นกี่เปอร์เซ็นต์กระผมไม่ทราบ และทุกครั้งทีไปเยี่ยมราษฎรเขามักจะถามกระผมในเรื่องเงินยอดนี้ว่า รัฐบาลตั้งไว้เท่าไร แล้วจะได้ใช้เต็มจำนวนไหม ได้ทราบข่าวจากนายอำเภอว่าถูกตัดไป ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๑๕ เปอร์เซ็นต์จริงไหม อย่างนี้เป็นต้น หรือโครงการชลประทานหลายโครงการที่เดียวได้ถูก ตัดลงไปหลายเปอร์เซ็นต์ อันนี้รัฐบาลทราบอยู่เต็มอกครับ เพราะฉะนั้นการที่จะทำดุลการ ที่ท่านจะหาเงินมาอีก ๑ หมื่นกว่าล้านบาทนั้น กระผมไม่เชื่อว่าท่านจะทำได้ แม้แต่ที่จะ พิจารณาปรับปรุงเงินภาษีบำรุงท้องที่ที่ท่านก็ยังทำไม่ได้ การที่รัฐบาลไม่สามารถที่จะ ดำเนินการทั้งหลายทั้งปวงให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภา ในเรื่อง การใช้เงินงบประมาณรายจ่ายนั้น ในหลักสากลเขาถือว่าเป็นความล้มเหลวของฝ่ายรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงการคลัง ในการบริหารการเงินและการคลังของแผ่นดิน เรื่อง นี้เป็นเรื่องใหญ่นะครับ ถ้าเป็นในต่างประเทศแล้วรัฐมนตรีกระทรวงการคลังจะต้องลาออก ทั้งชุด ถ้าไม่สามารถบริหารการเงินและการคลังของประเทศได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำ งบประมาณรายจ่ายนั้นทางฝ่ายรัฐบาลจะต้องประเมินรายรับอย่างน้อย ๆ จะต้องเผื่อไว้ จะ เผื่อไว้กี่เปอร์เซ็นต์กระผมไม่ทราบ แต่นี่ท่านอาจจะเผื่อไว้แล้วแต่ว่ายังขาดดุลอยู่ถึง ๑ หมื่น กว่าล้านบาท อันนี้ถือว่าเป็นความล้มเหลวของการบริหารการคลังและการเงิน กระผมมี ความวิตกเป็นห่วงแทนท่านนายกรัฐมนตรีในการที่จะเสนอยอดงบประมาณรายจ่ายปีใหม่ ถึง ๑ แสน ๗ หมื่นกว่าล้านบาท กระผมคิดว่าคงจะสนุกกันในรัฐสภาจะต้องพูดกันยาว มาก ทางฝ่ายรัฐบาลคงจะหนักใจมากในการอภิปรายเมื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายแผ่นดินปีใหม่นี้เข้ามา เพราะเหตุว่าทั้ง ๆ ที่ในปีนี้เรามียอดอยู่เพียง ๑๖,๐๐๐ ล้าน บาท ท่านยังบริหารไม่ได้ ยังขาดดุล แล้วปีหน้าท่านตั้งยอดรายจ่ายถึง ๑ แสน ๗ หมื่น กว่าล้านบาท แล้วภาวะทางเศรษฐกิจใคร ๆ ก็ผู้ว่ามีแต่เลวลง ๆ กระผมไม่เชื่อเลยว่าสถาน

การณืทางเศรษฐกิจกำลังขยายผลผลิตผลการเกษตรของเราที่ส่งไปต่างประเทศนั้น อีกไม่กี่เดือนข้างหน้าจะดีกว่าเดี๋ยวนีั กระทบเชื่อว่าจะเลวลง เพราะฉะนั้นกระทบขอตั้งข้อสังเกตฝากท่านนายกรัฐมนตรีที่เคารพในการที่จะพิจารณายอดเงินงบประมาณรายจ่ายปีใหม่ของท่านประธาน ๑ แสน ๗ หมื่นกว่าล้านบาทนั้น โปรดนำไปทบทวนกันอีกครั้งหนึ่งเถาะครับ ถ้าหากว่าเป็นไปไม่ได้แล้วมันจะยิ่งล้มเหลวกันไปใหญ่ในการบริหารการเงินและการคลังของแผ่นดิน ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณทรงธรรมครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระทบ จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคสยามประชาธิปไตย ท่านประธานครับ ที่กระทบมานั่งที่นี้ไม่ใช่ชาติประชาธิปไตย กระทบนั่งที่โน่น ท่านประธานไม่ชี้ กระทบเลยมานั่งที่นี้ครับ อ้อ ท่านประธานที่เคารพครับ กระทบได้ฟังท่านรัฐมนตรีชี้แจงกระทบเข้าใจ ที่กระทบลุกขึ้นมากระทบไม่ได้ค้ำพระราชกำหนดฉบับนี้ แต่กระทบขออนุญาตท่านประธานเพื่อจะฝากข้อคิดแล้วก็ฝากข้อสังเกตกับท่านรัฐมนตรีให้ทราบ และโดยเฉพาอย่างยิ่งกระทบได้เอกสารหลักฐานชิ้นหนึ่งมาอยากจะมาพูดในสภานี้ เพราะฉะนั้นกระทบถึงพยายามจะขอพูดในวันนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ กระทบเคยคัดค้ำพระราชกำหนดที่รัฐบาลได้เสนอเข้ามาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ครั้งหนึ่งแล้ว แต่การคัดค้ำของกระทบไม่ประสบผลสำเร็จ เมื่อมีการลงมติกันแล้วกระทบก็แพ้ ด้วยคะแนนเสียง ๑๐๘ กับ ๒๐๐ กว่า กระทบจำได้ และการคัดค้ำของกระทบครั้งนั้นมันมาออกผลในตอนนี้นี้เป็นเสียงสะท้อนของผู้ที่ประชาชนเลือกมา ท่านประธานที่เคารพ กระทบเป็นผู้แทนราษฎรนี้กระทบได้ออกเยี่ยมราษฎรอยู่ตลอด กระทบได้รู้ปัญหาราษฎรอยู่ตลอด การกระทำงานของรัฐบาลกระทบขอกราบเรียนตรง ๆ ว่า พรรคสยามประชาธิปไตยนั้นไม่มีนโยบายจะคัดค้ำ และไม่มีนโยบายที่จะสนับสนุนรัฐบาล แต่จะวางตัวเป็นกลาง สิ่งใดที่รัฐบาลทำดีเราจะสนับสนุน แต่สิ่งใดที่รัฐบาลทำไม่ดีเราจะท้วงติง อันนี้กระทบก็ได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ไปแล้ว แม้กระทั่งการจะยื่นญัตติไม่ไว้วางใจเราก็ไม่เห็นด้วย และไม่ลงนาม

ด้วย กระทบไม่เห็นว่าการที่รัฐบาลตั้งแต่บริหารราชการมาขึ้นนั้น รัฐบาลได้ดำเนินนโยบายแบบ
 ลังเลและกึ่งโลเล ไม่มีความมั่นใจในการทำงาน กระทบจะยกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างที่ท่าน
 อดีตรัฐมนตรีสง่า กิตติขจร พุดไปแล้วนั้นถูกต้อง โครงการชลประทานถูกตั้งงบประมาณไป ๑๐
 เปรอร์เซ็นต์ เมื่อจะเสนอพระราชบัญญัติเข้าสภานี้ รัฐบาลทำไมไม่แสดงความมั่นใจก่อน
 ว่าสามารถที่จะมีเงินไปดำเนินการตามเป้าหมายได้ ขณะนี้ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็น
 เจ้าหน้าที่ชั้นรองลงไปนั้นได้ประสบกับความลำบากใจในการปฏิบัติหน้าที่เช่นเดียวกับพระ-
 ราชกำหนดนี้เหมือนกัน ก่อนที่จะออกพระราชกำหนดนี้ รัฐบาลไม่ได้มีความไตร่ตรอง
 อย่างรอบคอบ เสร็จแล้วก็กลับไปกลับมาอย่างนี้ เป็นการแสดงความโลเลของรัฐบาล
 และท่านรัฐมนตรีช่วยมหาดไทยท่านได้พุดชี้แจงต่อสภานี้ว่า การประเมินราคาปานกลาง
 ของที่ดินนั้น ได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ร่วมเป็น กรรมการในการตัด สินหรือว่า กำหนดการ
 ประเมินราคาปานกลางของที่ดิน ท่านประธานที่เคารพ ในสภาตำบลของจังหวัด
 เชียงรายนั้นกระทบเข้าไปร่วมประชุมด้วยแทบทุกสภาตำบล คำว่า "ผู้ทรงคุณวุฒิ" นั้น
 คือผู้ซึ่งประชาชนแต่ละหมู่บ้านเลือกคนของเขา ๑ คนเข้าไปเป็นกรรมการสภาตำบล และ
 มีผู้ใหญ่บ้านแต่ละหมู่บ้านเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กำหนดนั้นเป็นประธานสภาตำบล ไม่
 มีอำเภอไหนที่จะเอากรรมการสภาตำบลไปร่วมเป็นกรรมการประเมินราคาที่ดิน โดย
 ข้อเท็จจริงการประเมินราคาที่ดินนั้นเป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด
 เป็นผู้ดำเนินการเองทั้งสิ้น โดยการเอาแผนที่มาทางกำหนดราคาประเมินขึ้นไป นี้
 อันหนึ่งนะครับท่านประธานครับ ที่กระทบจะขอฝากกับท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ที่ท่าน
 ได้แถลงมานี้เป็นการขัดต่อข้อเท็จจริง กระทบได้ทราบมาอย่างนี้ และอีกอันหนึ่งท่าน
 ประธานที่เคารพ ที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้พุดบอกว่า เมื่อการเก็บ
 เงินภาษีบำรุงท้องที่ตามราคาประเมินมาแล้วนั้นก็คืนให้แก่ประชาชนผู้เสียเงินโดยทั่วถึง
 และมากที่สุดที่จะทำได้ อันนี้แหละครับท่านประธานที่เคารพ ขณะนี้ได้สร้างความ
 วุ่นวายกันไปทั่วครับ กำหนดผู้ใหญ่บ้านได้เก็บเงินภาษีบำรุงท้องที่จากประชาชนเจ้าของ
 ที่ดินมาแล้ว แล้วมาส่งต่ออำเภอแล้ว และได้มีหนังสือจากกระทรวงมหาดไทยลงไปอีก
 ที่เสียแล้วก็เสียไป ที่ยังไม่ได้เสียก็ชะงัก ก็เลยทำให้แผนงานต่าง ๆ ของระดับ

ท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่นต้องหยุดชะงักลงไป แล้วทีนี้ที่เสียไปแล้วเมื่อพระราชกำหนด มีผลใช้บังคับ ก็จะต้องคืนเงินภาษีบำรุงท้องถิ่นให้แก่ประชาชน ขอท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย กระทบขอพูดผ่านกับท่านประธานได้รับทราบไว้ด้วยว่า ในชนบทนั้นการเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นเจ้าของที่ดินจะเสียภาษีบำรุงท้องถิ่นให้แก่ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านจะเป็นคนเก็บรวบรวมมาส่งกำนัน กำนันจะเก็บส่งอำเภอ เมื่อเงินมันผ่านมือเจ้าของที่ดินไปถึงผู้ใหญ่บ้าน จากผู้ใหญ่บ้านไปถึงกำนัน จากกำนันส่งอำเภอ ทีนี้ปัญหาว่าถ้าหากว่าทางอำเภอส่งเงินกลับคืนไปให้กำนันเพื่อให้ผู้ใหญ่บ้านเอาไปคืนให้แก่ที่ดินมันจะถึงมือชาวบ้านเจ้าของที่ดินหรือไม่ เพราะการเสียภาษีบำรุงท้องถิ่น ราษฎรไม่ได้มาติดต่อเสียที่อำเภอ นะครับท่านประธาน เสียผ่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และกำนัน ผู้ใหญ่บ้านได้ เปอร์เซนต์จากการเก็บเงินภาษีบำรุงท้องถิ่นด้วย ท่านประธานที่เคารพ นี่แหละกระทบถึงลูกชิ้นฝากข้อสังเกต ท่านประธานที่เคารพ กระทบอยากจะขออนุญาต อันนี้กระทบขอกราบเรียนตรง ๆ ว่ากระทบเป็นคนมีความรู้น้อย กระทบเป็นคนโง่ อยากจะทราบว่าเอกสารชิ้นนี้เกี่ยวกับการประเมินราคาที่ดินของรัฐหรือไม่ กระทบได้รับคำร้องเรียนจากราษฎรในการขายที่ดิน แล้วกระทบก็ขอ ซีร็อกซ์ (XEROX) นี้มา ขออนุญาตนะครับท่านประธานครับ นางจำปา ศิริ บ้านอยู่บ้านใหม่ ตำบลสรรเพชร อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย มาขายที่ดินราคา ๒๐,๐๐๐ บาท ๒ ไร่ กระทบขอประทานกรุณาจากท่านประธานอ่านนะ ครับ เจ้าหน้าที่อำเภอตีราคาประเมิน ๑๕๑,๒๐๐ บาท นี่ราคาประเมิน แต่ซื้อขายกันจริง ๆ ๒๐,๐๐๐ บาท อันนี้เพื่อเป็นการสนับสนุนคุณสมัคร์ สุนทรเวช หัวหน้าพรรค ประชากรไทยว่า การเก็บภาษีนั่นเก็บกันอย่างไรรครับ กระทบขอประทานกรุณาอนุญาต อ่านว่าเขาเขียนอย่างนี้ครับ การคำนวณภาษีเงินได้ที่ต้องหักและนำส่งภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เงินได้ตามจำนวนที่ถือครอง ๑๐ ปี ๑๕๑,๒๐๐ บาท หักค่าใช้จ่าย ๖๑ เปอร์เซนต์ ๙๒,๒๓๒ บาท ข้อ ๒ เงินได้หักค่าใช้จ่าย ๕๘,๔๖๘ บาท เงินได้ตามข้อ ๒ ทหารด้วย ๒ จำนวน ๑๐ ปี เป็นเงิน ๕,๘๙๖ บาท ข้อ ๔ เงินภาษีเงินได้เฉลี่ยต่อปี ๔๑๒ บาท เฉลี่ยต่อปี ๔๑๒ ต้องคูณด้วย ๑๐ ปี เสียภาษี ๔,๑๒๐ บาท ขาย ๒ หมื่น นะครับต้องเสียภาษีย้อนหลังไปอีก ๑๐ ปี ๔,๑๒๐ บาท เมื่อเอา ๔,๑๒๐ บาทไปหัก ๒๐,๐๐๐

บาท เจ้าของที่ดินที่ขายจะได้จริง ๆ ๑๕,๙๘๐ บาท ที่นี้เขาทำอย่างไรท่านประธานเมื่อมันเป็นอย่างนี้ผู้ขายที่ดินก็เลยไม่โอนกัน เลิก ขายกันเฉย ๆ แต่โดยปากเปล่า เป็นอันว่ารู้กันว่านาย ก. ขายที่ดินให้นาย ข. นะ เอาจุกเอาเต้ามารับทราบมาปรึกษา กระผมบอกอ้างทำอย่างนั้นไม่ได้มันผิด ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ก็ผู้แทนครับ ที่ถูกต้องแล้วผมจะทำอย่างไร ผมไปซื้อที่นาไว้ ๒ ไร่ ๓ ไร่ แล้วผมจะเอาเงินนี้ไปซื้อที่นาใหม่ ผมย้ายจากที่นี้ไปที่นี้ ผมขายที่นาเดิมแล้วผมไปตกลงเจ้าของที่นาใหม่ไว้แล้ว ถ้าเผื่อผมไม่ได้เงินจำนวนนี้ไปให้ค่าที่นาใหม่ ผมก็ไม่มีที่นาจะทำกิน แล้วเกิดเรอล้มหายตายจากไปทำอย่างไรละ กระผมก็ถามเขาอย่างนี้ ก็เอาลูกเต้ามารับรู้กันหมดแล้วนี้ว่าพ่อขายให้เขาเท่านี้ โอนกันไม่ได้ครับเดี๋ยวนี้ ไม่ยอมโอนกันเลยจำนวนมากด้วยครับ พอไปเจอเจ้าหน้าที่ที่ดินทำอย่างนี้เข้ามาไม่โอนกันเลยครับ ที่นี้เมื่อไม่โอนกันไป รัฐขาดภาษีเท่าไร ต่อไปการซื้อขายจะไม่มีการโอนกัน เพราะชาวไร่ชาวนาไม่สามารถที่จะเสียภาษีจำนวนมากมาย่างนี้ได้ ก็ทำไมเล่า กระผมอยากจะทราบ ท่านประธาน ทำไมไปคิดภาษีขายอันหลัง ๑๐ ปี และระหว่าง ๑๐ ปีอันหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐไปมุดหัวอยู่ที่ไหน ทำไมไม่ไปเก็บภาษีเขามาแต่ละปีแต่ละปี ไม่ใช่เขามาขายที่ดินปุ๊บก็อันหลังไป ๑๐ ปี ทุกรายละครับท่านประธาน ไปมุดหัวอยู่ที่ไหน ทำไมไม่ไปเก็บภาษีเขา นี่เขาจะเดือดร้อนขนาดไหนครับนี้ขนาดเขาขาย ๒ ไร่ ๓ ไร่ไปตีราคาเขา ๑ แสน ๕ ไร่ แล้วเก็บภาษีเขา ๔ พันกว่า อันนี้นี้จะหรือที่ท่านรัฐมนตรีแถลงต่อสภานี้ว่าเพื่อเป็นการยืดหยุ่น เพื่อเป็นการให้ความเป็นธรรมกับเจ้าของที่ดินที่ไม่ค่อยดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการค้าขายที่ดิน นี่เขาไม่ได้ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการขายที่ดิน แล้วทำไมไปเก็บภาษีเขาอย่างนี้ อันนี้เป็นข้อเท็จจริงครับ ถ้าท่านรัฐมนตรีช่วยต้องการ กระผมจะให้ กระผมยินดีให้ แล้วไปพิจารณาเอาเองครับ แล้วจะแก้ไขอย่างไรก็สุดแล้วแต่รัฐบาล กระผมกราบเรียนให้ทราบแล้วว่าพรรคสยามประชาธิปไตยที่กระผมเข้าไปสังกัดใหม่นี้ ได้ประชุมกันแล้วลงมติกันแล้วว่าเราจะไม่มีพรรคค้ำรัฐบาล และขณะเดียวกันเราก็จะไม่สนับสนุนรัฐบาลด้วยการหลับหูหลับตา และสิ่งใดที่รัฐบาลทำดี เราจะให้การสนับสนุน สิ่งใดที่รัฐบาลทำไม่ถูกต้อง เราจะคอยเตือนรัฐบาล ท่านประธานที่เคารพครับ พรรคกระผมยังไม่ได้เลือกเลขาธิการพรรค ขอขอบคุณ

๔๒

ประธานรัฐสภา : ผมอยากจะเรียนหารือนะครับ เกือบเที่ยงแล้วที่เราสมควรจะปิดอภิปรายในเรื่องนี้แล้วยังครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรปิดอภิปราย โปรดยกมือขึ้นครับ (มีสมาชิยกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ (ไม่มีสมาชิยกยกมือ)

ประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปรายในเรื่องนี้ ถ้าเช่นนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะอนุมัติพระราชกำหนดเปลี่ยนแปลงราคาปานกลางของที่ดินที่กำหนดไว้ สำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๘ พ.ศ. ๒๕๒๕ หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรอนุมัติ โปรดยกมือขึ้นครับ (มีสมาชิยกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรอนุมัติ โปรดยกมือขึ้นครับ (ไม่มีสมาชิยกยกมือ)

ประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติเป็นเอกฉันท์อนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้ เนื่องจากเป็นเวลาอันสมควรแล้ว ผมขอพักการประชุม แล้วก็เลิกสายเลือดภาค ๒ ไปตอนบ่ายนะครับ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกาครับ ขอบพระคุณมากครับ

พักการประชุมเวลา ๑๑.๕๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๒๕ นาฬิกา

(เนื่องจาก พลาอากาศเอก ทะริน หงสกุล ประธานรัฐสภาไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ นายบุญแท้ง ทองสวัสดิ์ รองประธานรัฐสภาจึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : สมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

สำหรับต่อไปนี่ก็เป็นการพิจารณาในระเบียบวาระ เรื่องที่ ๒ พิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

เชิญคณะรัฐมนตรี

นายสมหมาย สุนทรกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ก่อนที่จะนำเสนอพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ.๒๕๒๕ ที่ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ เพื่อขออนุมัติต่อรัฐสภานี้ ผมใคร่ขอเวลาสักเล็กน้อย ใครจะขอประทานอภัยท่านประธานรัฐสภา ซึ่งบังเอิญท่านประธานรัฐสภาไม่ได้เป็นประธาน ในตอนประชุมภาคเช้าเพื่อญัตติความสับสนเกิดขึ้นคือในการที่เสนอพระราชกำหนดฉบับแรกต่อรัฐสภานั้น ได้มีการชুমือที่จะทำหน้าที่ผู้เสนอพระราชกำหนดดังกล่าวต่อรัฐสภาทั้ง ๒ กระทรวง ซึ่งเป็นผู้รักษาการตามพระราชกำหนดดังกล่าว คือทั้งกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นที่อาจจะก่อให้เกิดความลำบากใจต่อท่านประธาน ผมขอประทานอภัยในที่นี้ด้วย แล้วก็ใคร่จะขอให้ได้กรุณามองในมุมมองว่าทั้งนี้มิได้เกิดขึ้นจากการไม่มีการประสานงานระหว่าง ๒ กระทรวงนี้ และใคร่จะขอประทานให้มองในมุมมองว่าเป็นการแสดงถึงความพร้อมที่เท่าเทียมกันของ ๒ กระทรวงนี้ทำหน้าที่ที่กล่าว ผมขอประทานโทษที่รบกวนเวลา

ต่อจากนี้ไปกระผมใคร่จะขอประทานเสนอประมวลรัษฎากร ฉบับที่ ๙ เพื่อขออนุมัติต่อรัฐสภาในการที่จะเสนอแถลงเกี่ยวกับพระราชกำหนดนี้ กระผมใคร่จะขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภา และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่า ความจริงพระราชกำหนดนี้มีข้อความค่อนข้างจะยืดยาวถึง ๒๔ มาตราด้วยกัน นอกจากนั้นยังมีความสลับซับซ้อนพอสมควร ค่อนข้างจะเข้าใจยาก นอกจากนั้นยังมีปัญหา ในด้านการบริหารทั้งทางด้านผู้เรียกเก็บภาษีเอง และผู้มีภาระต้องเสียภาษี ฉะนั้นผมใคร่จะขอประทานอนุญาตที่จะแถลงเกี่ยวกับพระราชกำหนดนี้โดยละเอียดพอสมควรรวมทั้งปัญหาต่าง ๆ ที่ได้แก้ไขไปแล้วในการบริหารงานตามพระราชกำหนดนี้ในระยะที่แล้่วมา การแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรดังกล่าวเป็นไปตามนโยบายที่จะมีการปรับปรุงภาษีอากรเพื่อบรรเทาภาระของประชาชนให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ กล่าวคือ

๑. ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยวิธีการ เพิ่มค่าลดหย่อนและการปรับปรุงขยายช่วงรายได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้ให้เหมาะสมและนอกจากนี้ยังได้ขยายฐานภาษีทางตรง

๒. ได้ขยายฐานภาษีทางตรงโดยการจัดเก็บภาษีเงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยทางมรดกหรือมิได้มุ่งค่าหากำไรเพื่อเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคมให้มากยิ่งขึ้น

สาระสำคัญของการแก้ไขประมวลรัษฎากรตามพระราชกำหนด ฉบับ ๙ มีดังต่อไปนี้ครับผม

๑. ปรับปรุงแก้ไขประมวลรัษฎากร ลดภาระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยการเพิ่มค่าลดหย่อนและขยายช่วงภาษีอันทำให้ผู้มีเงินได้ประเภทเงินเดือนและค่าจ้าง แต่เพียงอย่างเดียวมีรายได้สุทธิสูงขึ้น ทั้งนี้เพื่อช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน อันเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจและค่าครองชีพที่สูงขึ้น โดยได้เพิ่มส่วนลดหย่อนของผู้มีเงินได้และคู่สมรสตามเดิมคนละ ๑๐,๐๐๐ บาท เป็นคนละ ๑๒,๐๐๐ บาท เพิ่มค่าลดหย่อนการศึกษาบุตร โดยให้คนละ ๒,๐๐๐ บาท ซึ่งเดิมให้หักลดหย่อนอยู่แล้ว โดยทั่วไปคนละ ๕,๐๐๐ บาท การเพิ่มในครั้งนี้ก็ทำให้เพิ่มขึ้นเป็นคนละ ๗,๐๐๐ บาท ขยายช่วงเงินได้สุทธิที่ต้องเสียภาษีเงินได้ให้เหมาะสมและเป็นธรรมขึ้น เพิ่มลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจะไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท เป็นไม่เกิน ๗,๐๐๐ บาท และเพิ่มค่าลดหย่อนของผู้มีเงินได้ที่เป็นกองมรดก ห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลให้สอดคล้องกัน การลดหย่อนนี้ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปีภาษี ๒๕๒๕ เป็นต้นไป การเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนดังกล่าว รัฐบาลต้องยอมเสียสละรายได้ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไม่น้อยกว่า ๑,๓๐๐ ล้านบาท แต่รัฐบาลตระหนักดีว่าจำเป็นที่จะต้องดำเนินการเช่นนี้ ในการปรับปรุงครั้งนี้ขอเรียนให้ทราบว่า เป็นการลดภาษีเงินได้สำหรับประชาชนผู้มีเงินได้จากเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำอย่างเดียวโดยตรง กล่าวคือ บุคคลที่โสดมีรายได้ ๑๗,๕๐๐ บาท ต่อปี หรือเดือนละ ๑,๔๕๐ บาท จะไม่ต้องเสียภาษี เทียบกับรายได้เดิมปีละ ๑๔,๕๐๐ บาท หรือเดือนละ ๑,๒๑๐ บาท หรือเป็นการเพิ่มส่วนที่ไม่ต้องเสียภาษีนี้เป็นจำนวนร้อยละ ๒๑ สำหรับสามี ภรรยาที่มีบุตร ๓ คน ผู้มีเงินได้รวมกันปีละ ๖๔,๒๘๖ บาท หรือเดือนละ ๕,๓๕๗ บาท ไม่ต้องเสียภาษี เทียบกับรายได้เดิมปีละ ๕๐,๐๐๐ บาท หรือเดือนละ ๔,๑๖๗ บาท ซึ่งจำนวนเงินได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๙ ส่วนการปรับปรุงขยายช่วง

ภาษีเงินได้นั้นได้พยายามปรับช่วงรายได้ต่าง ๆ ให้ราบเรียบขึ้น โดยเฉพาะในช่วงกลาง
 ทั้งนี้เพื่อให้ภาระของผู้มีรายได้ในแต่ละช่วงเหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
 การปรับปรุงแก้ไขนี้จะทำให้ประชาชนผู้มีรายได้เฉพาะจากเงินเดือน ค่าจ้างมีภาระภาษี
 น้อยลงมาก

๒. แก้ไขประมวลรัษฎากร เพื่อจัดเก็บรายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ ซึ่ง
 ได้มาโดยทางมรดกหรือโดยมิได้มุ่งค้าหากำไร ซึ่งเดิมได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี แต่ที่
 กำหนดขึ้นใหม่นี้จะต้องเสียภาษีเงินได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎหมาย โดย
 ให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่จ่ายจริงหรือโดยการเหมาค่าใช้จ่าย เนื่องจากการเก็บนี้เป็นภาษีใหม่
 รัฐบาลจึงได้กำหนดว่า ภาษีที่จะเรียกเก็บจากการขายอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวจะต้องเสีย
 ภาษีในอัตราสูงสุด ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของราคาขาย รัฐบาลขอเรียนว่า ภาษีนี้อาจจะเก็บต่อ
 เมื่อมีการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยทางมรดกการให้โดยเสน่หา และหรือที่ได้มาโดย
 มิได้มุ่งค้าหากำไรเท่านั้น ส่วนผู้ที่ทำการค้าหากำไรจากที่ดินยังคงเสียต่อไปตามเดิมตามปกติ
 ที่เสียอยู่ แต่ต้องถูกหักภาษีไว้บางส่วนในขณะที่มีการจดทะเบียนโอน ซึ่งก็จะได้นำไปหัก
 ออกจากภาษีที่จะต้องเสียตามปกติได้อย่างไรก็ได้มีข้อยกเว้นไว้หลายประการ กล่าวคือ ๑.
 การโอนโดยทางมรดกให้แก่ทายาท โดยชอบธรรมหรือโดยพินัยกรรม ๒. การโอนให้แก่
 ทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่มีใช้บริษัท จำกัด ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลโดยไม่มีค่าตอบแทน
 ๓. การแลกเปลี่ยนกรรมสิทธิ์กับทางราชการโดยไม่มีค่าตอบแทนเป็นอย่างอื่นอีก ๔. การ
 ขายอสังหาริมทรัพย์ให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายของตนเอง ๕. การขายอสังหาริมทรัพย์ใน
 ราคาไม่เกิน ๒ แสนบาท ในปีหนึ่งไม่ต้องเสียภาษีในเมื่ออสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ในเขต
 ท้องที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด การเก็บภาษีนี้อาจเป็นภาษีใหม่ รัฐบาลได้ตระหนัก
 ว่ายังมีปัญหาในเรื่องการจัดเก็บและการสร้างความพอใจแก่ผู้เสียภาษีอยู่บ้าง จึงใคร่ถือ
 โอกาสนี้ชี้แจงให้ทราบถึงปัญหาการแก้ไขที่ได้ดำเนินการไปแล้วเพื่อโปรดทราบ ดังต่อไปนี้

๑. ปัญหาที่ปรากฏขึ้นที่สำคัญที่สุดได้แก่ราคาขาย ซึ่งตามกฎหมายได้กำหนด
 ไว้ว่า ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินเห็นว่าราคาที่ซื้อขายต่ำกว่าราคาที่พึงได้รับจากการซื้อ
 ขายอสังหาริมทรัพย์นั้นตามปกติ เจ้าพนักงานอาจประเมินหรือกำหนดราคาใหม่ แต่ต้อง

ไม่เกินจำนวนทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสิทธิ์และนิติกรรม หรือที่เรียกกันง่าย ๆ ว่า การประเมินของกรมที่ดิน ได้มีผู้ร้องเรียนมากมายว่าราคาที่เจ้าพนักงานกำหนดขึ้นนั้นสูงเกินไปและไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง จากการติดตามแก้ไขปัญหา รัฐบาลยอมรับว่าการกำหนดราคากลางของกรมที่ดินในบางท้องที่นั้นไม่ถูกต้อง และสูงกว่าความเป็นจริงอยู่บ้าง ในการแก้ไขสามารถดำเนินการได้ดังต่อไปนี้ ๑. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอาจยื่นคำอุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมที่ดินหรือที่อำเภอในเขตท้องที่ให้มีการอุทธรณ์การตีราคานั้น ๆ ก่อนจดทะเบียนสิทธิ์และนิติกรรม หรือ ข. ในกรณีที่จำเป็นจะต้องมีการจดทะเบียนนิติกรรมโอนที่ดินนั้น ก่อนด้วยเหตุผลความจำเป็นใด ๆ ก็ตาม ให้ชำระภาษีที่เจ้าพนักงานประเมินไว้ไปพลางก่อน โดยเขียนคำคัดค้าน หรืออุทธรณ์ควบคู่กันไป และเมื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาเสร็จสิ้นแล้วซึ่งส่วนใหญ่เป็นข้อเท็จจริง เมื่อเป็นข้อเท็จจริงรับได้ว่าได้มีการตีราคาสูงเกินไป ผู้ที่เสียภาษีจะขอรับเงินภาษีคืนได้ทันทีโดยไม่ต้องรอไปขอคืนเมื่อยื่นแบบรายการเงินได้ตามปกติ รัฐบาลขอเรียนว่า การแก้ไขปัญหาดังกล่าวเป็นที่พอใจของผู้ที่ยื่นคำร้องและสามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ขอเรียนว่า ในกรณีที่มีการขายที่ทอดตลาด เมื่อมีการบังคับคดีแพ่งสามัญหรือคดีล้มละลาย ก็ได้มีการสั่งการไปแล้วห้ามมิให้ประเมินราคาที่ดินเพิ่มเติมอย่างเด็ดขาด ให้เป็นไปตามราคาที่ย่างทอดตลาดนั้น ๆ ทุกประการ

๒. การขายฝากตามกฎหมายนี้มีการต้องเสียภาษีเงินได้ซึ่งรัฐบาลจำเป็นต้องกำหนดไว้เพื่อความรัดกุมของกฎหมาย แต่การเข้าซื้อและทำสัญญาจำนองไม่ต้องเสียภาษีเงินได้แต่อย่างใด สำหรับการขายฝากนั้นแม้กฎหมายจะอนุญาตให้ทำได้ให้ดำเนินการได้ แต่เจ้าของที่ดินมักจะเป็นฝ่ายเสียเปรียบโดยถูกเรียกดอกเบี้ยเกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ จึงไม่พึงส่งเสริมโดยเฉพาะสำหรับเกษตรกรที่อาจจะตกเป็นเบี้ยล่างของผู้ที่ประสงค์จะเอารัดเอาเปรียบ แต่ในกรณีที่จำเป็นที่จะต้องมีการทำสัญญาขายฝากโดยต้องการเงินไปใช้เพียงเล็กน้อยก็ควรจะทำในรูปขายฝากบรรยายส่วน คือจดขายฝากเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งของที่ดินแปลงนั้นได้แทนที่จะนำไปจดทะเบียนขายฝากหมดทั้งแปลง การปรับปรุงประมวลรัษฎากรในด้านนี้เป็นการอุดช่วงโหว่ที่มีอยู่และเป็นการขยายฐานภาษีทางตรงเพื่อสร้าง

ความเป็นธรรมในสังคมตามแนวนโยบายที่ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ และตามแนวนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาทุกประการ

รัฐบาลใคร่ขอความเห็นชอบต่อรัฐสภาและหวังว่าพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ฉบับที่ ๙ นี้คงจะได้รับการพิจารณาและอนุมัติด้วยดีจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านครับผม

นายสมัคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัคร สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า เรื่องนี้มีอยู่ ๒ ท่อน ท่อนแรกนั้น รัฐบาลก็พยายามจะปรับปรุงแก้ไขเรื่องเกี่ยวกับภาษีรายได้ส่วนบุคคลเป็นการที่จะช่วยบรรเทา แต่ว่าในท่อนที่สองนั้น เมื่อได้ทำมาแล้ว กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ประชาชนคนไทยเวลานี้พึ่งประเทศอุกฤษฏาบาลให้เป็นเครื่องมือทดลองในการเก็บภาษีแผ่นดินใหม่ กระผมว่าเรื่องนี้ถ้าจะอธิบายให้ท่านประธานเข้าใจได้ชัดเจนต้องเอาตัวเลขเอาตัวอย่างมาให้ดู เพราะเมื่อเวลาที่ท่านคิดท่านทำกันนั้นท่านตั้งกันเป็นสูตร อ่านเรื่องนี้นะครับ ถ้าจะอ่านในแง่ชื่นชมว่ารัฐบาลทำดียอมไม่ได้ แต่ว่าถ้าจะอ่านดูในแง่รัฐบาลก่อให้เกิดความปั่นป่วนวุ่นวายขึ้น กระผมแน่ใจว่าแม้แต่ญาติท่านรัฐมนตรีเองถ้าหากว่าไปโดนกรณีนี้ เขาก็ต้องกลืนไม่เข้าคายไม่ออกเหมือนกัน กระผมเห็นจะไม่รีบกว่นเวลาของสภามาก แต่อยากจะขอเสนอตัวเลขข้อเท็จจริงซึ่งยังเป็นอยู่สดๆ ร้อนๆ ทำตามมาตราที่ว่านั่นแหละครับ มีการซื้อขาย มีการนับ มีย้อนหลัง กระผมขอเสนอตัวเลขให้ท่านประธานได้โปรดดูนิดหนึ่งว่า ถ้าหากว่าที่ดินแปลงนี้เป็นของท่านประธาน ท่านประธานจะนึกอย่างไร ที่ดินแปลงหนึ่งเนื้อที่ ๘๔๓ ตารางวาอยู่ถนนบางนา—ตราด กิโลเมตรที่ ๒ ขาเข้า ท่านประธานอย่าลืมนะครับว่าขาเข้ากับขาออกนั้นมีความหมายแตกต่างกัน ที่ดินขาเข้าไม่ค่อยมีราคาที่ดินขาออกมีราคาไม่ว่าจะทำอะไรมีราคากว่าทั้งนั้น ที่ดินกิโล ๒ ขาเข้าเป็นที่ตั้งปั้มน้ำมันบริษัทเชลล์ฯ เนื้อที่ ๘๔๓ ตารางวาเจ้าของรับมรดกก่อนหน้าจะรับมรดกนั้นที่ดินแปลงนี้ได้ถูกให้บริษัทเชลล์ฯ เขาทำปั้มน้ำมันให้เขาทำปั้มน้ำมันระยะสัญญา ๒๕ ปี เพิ่งจะใช้เวลาเข้าไปได้ ๑๐ ปี นะครับ ภาระติดพันยังอยู่ในการเข้าอีก ๑๕ ปี คนที่รับมรดกเมื่อ ๗ ปีก่อนเขามีความจำเป็นจะต้องขาย คนจะซื้อในกรณีนี้มีได้คน

เดียวเท่านั้นละครับ คือคนที่ทำป้มน้ำมันซึ่งบริษัทเชลล์ฯ ได้จัดการเป็นคู่สัญญาไว้ให้เท่านั้น แล้วเมื่อเขาเจรจาดอรองกันแล้วก็เป็นที่ตกลงกันได้ว่า ไร่ที่ดินแปลงนี้รอบๆ นะซื้อขายกันประมาณวาละ ๖ พัน แต่เนื่องจากที่ดินแปลงนี้มีภาระติดพันเขาซื้อขายกันวาละ ๕ พัน ๓ ร้อยกว่าบาท รวมความแล้วที่ดินแปลงนี้ ๘๔๓ ตารางวาซึ่งเป็น ป้มน้ำมันอยู่นี่ละครับเขาดตกลงซื้อขายกันราคา ๔ ล้าน ๕ แสนบาท เขาวางมัดจำกันไว้ครั้งหนึ่ง แล้วพอถึงเดือนกุมภาพันธ์เขาก็นัดจะจ่ายกันอีกครั้งหนึ่ง เสร็จแล้วเป็นอย่างไรครับ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์รัฐบาลออกฉบับนี้มาละครับ ฉบับ ๙ นี้มาเรื่องนี้ว่ากันตามจริงเขามีการจะซื้อจะขายกันอยู่ก่อนแล้ว เขาเจรจาคความกันแล้ว เมื่อจะไปโอนเจ้าหน้าที่กรมที่ดินบอกว่าต้องได้รับหนังสือยินยอมจากผู้เช่า คือบริษัทเชลล์ฯ ให้มาให้ความยินยอมวันที่ ๑๘ บริษัทเชลล์ฯ ออกหนังสือให้ความยินยอม เขาไปขอทำการโอน ปรากฏว่ามีข้อขัดข้องยังโอนกันไม่ได้ วันที่ ๒๖ ประกาศฉบับนี้ออกมา เจ้าหน้าที่กรมที่ดินก็คิดราคาค่าที่จะซื้อขายที่ดินแปลงนี้ดังต่อไปนี้ เขาบอกว่าที่ดินตรงนี้ ระวังแถวนี้ตีราคาขายวาละ ๒๐,๐๐๐ บาท ต้องขายกัน ๒๐,๐๐๐ บาทต่อวา ขาย ๕ พัน ๓ ร้อยกว่าบาทไม่ได้ ต้องขายวาละ ๒๐,๐๐๐ บาทครับ ที่ดินแปลงนี้ต้องขายกัน ๑๕ ล้านบาท เมื่อจะไปโอนเขาเขียนใบปะหน้ามาเลย ว่าที่ดิน ๘๔๓ ตารางวามูลค่า ขออนุญาตอ่านตัวเลขเพื่อที่จะได้ไม่ผิดพลาดละครับ ๑๕,๑๒๓,๐๐๐ บาท ต้องขายราคานั้นละครับ เสร็จแล้วก็ให้หักได้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ คือ ๗,๕๖๑,๕๐๐ บาท แล้วก็เป็นเงินได้จริง ๆ ๗,๕๖๑,๐๐๐ บาท รับมรดกก็พอมา ๗ ปีเอา ๗ หาร ได้ปีละ ๑ ล้าน ๘ หมื่นกว่าบาท เสียภาษีเฉลี่ยแล้วปีละ ๔ แสน ๔ หมื่นกว่าบาท เสียภาษี ๗ ปี คุณออกมาเป็นค่าภาษี ๓ ล้าน ๑ แสนบาท เจ้าของชายที่ดินแปลงนี้ตกลงซื้อขายกัน ๔ ล้าน ๕ แสนบาท รัฐบาลเรียกเอา ๓ ล้าน ๑ แสนบาท ที่นี้มาตรารถัดไปบอกไว้ละครับว่าให้คิด ๑๐ เปอร์เซ็นต์ถ้าไม่เกิน แต่ว่าถ้าจะเอาเงินนี้ไปคิดแบบภาษีธรรมดา ไปเสียเท่าไรครับตรงนั้น ถ้าจะไม่เสียภาษีแบบ ๑๐ เปอร์เซ็นต์อย่างตรงนี้เสียไม่ได้ละครับ ต้องไปเสียภาษีเงินได้ ๖๕ เปอร์เซ็นต์ เงินได้เข้ามานี่ละครับ ๗ ล้านกว่าบาท จะต้องเสีย ๖๕ เปอร์เซ็นต์จาก ๗ ล้านบาท ท่านประธานลองนึกซิครับว่าถ้ารายนี้เป็นญาติของท่าน ประธานท่านจะรู้สึกอย่างไรไร่ที่ดินแปลงบ้านี่ละครับ ๒ กิโลเมตร

อยู่ที่บางนา — ตรวาด มีข้อเท็จจริงว่าที่ดิน ๘๔๓ ตารางวา มีปัมเชลล์อยู่ข้างบนที่ดินปัม
น้ำมันอย่างนี้มีเจ้าของอยู่ และมีสัญญาที่ดินอีก ๑๕ ปี แล้วไต่ถามที่ไหนมันจะมาซื้อครับ
ราคาวาละ ๒๐,๐๐๐ บาท ใครมันจะเอาเงิน ๑๕ ล้านบาทมาจมไว้ตรงนี้ แต่ซื้อเพราะมี
ภาระที่ดิน เขาซื้อกัน ๔ ล้าน ๕ แสนบาท เป็นราคาพอสมควร เพราะที่ดินขอบๆเขา
ขายกันวาละ ๖,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนี้กระผมถามดูว่าเจ้าหน้าที่ประเมินด้วย
เหตุผลอย่างไร เขาบอกที่ดินระวางตรงนี้ ๒ กิโลเมตรห่างจากบางนา ตรวงริมถนนอย่างนี้
วาละ ๒๐,๐๐๐ บาท กระผมบอกคิดอย่างนั้นได้ ถ้าที่ตรงนี้ตัดเอามาเป็นที่สี่เหลี่ยมจะทำห้อง
แถวห้องแถวห้องละ ๑๖ ตารางวา ขายวาละ ๒๐,๐๐๐ บาท ทั้งห้องเนื้อที่ราคา ๓ แสน ๒ หมื่น
บาทปลูกห้องอีกราคา ๒ แสนบาท ขายกัน ๕ แสน ๖ แสน ๗ แสนบาทได้ครับ ประเมิน
เป็นห้องแถววาละ ๒๐,๐๐๐ บาทได้ แต่ต้องเป็นห้องแถว ต้องเป็นที่เขาเรียกว่าหน้าสังขยา
อยู่ปากซอย แล้วไต่หลังห้องแถวเข้าไปมันก็ไม่ได้มีราคาอย่างนี้ แต่นี้เจ้าหน้าที่คิดออกมา
นั้นที่ปัมน้ำมัน ๘ ร้อยกว่าตารางวาคิดวาละ ๒๐,๐๐๐ บาท บังคับให้เขาขายราคา ๑๕ ล้านบาท
แล้วกำหนดราคาภาษีให้เขาเสร็จ ถ้าจะเสียภาษีกันที่กรมที่ดินต้องจ่าย ๓ ล้าน ๑ แสนบาท
กระผมยังไม่ทราบเหมือนกันว่าบอกว่าไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์จะต้องเท่าไร แต่เอาละครับ
ถ้าจะบังคับตรงนั้นได้ แปลว่าที่ตรงนี้ต้องเสียตามกฎหมายนี้ ๑ ล้าน ๕ แสนบาท ต้องไม่
ให้เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์อย่างที่ว่านี้ ไหวไหมครับ ตกลงซื้อขายกัน ๔ ล้าน ๕ แสนบาท
เสียภาษีประมาณ ๓๓ เปอร์เซ็นต์ คือ ๑ ล้าน ๕ แสนบาทนี้แหละครับตามกฎหมายที่
เขียนมา เรื่องอย่างนี้นะครับ บ้านเมืองนี้มีคนรับมรดกกันอยู่ตลอด มีคนเดือดร้อนกัน
ตลอด กระผมอยากจะให้ดูอีกสักคนหนึ่งนะครับ ส่งมาสด ๆ ร้อน ๆ เพราะเขารู้ว่าจะ
อภิปรายกันวันนี้ นี่ซื้อขายกันเมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคมนี้เองครับ ที่ดินตกลงราคาซื้อขาย
กันรัฐบาลบอก ต้องซื้อขายกันราคา ๒ ล้าน ๑ แสนบาท จริง ๆ เขาขายกันไม่ถึง ๒ ล้าน
บาท แต่บังคับให้เขาต้องขาย ๒ ล้าน ๑ แสนบาท แล้วก็รีดเอาภาษีไปเท่าไรครับ ภาษี
เงินได้บุคคลธรรมดาเอาไป ๑๑๔,๖๘๐ บาท แล้วยังเอาค่าโอนเฉพาะส่วนเอาไปอีก
๔๒,๗๕๐ บาท ดูซิครับ ขายที่แปลงหนึ่งราคาได้ไม่ถึง ๒ ล้านบาท เสียภาษีไปเกือบ ๒
แสนบาท แล้วความเป็นธรรมมันอยู่ตรงไหนละครับ เรื่องอย่างนี้นะครับจะไปคิดเอา

เฉพาะเรื่องเฉพาะส่วน ไอ้คนจะรับมรดก ๑๐๐ ล้าน คนรับมรดก ๕๐ ล้านมันมีเท่าไร แต่คนรับมรดกอันเล็ก ๆ โดนหมดครับ ใครรับเข้ามามาก ใครรับกันอย่างไรโดนหมด เวลานี้เป็นความปั่นป่วนอย่างยิ่งของสังคม แล้วรัฐบาลถูกคนเกลียดชังโดยไม่จำเป็นเรื่องนี้ กระผมยืนยันได้ว่าเพราะกฎหมายฉบับนี้ เพราะพระราชกำหนดฉบับนี้ แล้วเจ้าหน้าที่ก็ พอกันละครับ ตีราคากันสุดแต่จะพอใจ กระผมรับจดหมายพวกนี้นับไม่ถ้วน กระผมเอา ลงไปในหนังสือที่กระผมเขียนหลายฉบับ เจ้าหน้าที่คนนี้ตีความอย่างนี้ ๆ ที่ดินแปลงเดียวกันละครับ บางรายตี ๓ หมื่นบางรายตีตั้งแสน เรื่องนี้เกิดขึ้นทั่วไป กระผมเชื่อว่าไม่ว่าจะเป็นญาติของวุฒิสมาชิกหรือญาติสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระผมเชื่อว่าท่านประธานก็อยู่ในวงการก็มีญาติมากต้องโดนเข้าเหมือนกันอย่างนี้ แล้วเราจะทำอย่างไรกันครับเวลานี้ เอาความสวยงามอย่างหนึ่งมาล่อไว้ข้างหน้า แล้วก็เอาความสกปรกแย่งที่สุดมาไว้ข้างหลัง อย่างนี้ก่อให้เกิดความปั่นป่วนแล้วจะให้ราษฎรชั้นชนนิยมชมชอบรัฐบาลได้อย่างไร เวลานี้รัฐบาลเดือดร้อนหรือเปล่ากระผมไม่ทราบ แต่คนเป็นผู้แทนราษฎรเดือดร้อน เดือดร้อนกันทุกคนครับเพราะใคร ๆ ก็ต้องมาร้อง เวลานี้หยุดชะงักหมดทำอะไรอย่างไรก็ไม่ได้ กระผมอยากกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า เรื่องอย่างนี้ทางรัฐบาลต้องรีบร้อนไปจัดการมาเสีย กระผมอยากกราบเรียนนิดเดียวครับว่า ปัญหาอย่างนี้รัฐบาลได้ดูแลรอบคอบอย่างไร แน่ละครับเรื่องเกี่ยวกับภาษี เรื่องเกี่ยวกับอัตราจะต้องไปทำเป็นพระราชกำหนดแต่ต้องมีเรื่องบางอย่าง ต้องมีวิธีการบางอย่างที่ไม่ได้ร้ายกาจถึงขนาดต้องออกพระราชกำหนดอย่างนี้ กรณีนี้ถ้าลองมาทำกันดูมาทดสอบกันดู ถ้าให้เจ้าหน้าที่เขาลองคำนวณกันดู ถ้าทดลองอย่างเดียวกระผมแน่ใจว่าออกมาไม่ได้แบบนี้ นี่เพราะไม่ทดลองเพราะไม่เอาตามข้อเท็จจริงเพราะเอาทฤษฎีมาจับแล้วก็เจอจริง ๆ เข้าก็หน้าหงายไปตาม ๆ กัน กระผมเรียนได้ นะครับว่า จะเอาตัวอย่างอีกสักเท่าไร เจ้าหน้าที่เวลานี้ก็ไม่ซำละครับ จะมีทางพลิกแพลงที่จะหากินกันได้อย่างไร เขาเก่งครับเจ้าหน้าที่กรมที่ดิน แต่ว่าอันนี้เรียนให้ทราบก่อนว่า ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ ๒๖ กุมภาพันธ์ที่ออกมาเนี่ย ก่อให้เกิดความปั่นป่วนขึ้นในบ้านเมือง ในวงการของผู้คน ในวงการธุรกิจการค้าทำอะไรกันไม่ได้ แล้วครับเวลานี้ อย่างที่คุณทรงธรรมได้พูดเมื่อเช้านี้ เวลานี้คนที่ไม่มีการศึกษา

ก็เลยทำเหมือนโบราณย้อนหลังไป ๘๐ ปี คือให้ลูกหลานมาต่างคนต่างรับรู้เอาไว้ แล้วนั้น มันก็ผิดกฎหมายทั้งนั้น ไม่ใช่ผิดกฎหมายหรอกครับ กฎหมายไม่รับรู้ วันข้างหน้าจะยุ่งยากอย่างไรก็ไม่ทราบได้ กระผมขอเรียนนะครั้นว่าเรื่องนี้ในทางทฤษฎีใครอาจจะคิดว่าเป็นไปได้ แต่ว่าบางอย่างนะครั้น นี้เรื่องของบ้านเมืองนี้ บ้านเมืองนี้ถูกใช้เป็นหนุตะเกา ทดลองอีกอย่างหนึ่งแล้ว กระผมจะสงวนเวลาให้เพื่อนสมาชิกคนอื่นคงจะมีแนวมีอะไรอีก แปลก ๆ ไปอีกหลายอย่าง ขอกราบเรียนว่า วันนี้พรรคประชากรไทยรับพระราชกำหนด ไม่ได้เด็ดขาดครับ เพราะถ้ากระผมทำอย่างนี้ก็แปลว่ากระผมไม่ได้มีความรู้สึกเดือดร้อน แทนประชาชนเลย ขอขอบคุณครับ

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปิยะฉัตร วัชรภรณ์ จากจังหวัดศรีสะเกษ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานเพื่อความสบายใจของรัฐบาลว่า กระผมไม่สามารถจะรับพระราชกำหนดฉบับนี้ได้ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครั้นว่า กระผมสำเร็จคณะนิติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นั้นเป็นมหาวิทยาลัยหลักของบ้านเมือง ที่ผู้ที่ผ่านสถาบันการศึกษานี้เข้ามามีส่วนรับผิดชอบในบ้านในเมือง แต่กระผมเสียรายได้ที่มีศิษย์สำนักเดียวกันกับกระผมเข้ามาร่วมเป็นรัฐบาล แล้วก็ปล่อยให้มีการออกพระราชกำหนดฉบับนี้มาโดยล้มหลักวิชาที่ครูบาอาจารย์ได้สั่งสอนเสียจนหมดสิ้น กระผมได้เรียนรู้ว่า รัฐบาลนั้นมีเครื่องมือในการที่จะออกกฎหมายอยู่อย่างหนึ่งก็คือ การออกเป็นพระราชกำหนด และในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในมาตรา ๑๕๗ ก็ได้ระบุการออกพระราชกำหนดให้รัฐบาลดำเนินการเอาไว้ ในมาตรา ๑๕๗ วรรคแรกได้บัญญัติเอาไว้ว่า “ในกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วน ในอันจะรักษาความปลอดภัยของประเทศหรือความปลอดภัยสาธารณะหรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศหรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ พระมหากษัตริย์จะทรงตราพระราชกำหนดให้ ใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติก็ได้” กระผมก็พยายามมาอ่านพระราชกำหนดฉบับนี้ เหตุผลในพระราชกำหนดนะครั้น หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้คือ “โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากร เพื่อบรรเทาภาระภาษีของผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางให้เหมาะสมกับสภาพ

และเหตุการณ์ในปัจจุบันก็ทำให้เกิดความเป็นธรรมในสังคมและป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีอากรบางกรณี ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน และโดยที่กรณีนี้เกิดขึ้นในระหว่างที่ปิดสมัยประชุมรัฐสภา และเป็นกรณีฉุกเฉินมีความจำเป็นรีบด่วนที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้” เหตุผลนี้ดูเหมือนว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนกันจริง ๆ นะครับ แต่ท่านประธานจะกรุณาอ่านมาตรา ๒ ของพระราชกำหนดฉบับนี้ครับ “พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐ ว่าด้วยภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดาให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นต้นไป” หมายความว่าอย่างไรครับ หมายความว่าเรื่องภาษีเงินได้ที่จะใช้สำหรับบุคคลธรรมดาในปี ๒๕๒๖ พระราชกำหนดออกมามีความจำเป็นรีบด่วน แต่ว่าเวลาประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับนั้น บอกให้ไปใช้เอาปีหน้า กระทบเองก็พยายามบอกกับรัฐบาลในการมาเสนอขออนุมัติพระราชกำหนดหลายครั้งหลายหนแล้วครับว่า ขอให้พิจารณากันดูให้ดี เวลาที่ท่านจะพิจารณาออกพระราชกำหนดแต่ละฉบับนั้น ขอให้เป็นไปตามตัวบทกฎหมายตามที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดเอาไว้ แต่ก็ต้องลุกขึ้นมาดำเนินคดีเดียวกัน อยู่ตลอดเวลาว่าท่านไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ แต่ก็มีปัญหาข้อกฎหมายซึ่งท่านประธานได้ทักท้วงว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องความคิดเห็นว่าใครมีความรีบด่วน แต่บังเอิญพระราชกำหนดฉบับนี้ได้กำหนดเอาไว้ในตัวของตัวเองนะครับว่า บางมาตราในพระราชกำหนดยังไม่ให้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับสำหรับปี ๒๕๒๖ เป็นต้นไป แล้วอย่างนี้จะเรียกว่าเป็นพระราชกำหนดได้อย่างไร ถ้ามาเปรียบเทียบระหว่างผลในการที่จะได้รับจากการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรฉบับนี้ ผลกระทบที่ประชาชนจะได้รับก็เป็นไปเหมือนอย่างที่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้อภิปรายไปแล้วครับว่าประชาชนได้รับผลกระทบและได้รับความเดือดร้อนอย่างมากมาย แต่เวลาที่รัฐบาลประกาศพระราชกำหนดฉบับนี้ออกมาก็รู้อยู่ว่าจะต้องถูกวิพากษ์วิจารณ์เพื่อให้รัฐบาลได้ถูกวิพากษ์วิจารณ์น้อยเข้าไปหน่อยก็เลยบอกว่า เอ้า ภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดาที่ลดหย่อนน้อยเกินไปหน่อย ปะเอาเข้ามาครับ

แล้วก็โฆษณาแก่นักเอ็กเกริกเกรียวกราวว่าจะเป็นการสร้างผลประโยชน์ให้กับประชาชนผู้มีรายได้น้อย แต่ที่เดือดร้อนกันนั้นครบรัฐบาลไม่ได้พูดถึง แล้วก็มาว่าเรื่องนี้ว่าเป็นคุณงามความดี แสดงว่าการออกพระราชกำหนดฉบับนี้เป็นกลลวงของรัฐบาลที่ต้องการจะชี้ให้เห็นว่ารัฐบาลมีความจริงใจต่อประชาชนที่มีรายได้น้อย แต่แท้ที่จริงแล้วนะครบเป็นเรื่องที่รัฐบาลได้วางแผนในการที่จะเก็บภาษีรีดภาษีจากประชาชน ซึ่งเขาจะได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมากจากพระราชกำหนดฉบับนี้ เพราะฉะนั้นประโยชน์ของคนที่จะได้รับนั้นเวลานี้ยังมองไม่เห็นผลและยังไม่มีผลที่จะได้รับ แต่สิ่งที่ประชาชนเดือดร้อนนั้นได้บังเกิดขึ้นอยู่แล้วทุกวี่ทุกวัน เพราะฉะนั้นกระผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่า พระราชกำหนดอย่างนี้กระผมเองเสียตายครบว่ารัฐบาลนั้นทำไม่ถึงออกมาได้ กระผมขอขอบพระคุณท่านครบ

นายคณิน บุญสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม คณิน บุญสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กระผมจำเป็นต้องกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า กระผมไม่สามารถที่จะรับพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรที่รัฐบาลเสนอมานี้ได้ เหตุผลสำคัญ ๒ ประการ ก็คือว่า กระผมไม่เห็นด้วยในวิธีการที่รัฐบาลได้ออกพระราชกำหนด เหตุผลในประการที่ ๒ ก็คือในรายละเอียดของพระราชกำหนดนั้น ซึ่งรัฐบาลบอกว่าออกมาเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะช่วยประชาชนผู้มีรายได้น้อยนั้น แต่ในรายละเอียดเมื่อศึกษากันไปอย่างถ่องแท้แล้วจะเห็นว่า มีสิ่งที่พรางตาอยู่ทำให้ดูเหมือนว่าช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อย แต่แท้ที่จริงนั้นเป็นการซ้ำเติมประชาชนผู้มีรายได้น้อยมากกว่าที่จะช่วยเหลือ สำหรับเหตุผลในประการแรกที่กระผมไม่เห็นด้วยในวิธีการออกพระราชกำหนดของรัฐบาลนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า ท่านประธานที่เคารพเอง ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติในรัฐสภาแห่งนี้ รวมทั้งคณะรัฐบาลเองก็ตระหนักดีอยู่แล้วว่า อำนาจในการออกกฎหมายนั้นเป็นอำนาจโดยสมบูรณ์ของรัฐสภา ทั้งนี้โดยให้รัฐสภาซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนนั้นออกกฎหมายเพื่อให้ได้ประโยชน์กับประชาชนโดยทั่วหน้า แต่ว่ามีข้อยกเว้นบางประการเท่านั้นเองครบ ท่านประธานที่เคารพ ที่เปิดโอกาสให้รัฐบาลนั้นได้ใช้อำนาจบางส่วนในการออกกฎหมายโดย

การตราพระราชกำหนดในลักษณะเช่นนี้ และในรัฐธรรมนูญนี้เองก็ได้ระบุไว้ชัดเจนว่า อำนาจพิเศษที่ทางรัฐบาลมีโอกาสที่จะตราพระราชกำหนดขึ้นมาใช้นั้นก็มีอยู่ ๒ มาตรา มาตรา ๑๕๗ กับมาตรา ๑๕๘ นั้น สำหรับมาตรา ๑๕๗ นั้นเป็นเรื่องเร่งด่วนอย่างที่ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไปแล้ว แต่สำหรับมาตรา ๑๕๘ นั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับภาษีอากร โดยตรงครับ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าท่านจะพิจารณาอย่างถ่องแท้แล้วท่านจะเห็นว่าใน มาตรา ๑๕๘ นั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการออกพระราชกำหนด เพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับ ด่านภาษีอากร ซึ่งกำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่า “ในระหว่างสมัยประชุม ถ้ามีความจำเป็น ต้องมีกฎหมายเกี่ยวกับการภาษีอากรหรือเงินตรา ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วน และลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน” ในข้อนี้หมายถึงว่าในระหว่างสมัยประชุม นะครับ ซึ่งถึงแม้รัฐสภาจะมีอำนาจในการออกกฎหมายอย่างเต็มที่ แต่ก็ยังเปิดโอกาสให้ รัฐบาลได้ออกพระราชกำหนดได้เนะครับ โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับภาษีอากร ซึ่งจะต้อง มีการพิจารณาโดยด่วนและลับจึงจะเสนอพระราชกำหนดนี้ได้ และการที่มาตรา ๑๕๘ กำหนดไว้ให้เสนอกฎหมายพระราชกำหนดเกี่ยวกับภาษีอากรนั้นก็เพราะว่า กฎหมายเกี่ยว กับภาษีอากรนั้นเป็นเรื่องสำคัญที่กระทบถึงผลประโยชน์ของประชาชนทั้งประเทศ แต่ว่า ถ้าหากจำเป็นที่จะต้องพิจารณาเป็นการด่วน และลับแล้วนี้ ก็ออกเป็นพระราชกำหนดได้ แต่ว่าความสำคัญมันอยู่ที่ว่า อยู่ในวรรคที่ ๒ ครับ ท่านประธานที่เคารพ พระราชกำหนด ที่ได้ตราขึ้นตามวรรคหนึ่งจะต้องนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรภายใน ๓ วันนับแต่วันถัด จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕๗ มาใช้บังคับโดย อนุโลม ข้อนี้หมายถึงอะไร ข้อนี้หมายถึงว่า การออกพระราชกำหนดซึ่งถึงแม้จะให้อำนาจ ไว้ตามมาตรา ๑๕๘ ก็ตาม แต่ว่าควรจะต้องกระทำในสมัยประชุม แต่เนื่องจากเป็นเรื่องที่ จะต้องพิจารณาโดยเร่งด่วนและลับ จึงออกเป็นพระราชกำหนดได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๓ วันครับ จะต้องนำมาพิจารณากันในรัฐสภา ทั้งนี้โดยยึดถือหลักการที่ว่ารัฐสภานั้นเป็นผู้ มีอำนาจสูงสุดในการออกกฎหมาย เพราะฉะนั้นพระราชกำหนดตามมาตรา ๑๕๘ นะครับ จึงควรที่จะมีลักษณะเป็นพิเศษอย่างที่ว่า แต่อย่างไรก็ตามรัฐบาลนี้ก็ได้อาศัยไปใช้มาตรา ๑๕๗ โดยอาศัยข้อความที่ว่าเนื่องจากเป็นเรื่องฉุกเฉิน อาจจะทำเป็นความมั่นคงทาง

ด้านเศรษฐกิจของประเทศ แท้ที่จริงในการเลี้ยงค่างูตนะครีบ ใคร ๆ ก็เลี้ยงกันได้ แต่ว่าตามหลักการแล้วครีบ อย่างที่กระผมกราบเรียนให้ทราบแล้วว่า อำนาจในการออกกฎหมายครีบ เรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมากที่กระทบต่อผลประโยชน์ของประชาชนทั้งประเทศ การปรับปรุงโครงสร้างภาษีอากรนั้นะครีบ ไม่ใช่เรื่องที่ทำกันได้ง่าย ๆ ไม่ใช่เป็นเรื่องการพลิกฝ่ามือจากขาขึ้นมาเป็นดำ ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ว่าเดินไปเดินมาแล้วก็สำเร็จเรียบร้อยครีบ ต้องปรับปรุงทุกสิ่งทุกอย่างครีบ ทั้งนี้ที่ออกพระราชกำหนดไปแล้วนะครีบ รัฐบาลจะต้องออกกฎกระทรวง ออกประกาศกระทรวงออกมา ออกกฤษฎีกาออกมา เรียกเจ้าหน้าที่มาชี้แจงมาอบรมว่าเสียภาษีกันอย่างไร เก็บภาษีกันอย่างไร ชี้แจงให้ประชาชนทราบครีบ ทั่วประเทศรู้หมดครีบ เป็นการเปลี่ยนโครงสร้างโดยสมบูรณ์ เป็นการช่วงชิงเอาอำนาจในการออกกฎหมายจากรัฐสภาไปเป็นของรัฐบาลครีบ นี่คือนิยามของการมองข้ามแล้วก็ละเมิดอำนาจของการออกกฎหมายของรัฐสภาครีบ อันนี้เป็นเหตุผลสำคัญที่สุดที่โดยหลักการแล้วกระผมไม่สามารถที่จะให้ความเห็น ขอบต่อพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ฉบับที่ ๙ และแม้กระทั่งฉบับที่ ๑๐ ที่กำลังจะเสนอในระเบียบวาระต่อไป กระผมก็ไม่สามารถที่จะเห็นด้วยครีบ แต่บังเอิญทางรัฐบาลได้เสนอพระราชกำหนด ฉบับที่ ๙ มาก่อน ซึ่งมีหลักการตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้พูดไปแล้วนะครีบ กระผมก็อยากจะพิจารณาลงไปในรายละเอียดสัก ๒-๓ ข้อเท่านั้นเองครีบว่า ที่ท่านบอกว่าออกพระราชกำหนดฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อยนั้นเป็นความจริงแค่ไหนครีบ

สำหรับในข้อแรก ท่านประธานที่เคารพ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังบอกว่า การออกพระราชกำหนดฉบับนี้เป็นการเพิ่มค่าลดหย่อนสำหรับเงินได้ของบุคคลธรรมดาสำหรับผู้มีเงินได้และคู่สมรส จากเดิมคนละ ๑๐,๐๐๐ บาท เป็นคนละ ๑๒,๐๐๐ บาทและยอมให้หักค่าลดหย่อนสำหรับการศึกษามูลนิธิคนละ ๒,๐๐๐ บาท ซึ่งเดิมไม่ยอมให้หักเลย ในข้อนี้ถ้ามองดูเผิน ๆ นะครีบ ท่านประธานที่เคารพ จะทำให้เกิดความเป็นธรรมขึ้นมา เพราะเป็นการบรรเทาภาระของผู้มีรายได้น้อยจากการเสียภาษีลงไป แต่ว่าข้อนี้ทำให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อยจะได้ประโยชน์มากกว่าผู้มีรายได้น้อย เป็นอย่างไรครีบ

ท่านประธาน ผู้มีรายได้ต่ำ คือหมายความว่าผู้มีรายได้ตั้งแต่ ๓๐,๐๐๐ บาทลงมา^๕ ซึ่งปกติต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ ๗ ตามพระราชกำหนดฉบับใหม่^๕ ได้ส่วนลดภาษีไปเทียบเป็นเงินแล้วประมาณ ๑๔๐ บาท แต่สำหรับผู้มีรายได้สูงนะครับ ผู้มีรายได้ตั้งแต่ ๒ ล้านบาทขึ้นไป ซึ่งตามตารางจะต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ ๖๕ นั้น ได้ส่วนลดภาษีไป ๑,๓๐๐ บาทอย่างนี้พอที่จะเห็นได้ชัดเจนหรือยังครับว่ารัฐบาลออกพระราชกำหนดฉบับนี้มาเพื่อช่วยผู้มีรายได้น้อย หรือว่าเพื่อที่จะช่วยผู้มีรายได้สูงกันแน่ครับ

สำหรับข้อที่ ๒ รัฐบาลได้ปรับปรุงอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยขยายช่วงเงินได้ให้กว้างขึ้นเพื่อให้เสียภาษีน้อยลง ซึ่งเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้กับประชาชนในการปรับปรุงดังกล่าว เป็นการบรรเทาภาระภาษีให้กับผู้มีรายได้สูงมากกว่าผู้มีรายได้ต่ำ กล่าวคือคนจนคือหมายถึงมีรายได้ตั้งแต่ ๓๐,๐๐๐ บาทลงมา ซึ่งปกติจะต้องเสียภาษีเงินได้ลดลงจากร้อยละ ๘ เดิมมาเป็นร้อยละ ๗ เท่ากับลดลงเพียงร้อยละ ๑ เท่านั้นเองนะครับ สำหรับชนชั้นกลาง ท่านประธานที่เคารพ ที่มีเงินได้ตั้งแต่ ๓ แสน ๕ หมื่นบาทขึ้นไป จนกระทั่งถึง ๔ แสน ๕ หมื่นบาทนั้นได้เสียภาษีลดลงจากเดิมร้อยละ ๓๐ ลงมาเสียร้อยละ ๒๖ ครับ ชนชั้นกลางได้ลดภาษีไปตามพระราชกำหนดฉบับนี้ ประมาณร้อยละ ๔ สำหรับผู้มีรายได้สูงถือว่าเป็นคนชั้นสูง ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจดีมากกล่าวคือมีรายได้ตั้งแต่ ๒ ล้านบาทขึ้นไป ท่านประธานที่เคารพ จะเสียภาษีลดลงจากร้อยละ ๖๕ ลงเหลือร้อยละเพียงประมาณ ๕๙.๕ เท่านั้นเอง ซึ่งหมายถึงว่าคนรวยมาก ๆ นะครับจะได้มีส่วนลดภาษีไปประมาณ ๕.๕ เปอร์เซ็นต์ครับ ท่านประธานที่เคารพ ช่วยคนจนหรือช่วยคนรวยกันแน่

อีกข้อหนึ่งนะครับ ท่านประธาน การเก็บภาษีเงินได้สำหรับผู้ขายอสังหาริมทรัพย์ในอัตราร้อยละ ๑๐ ของราคาหลักทรัพย์ที่ขายไปโดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๕ ข้อนี้เป็นการเรียกเก็บภาษีเงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรือที่ได้มาโดยมิได้มุ่งค้ากำไร ซึ่งเดิมได้รับยกเว้นโดยไม่ต้องเสียภาษี ข้อนี้แหละครับ ท่านประธานที่เคารพ ถ้ามองดูเผิน ๆ ก็ดูเหมือนว่าจะสร้างความเป็นธรรมในสังคมดี เพราะว่าเป็นการเก็บภาษีจากทรัพย์สินอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาจากมรดกนะครับ แต่คนที่เดือดร้อน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมก็พยายามไปสอบถามดูแล้วว่าข้อนี้จะอยู่

ในข่ายการยกเว้นหรือไม่ ก็ปรากฏว่าไม่ได้รับการยกเว้นครับ ท่านประธานครับ ในกรณี
 ที่ราษฎรที่ถูกรัฐบังคับซื้ออสังหาริมทรัพย์โดยวิธีการเวนคืนนั้น เมื่อได้ตกลงใกล้เคียง
 กันเรียบร้อยแล้วซื้อในราคาเท่าไรนั้นเมื่อมีการโอนเกิดขึ้นถือว่าผู้โอนนั้นเป็นผู้มีรายได้
 จำเป็นที่จะต้องเสียภาษีด้วยครับ ท่านประธานลองคิดดูครับ ปัญหาเรื่องการเวนคืนที่ดิน
 ราษฎรนั้น เราได้พูดกันหลายครั้งหลายหนในสภาแห่งนี้ นะครับว่า ได้สร้างความเดือดร้อน
 ให้กับประชาชนส่วนหนึ่ง นอกจากจะได้ราคาต่ำแล้วนี้ การจ่ายค่าทดแทนก็ยังล่าช้าบางที
 ก็มีอุปสรรคต่าง ๆ มากมาย มีหน้าช้าเมื่อตกลงกันได้แล้วจะโอนให้กับรัฐบาลโดยการถูก
 บังคับซื้อ นะครับ ท่านประธาน ยังจะต้องเสียภาษีจากการโอนอสังหาริมทรัพย์ กระทบจะ
 เข้าใจผิดหรือเปล่าไม่ทราบ ท่านประธานที่เคารพ ในข้อนี้ นะครับ ถ้ากระทบเข้าใจผิดท่าน
 ก็กรุณาชี้แจงด้วยครับ เท่าที่กระทบสอบถามดูรู้สึกว่าจะไม่ได้รับการยกเว้น นะครับ นี่เป็น
 เพียงตัวอย่างครับท่านประธานที่เคารพ ที่ว่าในรายละเอียดแล้ว จริง ๆ นั้นรัฐบาลออก
 พระราชกำหนดฉบับนี้ขึ้นมาขึ้นนั้นไม่ได้ช่วยให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อยนั้นพ้นจากภาระความ
 ยากลำบากลงไปเลย ตรงกันข้าม นะครับ จะไปเพิ่มภาระอีก เพราะว่าในพระราชกำหนด
 ฉบับต่อไป กระทบขอประทานโทษที่จะต้องกล่าวพาดพิงสักเล็กน้อย นะครับ เป็นการออก
 พระราชกำหนดมาเพื่อที่จะเก็บภาษีทางอ้อมจากกิจการค้าและบริการต่าง ๆ มากขึ้น ซึ่งอัน
 นั้นเองเป็นการโยนภาระไปให้กับราษฎรผู้ที่จะต้องใช้บริการ ซึ่งทั้งหมดแล้วนี้ นะครับ
 กระทบก็อยากจะใช้เวลาเพียงเท่านี้เพื่อที่จะเป็นการประหยัดเวลาของท่านสมาชิกอื่น ๆ จึง
 จะไม่อภิปรายในพระราชกำหนดฉบับต่อไป นะครับ ซึ่งกระทบขออภัยว่า กระทบไม่สามารถ
 ที่จะให้ความเห็นชอบได้ และก็โดยสรุป นะครับ ท่านประธานที่เคารพ การออกพระราช
 กำหนดทั้ง ๒ ฉบับ คือ พระราชกำหนด ฉบับที่ ๙ และฉบับที่ ๑๐ นั้นกระทบอยากจะ
 สรุปว่าอย่างนี้ครับ เป็นการปรับปรุงโครงสร้างภาษีอากรของรัฐบาลโดยรัฐบาลและก็เพื่อ
 รัฐบาลเท่านั้นครับ ขอขอบคุณครับ

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระทบ อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ ที่กระทบลุกขึ้น

มาพูดนี้ไม่ได้อยากดังหรือว่าไม่อยากจะป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ฝ่ายรัฐบาล และก็ค้าน
 ได้ดีที่สุดในที่สื่อมวลชนว่า และที่กระผมลุกขึ้นมาพูดนี้ก็ไม่ได้หมายความว่ากระผมจะ
 ไม่ยกมือให้ กระผมจึงจำใจและฝืนใจยกมือให้ ที่กระผมต้องลุกมาพูดนั้น กระผมได้ดูหลัก
 การในการที่ออกพระราชกำหนดแล้ว กระผมรู้สึกเศร้าใจจริง ๆ ที่รัฐบาลออกพระราชกำหนด
 มาแล้วก็มาแก้ไข ฉบับนี้ก็เห็นจะต้องแก้ไขอีก แต่ในวิธีการที่จะออกพระราช
 กำหนดเพื่อจะเก็บภาษีประชาชนนั้น ไม่ใช่ออก พระราชกำหนด โดย ที่พยายาม ที่จะ ออกมา
 แบบกว้าง ๆ การออกพระราชกำหนดหรือการแก้ไขประมวลรัษฎากรนั้นมันจะต้องออกใน
 วงแคบ ออกในวงที่จำเป็นจริง ๆ ที่รัฐจะพึงเก็บภาษีที่กระผมขึ้นมาพูดนี้ กระผมเห็นผล
 กระทบจากการที่ไปเพิ่มค่านิยามในประมวลรัษฎากรเข้าไป จะกระทบเป็นลูกโซ่ไปถึงประ
 ชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ท่านประธานลองนึกดูว่า ในราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ
 ในมาตรา ๓ นะครับ กระผมขออนุญาตท่านประธานอ่าน นิยามคำว่า “ “ขาย” หมายความว่า
 รวมถึง ขายฝาก แลกเปลี่ยน ให้ โอนกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริม
 ทรัพย์ไม่ว่าด้วยวิธีใดและไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่” หมายความว่าต้องเสียภาษียกเว้นให้
 อยู่ ๒ ประการ อย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ชี้แจงต่อรัฐสภาแล้วว่า ใน
 กรณีที่เป็นของรัฐเท่านั้นก็ได้ยกเว้น และอีกกรณีหนึ่งก็คือโอนทางมรดก หมายความว่า
 จะได้ในกรณีที่บรรพบุรุษตายไปแล้ว กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า การออก
 หรือการออกพระราชกำหนดหรือแก้ไขประมวลกฎหมายรัษฎากรโดยวิธีนี้กระผมพูดได้อย่าง
 เต็มปากว่า รัฐบาลได้ออกไปโดยไม่รอบคอบและกับกพร่องด้วย ทำให้ประชาชนเดือดร้อน
 เมื่อกันได้พูดบอกว่า จะช่วยเหลือเกษตรกรคือไม่ให้มีการขายฝาก ท่านประธานคงจำได้
 รัฐบาลได้ออกกฎหมายไปแล้วว่า ที่ดิน ที่นา ที่ทำกินของเกษตรกรนั้นจะไม่ให้ขายฝาก
 จะให้จำนอง แล้วปัจจุบันนี้การขายฝากนั้นเกษตรกรมีทรัพย์ชั้นสุดท้ายที่จะขายฝากได้ก็คือ
 ที่ดินที่อยู่อาศัยเท่านั้น เพราะว่าที่นาก็ดีที่ทำไร่ก็ดี ที่เกษตรกรนั้นจะเอาไปขายฝากไม่
 ได้ ได้แค่จำนอง เมื่อเอาไปจำนองแล้วใครจะรับจำนองล่ะครับ ที่นาที่ทำไร่ที่เกษตรกร
 ของเกษตรกรประมวลกฎหมายที่ดินยังคงอยู่ ธนาการก็ไม่ต้องการจะรับจำนอง ก็มีอยู่
 ประตุเดียวเท่านั้นคือ ประชาชนที่ยากจนทั้งหลาย เดียวนี้โรงรับจำนำนี้ไม่มีประชาชน

เข้าไปจำนำ เพราะไม่มีทรัพย์สินสมบัติอะไรที่จะไปจำนำอีกแล้ว ปกติกระผมจะสังเกตอยู่เสมอว่า เวลาที่จะเปิดโรงเรียนนี้พ่อแม่เด็กที่จะเอาของไปจำนำในโรงจำนำ เดี่ยวนี้ไม่มีโรงจำนำเปิดโล่ง เมื่อเอาเรื่องขายฝากเข้ามาจะต้องเสียภาษีอีกด้วย ก็เป็นปัญหาว่าจะต้องตกภาระไปอยู่กับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ อย่าไปนึกถึงนิติบุคคลซึ่งเขาคำกำไร เขามีการเอาไปขายฝากกัน แล้วเราก็มีโอกาสที่จะเก็บภาษีเราไปออกแบบกว้างคลุมไปถึงประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ เมื่อคลุ้มไปถึงประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศนี้พวกเกษตรกรรมทั้งหลายต่อไปนี้ถ้าไม่มีเงินมีทองที่จะยังชีพก็มีอยู่ประตูดเดียวเท่านั้นคือ ไปขายที่ดินที่เป็นบ้านของตัวเอง ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะถามรัฐบาลเหมือนกันทั้ง ๆ ที่อยู่ฝ่ายรัฐบาลนี้ เพราะว่ารัฐบาลต่อรัฐบาลนี้ไม่ค่อยได้เจอหน้ากันเท่าไร กระผมอยากจะถามเหมือนกันครับว่า เวลาขายฝากไปได้เงินมานี้ต้องมาเสียภาษีแล้วคนที่เขาไปกู้เงินมา เขาไปยืมเงินมาแล้วไป โอ.ดี. (O.D.) ธนาคารมาเป็นเงินสดเป็นก้อน ๆ ทำไม่ถึงไม่ต้องเสียภาษี ไม่เป็นรายได้ แต่การที่เราไปขายฝากนี้กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า การขายฝากนี้เป็นกฎหมายที่คนจนนี้ซอกซำที่สุด กระผมจะยกตัวอย่างให้ท่านประธานดู กระผมลองไปคำนวณดู สมมุติว่าท่านประธานจะไปขายฝากที่ดินสักแห่งหนึ่งในราคา ๑ แสนบาท ถ้าสมมุติว่าผู้รับซื้อฝากนั้นจะหักดอกเบี้ยก่อนนะครับ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าเงิน ๑ แสนบาทนี้ผู้ที่ไปขายฝากนี้จะต้องเสียค่าปรับถึง ๓ เพอร์เซ็นต์ นี่กระผมเอาต่ำที่สุด ๓ เพอร์เซ็นต์ของ ๑ แสนบาทก็คือ ๓,๐๐๐ บาท แล้วก็ต้องเสียค่านายหน้าทีไปหาผู้ซื้อฝากได้อีก ๕ เพอร์เซ็นต์ ในประเพณีปฏิบัติอีก ๕,๐๐๐ บาท เสร็จแล้วจะต้องเสียดอกเบี้ยต่ำสุดนี้คือร้อยละ ๒ ที่เราพูดกัน หรือร้อยละ ๒๔ ต่อปี ๑ แสนบาทนี้ต้องหักไปอีก ๒๔,๐๐๐ บาท เสร็จแล้วยังมีค่าธรรมเนียมของบริษัทอีก ๑ เพอร์เซ็นต์ ๑ แสนบาทก็อีก ๑,๐๐๐ บาท แล้วต้องไปเสียค่าธรรมเนียมการโอนที่ดินอีกร้อยละ ๒ อากรอีกร้อยละ ๕๐ สตางค์ อีก ๒ บาท ๕๐ สตางค์ หรือเท่ากับ ๒.๕ เพอร์เซ็นต์ อีก ๒,๕๐๐ บาท รวมเสร็จแล้วผู้ที่ขายฝากจริงๆ ๑ แสนบาทนี้จะได้รับเงินสุทธิเพียง ๖๔,๕๐๐ บาทเท่านั้น แต่เวลาได้เงินมาจะต้องไปเสียภาษีนั้นจะต้องไปเสียที่เงิน ๑ แสนบาท ต้องเสียเงิน ๑ แสนบาท แต่เอาที่ดินไปขายฝากได้เงินสดจริง ๆ ได้

เพียง ๖๔,๕๐๐ บาท นี่ถ้าหากว่าไปเสียโดยไม่รู้เรื่องไม่รู้ว่าการที่จะไปเสียโดยวิธีเสีย ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของภาษีที่ดินดี หรือจะไปเสียเป็นภาษีเงินได้ละก็ อันนี้ยังแย่ ถ้าไปเสียเป็นภาษีเงินได้จะเสียตั้ง ๙,๔๐๐ บาท แต่ถ้าไปเสีย ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของ ๑ แสนบาท จะเสีย ๑๐,๐๐๐ บาท อันนี้ถ้าหากว่ากระผมไม่คิดมากนะครับเรื่องเสียภาษีนี้ เพราะว่ามีพัวพันไปมากจะต้องไปหักลดหย่อนทางโน้นลดหย่อนทางนี้ ที่นี้ในกรณีที่เขาไม่หัก คือไม่หักดอกเบียก่อนการขายฝากนี้ เงิน ๑ แสนบาทนี้ก็จะต้องไปบวกดอกเบียอีก ๒๔,๐๐๐ บาท คือเงินที่ขายฝากกลายเป็น ๑๒๔,๐๐๐ บาท นี่กระผมคิดแต่เพียงดอกเบียร้อยละ ๒ บาทต่อเดือน หรือร้อยละ ๒๔ บาทต่อปี ปากถูกก็ยังคงเสียตามเดิมคือร้อยละ ๓ นี่ขั้นต่ำสุด นายหน้าก็ยังเสียตามเดิม ๕ เปอร์เซ็นต์ ๕,๐๐๐ บาทต่ำสุด เสร็จแล้วค่าโอนค่าอากร ๒ บาท ๕๐ สตางค์นี่ก็ต้องเสียตามเดิมอีก ๒,๕๐๐ บาท แล้วก็ค่าธรรมเนียม ๑ เปอร์เซ็นต์ของบริษัทก็ต้องเสียตามเดิม เพราะการที่จะไปขายฝากนั้น ถึงแม้ว่าจะไปขายฝากในสถาบันการเงินก็มีอยู่อันเดียวก็คือ สถาบันเครดิตฟองซิเอร์ เอกชนก็ปฏิบัติเช่นเดียวกันมีค่าปากถูก มีค่านายหน้าเหมือนกัน เสร็จแล้วก็ในกรณีที่ ไม่หักดอกเบียเอาไว้วันผู้ขายฝาก ๑ แสนบาทจะได้รับเงิน ๖๖,๐๖๐ บาท ท่านประธานลองคิดดูซิว่าเมื่อรัฐบาลจะมาเก็บภาษีอีก ผู้ขายฝากก็มีอยู่ทางเดียวเท่านั้นคือ ตายลูกเดียวไม่มีทางอื่นที่จะรอด ขายไปแล้วที่ดินก็หลุด ในกรณีเขาจะไม่หักดอกเบีย สถาบันการเงินก็ดีหรือผู้ที่ซื้อฝากก็ตีมองเห็นว่าที่ดินอันนั้นจะต้องได้ประโยชน์เมื่อมันหลุดออกมาแล้วมีอย่างเดียวกระผมยกตัวอย่างภายใน ๑ ปี บางคนไปขายฝาก ๒ ปี ๓ ปี ได้เงินไม่ถึงครึ่งหนึ่งเขาหักเอาไว้หมด เพราะฉะนั้นการขายฝากกระผมถึงคิดว่าเป็นความเดือดร้อนกับประชาชนผู้ยากไร้ คนที่เขาไม่มีความรู้เขาไม่ขายฝากหรอกครับ เขาไปจำนองธนาคาร แต่ประชาชนนี้ โอกาสที่จะไปจำนองธนาคารนั้นยากแสนเข็ญ มีอยู่ประตูดียวไปขายฝากมีความจำเป็นลูกเมียกำลังป่วยไข้จะตายลูกจะเรียนหนังสือไม่มีเงินก็ไม่มีมีผืนดินอยู่แค่นี้ก็เอาไปขายฝากง่ายดี จะเอาไปจำนองธนาคารนั้นไม่ได้ กระผมคิดว่าการออกกฎหมายอย่างนี้ทำให้กระผมมองเห็นว่ารัฐบาลนี้ไม่มีความสามารถ ไม่มีหนทางที่จะหารายได้อื่นมาใช้ในการบริหารประเทศอีกแล้ว ถึงได้พยายามที่จะรัดภาษีออกจากอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งเป็นทรัพย์สินชั้นสุดท้ายของความเป็นมนุษย์อยู่ในโลกนี้คือ

ที่ดินที่อยู่อาศัย แต่เรามักจะว่าใกล้คอมมิวนิสต์เข้าไปทุกที ๆ เหลืออีกประตูเดียวถ้าพ้นจุดนี้ไปประชาชนไม่มีที่อยู่ไปอยู่ที่ไหน อาจจะเข้าไปอาศัยป่าสงวน แต่มีแนวร่วมอาจจะเป็นคอมมิวนิสต์เสียเลยดีกว่า นี่เป็นเรื่องหนึ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนเฉพาะคำว่า “ขายฝาก” เพราะฉะนั้นอย่าไปตีความว่าขายฝาก ถ้าหากว่าเราไม่เขียนคำว่า “ขายฝาก” ลงไปแล้วเก็บภาษีสำหรับผู้ดำเนินการธุรกิจไปขายฝากแล้วจะทำไม่ได้ ทำได้จะขายฝากชนิดไหนก็ระบุงลงไปให้อยู่ในวงการที่เราจะเก็บภาษีพวกขายฝากที่ ไปทำธุรกิจเราต้องเอาเก็บภาษีก็เก็บไป ไม่ใช่เขียนไว้กว้าง ๆ ว่าให้คลุมถึงแล้วเขียนคำว่า “ขายฝาก” ลงไปบัญญัติอีกคำหนึ่งก็คือว่า “ให้” คำว่า “ให้” โดยปกติถ้าให้โดยเสนหาให้โดยที่ไม่มีค่าตอบแทน เรายังจะไปประเมินที่ดินผืนนั้นมาเก็บภาษีเสียอีก ซึ่งกระผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ท่านลองคิดดูกระผมยกตัวอย่างง่าย ๆ นะครับ มีท่านรัฐมนตรีท่านหนึ่ง ท่านมีที่ดินอยู่แปลงหนึ่ง กระผมไม่เอ่ยชื่อ ท่านบอกว่าแปลงนี้ท่านจะแบ่งไว้เป็น ๓ แปลง เพื่อจะให้ลูกชายลูกสาวท่านอยู่ แต่กฎหมายฉบับนี้ออกมานะครับ รัฐมนตรีคนนั้นไม่สามารถจะยกที่ดินให้ลูกสาวลูกชายของตัวเองไปอยู่ได้ เพราะจะต้องไปเสียภาษีทุกแปลงไป แปลงหนึ่งก็ไม่ใหญ่โตอะไรมาก ๕๐-๖๐ ตารางวาละครับ แต่ที่ดินแปลงนั้นอยู่ในกรุงเทพฯ ๕๐-๖๐ ตารางวาราคาอาจจะตั้ง ๔ แสน ๕ แสน ถ้า ๕ แสนก็ต้องไปเสียภาษี ๕ หมื่น ถ้าพูดกันง่าย ๆ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าไม่โอนไปลูกชายกับลูกสาวจะไปปลูกบ้านได้อย่างไรครับ ท่านรัฐมนตรีคนนั้นก็ต้องไปขออนุญาตปลูกบ้านเพราะที่ดินอันนี้เป็นชื่อของรัฐมนตรีอยู่ ถ้าจะยกที่ดินให้ลูกสาว รัฐมนตรีคนนั้นก็จะต้องไปเสียภาษีก็นับการโอนกรรมสิทธิ์ด้วยการให้ ที่ดินนั้นไม่ได้เอาไปทำประโยชน์อะไรทั้งสิ้น เอาไปเพื่ออยู่อาศัยให้มีที่กินที่นอนเท่านั้นเอง แต่ว่าทำไม่ได้ เพราะว่าจะต้องเสียตายเงิน สมมุติว่ามี ๓ แปลง เสียตายเงินอีก ๑ แสน ๕ หมื่นบาทก็ไม่ให้ ก็ให้ชื่อพ่อไว้ก่อนก็แล้วกัน ลูกอยากได้ที่ดินก็ต้องแข่งพ่อเมื่อไรจะตายเสียที ผมจะได้ที่ดินมา ก็มีอยู่เท่านั้น หรือไม่อย่างนั้นก็เวลาที่ไปขอสร้างบ้านก็ไปไม่ได้ ต้องให้รัฐมนตรีซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินนั้นไปขออนุญาตปลูกสร้างบ้าน เมื่อขออนุญาตมาปลูกสร้างบ้านแล้ว นาน ๆ เข้าไปขอโทรศัพท์ก็ต้องให้รัฐมนตรีคนนั้นไปขอโทรศัพท์ เพราะผู้ปลูกบ้านไม่ใช่เจ้าของบ้านเปิดสมุดโทรศัพท์รัฐมนตรีนี้มีบ้านเยอะเยอะ มีโทรศัพท์

หลายเบอร์ ดีไม่ดีบอกว่ารัฐมนตรีคนนั้นมียาหลายบ้านบ้านรัฐมนตรีคนนั้นรวยมากมีบ้านหลายหลังนำกลัวไปคอร์รัปชันมา ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นนี้ กระผมว่ารัฐบาลไม่ได้คำนึงถึง ไปอ่านดูเฉย ๆ นิยามเข้าไปก็แล้วกันบอกว่า ขยายฝาก แลกเปลี่ยน ให้โอนสิทธิครอบครองส่งไปเฉย ๆ ไม่ได้ดูว่าผลกระทบอะไรมันจะเกิดขึ้น และคำว่า “ให้” เฉย ๆ นี้ นะครับยังมีมากกว่านี้ กระผมไม่เอายากรบกวเวลาของสภามากกระทบกระเทือนเป็นลูกโซ่ไปหมดมีที่ดินจะให้ลูกก่อนตายก็ให้ไม่ได้ พ่อแม่ก่อนตายไม่เคยมีที่ดินกับเขาเลย เกิดลูกชายหาที่มาได้สักหน่อยอยากจะให้พ่อแม่ชื่นใจเสียหน่อยก่อนตาย นี่กว่าตายไปแล้วก็คงได้คืน ยกให้พ่อแม่ก็ทำไม่ได้ นี่คือคำว่า “ให้” และยิ่งไปกว่านั้นข้าราชการส่วนใหญ่ของประเทศไทย ประชาชนผู้ยากไร้ยากจนไปผ่อนส่งซื้อที่ดินขณะนี้เริ่มมีปัญหาแล้วอุตสาหกรรมผ่อนมาตั้งแต่ ๕ ปี ๗ ปี ๑๐ ปี พอจะได้กรรมสิทธิ์เขาบอกว่า เฮ้ย ที่ตกลงกันไว้วันนี้ นะเฉพาะค่าธรรมเนียมการโอนกับค่าอากรเท่านั้นคือ ๒ บาท ๕๐ สตางค์ ต่อ ๑๐๐ บาท แต่ค่าภาษีที่จะต้องเสียนี้ ไม่ได้ตกลงกันไว้ในสัญญา เพราะฉะนั้นถ้าจะโอนก็ผู้ที่เป็นผู้ขายหลายต้องมาเสียภาษีเสียก่อนถึงจะโอนกันได้ ภาระไปตกอยู่ที่ใคร ตกอยู่ที่ผู้ยากไร้ ตกอยู่กับข้าราชการที่ไปผ่อนที่ดินเดี๋ยวนี้ปัญหาเกิดขึ้นแล้ว แต่เรามองไม่เห็น กระผมถึงบอกว่า กระผมรู้สึกเสียใจจริง ๆ ที่เกิดมาเป็นฝ่ายรัฐบาลนี้หนักใจอย่างนั้นนะครับ แต่อย่างไรก็ดี กระผมก็ต้องจำใจฟันใจยกมือให้ในวันนี้ ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายอนันต์ บูรณวนิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สระบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม อนันต์ บูรณวนิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสระบุรี พรรคสันติธรรม ท่านประธานครับ กระผมได้ฟังหลายท่านได้อภิปรายมาแล้วก็รู้สึกเห็นใจ แล้วก็ตั้งใจที่สภาผู้แทนราษฎรนั้นมีเหตุและผลที่รัฐบาลน่าจะรับฟังได้จริง ๆ แล้วการออกกฎหมายต่าง ๆ การออกพระราชกำหนดต่าง ๆ ของรัฐบาลนั้น กระผมเคยเป็นรัฐบาลครับ พวกเขาเป็นผู้แทนราษฎรนั้นไม่เคยได้มีส่วนเข้าไปมองเห็นเสียก่อน ก่อนที่จะเข้าสภาผู้แทนราษฎรไปแหกกันยกมือสนับสนุนกันไปอย่างนั้นเอง เคยมาแล้ว กระผมถึงอยู่เป็นรัฐบาลกับเขาไม่ได้ ให้ข้าราชการไม่เคยเอาใจใส่ถึงความเดือดร้อนราษฎรไปร่างมาแล้วก็มาหลอกรัฐมนตรี รัฐมนตรีก็ไม่รู้เรื่องราววันเข้าสภาผู้แทนราษฎรให้เรายกมือรับ

รอง อย่างนี้เป็นต้นจากกฎหมายฉบับนี้กระผมเสียใจจริง ๆ ที่ขนาด ดอกเตอร์นะครับ
 อดีตรัฐมนตรีอยู่ฝ่ายรัฐบาลจำต้องพูดอย่างนี้ กระผมจำใจต้องยกมือให้กับรัฐบาลว่าอย่าง
 นั้น เพราะว่าท่านเป็นผู้แทนราษฎรโดยปวงชนชาวไทย โดยประชาชนเป็นคนเลือก
 ทำไมจะต้องยกมือให้รัฐบาล รัฐบาลตั้งท่านเป็นผู้แทนราษฎรอย่างนั้นหรือครับเล็กได้แล้ว
 ครับวิธีนี้ พูดกันอย่างความเป็นจริง กระผมไม่เคยโมโหโทโสอะไรนะครับ แต่ด้วยความ
 สำนึกแห่งความรับผิดชอบที่แท้จริงจะต้องพูดกันอย่างตรงไปตรงมาอย่างนี้ละครับ คุณ
 สมัคร สุนทรเวช เป็นรัฐมนตรีมหาดไทยได้ยกตัวอย่างเห็นชัด ไม่ใช่ว่าคนเป็นรัฐบาล
 จะมีความเก่งกาจกว่าคนข้างล่างเท่านั้นไม่ใช่ะครับ เราออกกฎหมายต้องให้ทุกคนยอม
 รับกันอย่างจริง ๆ นะครับ ไม่ใช่ราชการหลอกเราออกมา หลอกคณะรัฐมนตรีก็ส่งเข้า
 สภา ส่งเข้ามาสภาก็จำใจรับ เขาว่าเราเป็นคนฝึกแล้ว เราก็จะต้องเป็นอย่างนั้นหรือครับ
 คอยยกแต่มีอสนับสนุนในสิ่งที่ไร้เหตุและผล กระผมเป็นผู้แทนราษฎรกระผมก็สำนึกครับ
 ไม่ใช่ว่าจบ ป. ๔ แล้วมาเป็นผู้แทน เรียนถึงเมืองนอกเมืองนา อีกคนหนึ่งจบธรรมศาสตร์
 โน่น บอกสถาบันเดียวกัน ร่างกฎหมายอย่างนี้ออกมา กระผมจบปริญญาโท อายุ ๒๓ ปี
 นะครับ ไม่ใช่ว่าพูดอย่างขาดเหตุขาดผล กระผมอ่านกฎหมายแล้วแข็งเต็มที โอ ออกมา
 ได้อย่างนี้เอง นี่แหละเขาเรียกว่า ลักษณะนายทุนก็ไม่ล้มที่จะสนับสนุนนายทุนต่อไปอีก
 บ้านเมืองของเรามันเป็นอย่างนี้ มันถึงได้ฟังพินาศสันตโรกันอยู่ ดูแค่มาตรา ๗ แค่นั้น
 เขียนกฎหมายกวน จนอ่านแล้วเข้าใจครับ กระผมจะอ่านให้ฟังครับ ท่านประธานที่เคารพ
 “(ง) เบี้ยประกันภัยที่ผู้มีเงินได้จ่ายในปีภาษีสำหรับประกันชีวิตของผู้มีเงินได้ตามจำนวน
 ที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน . . .” ก็บอกแล้วตามที่จ่ายจริง ยังมี “แต่ไม่เกิน” อีกขอไปใช้
 คำพูดอย่างนี้หลาย ๆ มาตรา นะครับดูแล้ว และนี่ราชการประจำที่เขียนนี้คงหลอกรัฐมนตรี
 ที่ไม่ค่อยรู้เรื่องซีนี้ แล้วรัฐมนตรีก็เชื่อ ๆ ซ้ำ ๆ ส่งเข้ามาสภาแล้วก็จะไม่ถอนอีก ที่นี้ไม่
 ถอน คอยดูนะใครเสนอญัตติก็ต้องไม่ถอนอีก จะต้องเอาให้ผ่านออกไปใช้ กระผมขอยก
 ตัวอย่างครับ มีกฎหมายฉบับหนึ่งกฎหมายค่าเช่านา ออกโดยอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์
 ราษฎรเด็กร้อนกัน ๙ ปี ถึงได้แก้ไขพูดกันในสภาไม่รู้เรื่อง เอาละดันกันไป ๆ ราษฎร
 ฉิบหาย ๙ ปีครับท่านประธาน แล้วเพิ่งจะได้ผ่านสภาเมื่อปี ๒๕๒๔ ดูซิครับ แล้วนี่ถ้า

ออกไปอีกนะครับ ที่นี้สภาก็เพื่อมีการปฏิวัติ ตายแล้วที่นี้อีก ๑๐ ปีก็ใช้ไปอีกเดือตร้อน
 เท่าไร ที่นี้ถ้าเกิดว่าเลือกผู้แทนเข้ามาถึงจะมาก ก็ยังจะแก้ไม่ได้อีก ที่นี้มันยิ่งจะยาว
 กันไปใหญ่ ถ้าหากรัฐบาลได้เห็นถึงความเดือดร้อนของราษฎรดังที่ได้กล่าวมานั้นะครับ
 เพราะสมาชิกทุกท่าน กระผมเห็นแล้วว่าวันนี้พูดอย่างมีเหตุมีผลจริง ๆ ครับ อย่าไปยกมือ
 สนับสนุนให้มันผ่านไปเลยครับ พวกเรานี่เพราะเป็นกฎหมายของคณะราษฎรอันที่ส่งเข้า
 สู่สภาผู้แทนราษฎร ที่หลังเวลาจะออกพระราชกำหนดก็ได้ออกกฎหมายที่ดี ให้ผู้แทนที่
 สนับสนุนท่านไปดูเสียก่อน สำนักนายฯ มีที่ว่างเยอะแยะจะนั่งประชุมปรึกษาหารือกัน
 เสียก่อน ใครมีข้อติชมอะไรว่ากันเสียก่อน แล้วเอาเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรทุกอย่างจะได้
 ราบรื่นอย่าเอาแต่คนพวกนั้นมาบริหารประเทศแทนท่านเลยครับ กระผมเชื่อว่าท่าน
 รัฐมนตรีไม่มีเวลาพอที่จะพิจารณาก่อนที่กฎหมายนี้จะเข้าสภา ก่อนที่พระราชกำหนดนี้จะ
 เข้าสภา และมีอีกหลายฉบับที่ตามมา กระผมนั่งอ่านนะครับ ผู้แทนที่เลือกมาในสมัยนี้
 นะครับมีความรับผิดชอบสูง ดูแล้วขอให้รัฐบาลนี้กลับไปเสียก่อน เพราะเรื่องต่าง ๆ อย่าง
 คุณปิยะพันธุ์พูดเมื่อสักครู่นี้ ถึงจะประกาศใช้วันนี้ก็อีกปี ๒๕๒๖ โน่นมันถึงจะมีผลบังคับ
 สำหรับเรื่องสำคัญ ๆ ไม่ต้องรีบร้อน เอากลับไปใหม่ก็ได้ ไม่ต้องอายกันครับ ไม่ต้องอาย
 สภาที่สภาเปิดเผย พูดกันอย่างลูกผู้ชาย ไม่มีลูกผู้หญิง เข้า ๆ ออก ๆ ไม่มีครับ ลูกผู้ชาย
 พูดกัน เอากลับไปก่อน ไปดูเสียก่อน ให้ผู้แทนฝ่ายรัฐบาลคุยกันเสียก่อน เสร็จแล้วเอา
 กลับเข้ามาอีกก็ได้ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ขอให้รัฐบาลเอา
 กลับไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่งแล้วกลับมาใหม่ ขอขอบคุณมากครับ

นายบุญจะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม บุญจะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กระผม
 ขอประธานกราบเรียนว่า กระผมไม่สามารถจะรับพระราชกำหนดของรัฐบาล ฉบับที่ ๙ นี้
 ได้ เพราะเราจะมองเห็นได้ชัดแล้วครับว่ารัฐบาลนั้นมีเงื่อนไขในการออกพระราชกำหนด
 เริ่มแรกท่านจะทำการลดหย่อนภาษีบุคคลธรรมดาผู้มีรายได้น้อย แต่เสร็จแล้วผลจะได้รับ
 ต้องปี ๒๕๒๖ แต่พร้อมกันนั้นต่อไปจากนั้นเป็นการขึ้นภาษีทั้งสิ้นตลอดจนกระทั่งกำหนด
 ในการเก็บภาษีการขายอสังหาริมทรัพย์อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ กระผมได้ประธานกราบเรียนตั้ง

แต่เมื่อเข้าขั้นแล้ว รัฐบาลไม่มีทางที่จะบริหารประเทศชาติในด้านอื่นที่จะหางบประมาณมา ปิดหีบตามที่ได้ตั้งงบประมาณ ๑๖๑,๐๐๐ ล้านบาทได้ และรัฐบาลได้แถลงขณะตั้งงบประมาณ เข้าสภาว่าสามารถที่จะหารายรับมาได้พอที่จะทำเท่าๆ กับรายจ่าย และพร้อมกันนั้นก่อนที่ เมื่อพระราชกำหนดนี้ออกแล้ว รัฐบาลผู้รับผิดชอบ รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบการคลังออก แถลงโทรทัศน์อย่างอาจหาญบอกว่าจำเป็นต้องปรับปรุงภาษีอากรเพื่อความเป็นธรรมของคน มีรายได้น้อย แล้วยังมาสมอ้างบอกรัฐสภานี้ ได้อนุมัติพระราชบัญญัติงบประมาณไปแล้ว จำเป็นต้องปรับปรุงภาษี ท่านลองคิดดูซิครับว่าการไปอย่างนั้น แล้วเอาเหตุจากการ เองงบประมาณแผ่นดินซึ่งรัฐบาลเป็นผู้ตั้งเข้ามาเอง ๑๖๑,๐๐๐ ล้าน แต่เมื่อบริหารประเทศ ชาติไปแล้วไม่สามารถจะหารายรับมาสู่ดุลในการรายจ่ายได้ ก็มีทางเดียวเท่านั้น วิธีง่ายที่ สุดคือขึ้นภาษี แต่ก่อนที่รัฐบาลจะลดค่าเงินบาท ขอย้อนสักนิดว่าได้แถลงอะไรไว้ในสภา นี้ ท่านได้แถลงไว้ ๓ ประการใหญ่ๆ รัฐบาลจำเป็นต้องลดค่าเงินบาท เพราะ ๑. รักษา กองทุนอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ๒. เพื่อส่งเสริมสินค้าการเกษตรออกไปสู่ ตลาดไปสู่วราคา ๓. เพื่อการสกัดการสั่งเข้าสินค้าเข้ามาภายในประเทศ ท่านประธานที่เคารพ ได้ผลไหมครับ เดียวนี้เกษตรกรเดือดร้อนไหมครับ สินค้าเกษตรกรขายได้ไหมครับ ตาม เบ้าหมาย สกัดกันได้ไหมครับ การสั่งเข้า กระผมเห็นได้ผลอยู่บ้างก็คือ การรักษาอง ทุนอัตราแลกเปลี่ยนต่างประเทศเท่านั้น อันนี้ละครับ มันสืบเนื่องมาจากความห้าวหาญ ของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการคลังที่ตั้งงบประมาณเข้ามาแล้วก็แถลงต่อสภาว่า ท่าน สามารถที่จะจัดสรรงบประมาณรายจ่ายได้ ผลที่สุดเป็นอย่างไรรครับ โบราณเขาก็บอกว่า ระยะทางบอกกำลังม้า ระยะเวลามันบอกผลงานของรัฐบาล เสร็จแล้วเป็นอย่างไรรครับ หลัง จากงบประมาณผ่านไป รัฐบาลไม่สามารถที่จะเก็บภาษีอากร ที่จะหาเงินด้านอื่นจากภาษี ขาเข้าหรือส่งเสริมสินค้าขาออกได้เลย ไม่มีวิธีใดที่จะกระทำ ท่านก็ต้องออกพระราชกำหนด ตามอำนาจรัฐธรรมนูญให้ท่านไว้ แต่ก่อนจะออก ท่านยาหอมเสียหน่อย ลดอัตราเงินได้ ของบุคคลธรรมดาเป็นยาหอมประกาศทั่ว ฮือฮาทั่วประเทศ แต่ผลที่จะได้กับผู้มีรายได้น้อย หรือข้าราชการซึ่งมีรายได้น้อย แต่ต้องบอกให้ปี ๒๕๒๖ ก็เพราะอะไรขยักไว้ เพราะ ๒๕๒๕ ไม่สามารถจะหาเงินเข้ามาปิดหีบได้ เพราะฉะนั้นเราจะเห็นแล้วครับว่าการบริหาร

งานการคลังของรัฐบาลนั้นเป็นอย่างไร เมื่อเข้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากเชียงใหม่ได้บอกแล้วว่าถ้าตามความรู้สึกแล้วน่าจะพิจารณาตัวเองแล้วครับ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า การที่ดำเนินการตั้งงบประมาณแล้วไม่สามารถที่จะจัดหางบประมาณได้เป็นเรื่องใหญ่ แล้ววิธีที่รัฐบาลกระทำ ท่านประธานที่เคารพ ท่านเห็นหรือยังครับ ตัดรายจ่ายของกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ลง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ อันนี้จะยิ่งกระทบใหม่ครับ ในเมื่อรัฐบาลคาดรายจ่ายที่จะออกไปสร้างงานหรือไปก่อสร้างต่าง ๆ เพื่อกระจายเงินออกไป กลับถูกตัดเสียอีก แล้วอะไรครับจะเกิดปัญหาขึ้นมา นี่คือการแก้ กระผมได้ย้ำแล้วว่าในคณะกรรมการงบประมาณแผ่นดินนั้น ทุกคนพยายามที่จะมองหาสิ่งที่ฟุ่มเฟือย หรือที่ยังไม่จำเป็นจะต้องจ่ายตัดทอนลง รัฐบาลยื่นกรานบอกตัดไม่ได้ อันนี้ก็ตัดไม่ได้ อันนั้นก็ตัดไม่ได้ เพราะมีความจำเป็น แต่ลองตอบกระผมสิครับว่า ทำไมรัฐบาลจะต้องตั้งงบประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ลง เพราะฉะนั้นกระผมอยากได้คำตอบ แต่คำตอบกระผมจะตอบเอง เพราะรัฐบาลผู้บริหารการคลังหมดฝีมือในการที่จะหางบประมาณสู่ดุลในการที่ตั้งไว้ เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า พระราชกำหนดฉบับนี้ โฉมด้านหน้าสวยงามมาก เป็นการแสดงออกถึงความช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย แต่ใส่ในเข้าไป คือการเก็บภาษีเงินมาชดเชยที่รัฐบาลไม่สามารถจะหางบประมาณในการส่งออก หรือส่งเสริมสินค้าขาออก หรือภาษีอากรขาเข้าที่จะมาสู่งบประมาณได้ เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า พระราชกำหนดฉบับนี้เป็นพระราชกำหนด ซึ่งรัฐบาลฉ้อฉลที่จะหางบประมาณมาโดยการขึ้นภาษีสร้าง ความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนทั่วทั้งประเทศ กระผมไม่สามารถที่จะรับพระราชกำหนดฉบับนี้ได้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา จากพิษณุโลก พรรคชาติประชาธิปไตยด้วยความวิตกที่พระราชกำหนดที่รัฐบาลได้ประกาศใช้ไปแล้ว แล้วก็ได้รับการท้วงติงกันอย่างมาก หลายท่านให้ข้อคิดเห็นในทางที่ไม่สมควรที่จะให้ใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ต่อไป

กระทบยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่อยากจะกราบเรียนให้ทราบว่าปัญหาต่าง ๆ ที่ทางรัฐบาลจำเป็นต้องออกพระราชกำหนดออกมาเป็นการหารายได้เข้ารัฐนั้นเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เพราะว่ารายได้ซึ่งรัฐบาลคาดว่าจะได้จากการเก็บภาษีนั้นไม่เป็นตามเป้าหมาย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่จะไปตัดงบประมาณลง ๑๐ เปอร์เซ็นต์นั้นนะ เป็นเรื่องที่ได้พูดกันมาก่อนแล้วว่าเป็นเรื่องที่ทำไม่ได้ ในลักษณะของงบประมาณแผนใหม่ แต่รัฐบาลนี้ก็ได้ออกทำ กระทบจึงสงสัยว่าโปรแกรมต่าง ๆ ของงบประมาณมีโครงการอยู่นั้น จะกระทบกระเทือนเสียหายหรือไม่ อันนี้เป็นเรื่องที่น่าวิตก และอีกประการหนึ่ง รัฐก็น่าจะได้คำนึงถึง ก็คือ ในการที่งบประมาณเหลือจ่ายในเวลาสิ้นปี ซึ่งก็น่าที่จะเอาไปประหยัดในช่วงนั้นได้ เพราะที่ผ่านมาเนะ รัฐบาลบอกให้ประหยัดทั้งทางภาคเอกชนและภาครัฐบาล แต่ว่าภาครัฐบาลเองนั้นแหละครับไม่ได้ประหยัด รัฐมนตรีในคณะรัฐบาลนี้แหละครับเป็นคนชี้ช่องทางให้ ใช้งบประมาณเหลือจ่ายในปลายปีอย่างสุ่ยสุ่ยที่สุด กระทบไม่จำเป็นที่จะต้องยกตัวอย่างมา แต่ท่านลองไปดูงบประมาณเหลือจ่ายในปลายปีที่รัฐมนตรีนั้นนำไปลดถูกกัน นำไปใช้ในทางที่ไม่เหมาะสมกันออกไปสู่ท้องถิ่นนั้น เพื่ออะไร เพื่อให้รัฐมนตรีในคณะรัฐบาลนี้บางท่านไปใช้ประโยชน์ในการหาเสียง ซึ่งเป็นการกระทำที่ขัดกันกับรัฐบาลพยายามที่จะมาบอกกับประชาชนว่า ทั้งภาคเอกชนและภาครัฐบาลต้องร่วมกันประหยัด เพราะว่าการกระทำนั้นมันตรงกันข้าม แล้วจึงจะมาออกพระราชกำหนดเพื่อเก็บภาษีอย่างนี้ ซึ่งที่รัฐบาลโฆษณาได้นั้น คือภาษีรายได้บุคคล พูดได้เต็มปากเต็มคำว่าลดให้ แต่ว่าภาษีในด้านมรดก ภาษีในด้านต่าง ๆ ที่พูดกันอยู่เมื่อกี้ กระทบไม่จำเป็นจะต้องกล่าวซ้ำ อันนี้เป็นเรื่องที่สร้างความหนักใจให้กับผู้ที่ต้องรับภาระเหล่านี้ เพราะฉะนั้นกระทบเห็นว่ามีทางเดียวที่น่าจะทำได้ เพราะว่ารัฐบาลจะไปถอนออก อย่างหัวหน้าพรรคสันติธรรมแนะนำให้เมื่อกี้ ก็กระทำไม่ได้ เพราะประกาศเป็นพระราชกำหนดออกมาเสียแล้ว ก็มีทางเดียวเท่านั้นที่ทำได้ คือรัฐบาลนี้ควรจะลาออกเสีย กระทบไม่สามารถที่จะรับพระราชกำหนดนี้ได้ครับ ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมจะพยายามชี้แจงตามประเด็นที่ประมวลได้จากที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายนะครับ ถ้าหากว่าขาดตกบกพร่องก็ขอภัยด้วย เพราะว่ามีหลายประเด็นด้วยกัน

ในประการแรกที่สุด ความสมควรในการออกพระราชกำหนดฉบับนี้ก็มีหลายท่านที่ได้ให้ข้อท้วงติงว่า รัฐบาลไม่น่าจะทำเป็นในรูปพระราชกำหนด กระผมก็อยากจะขอกราบเรียนชี้แจงว่า ในประการแรกที่สุด อันนี้เป็นการปรับปรุงประมวลรัษฎากร โดยธรรมเนียมปฏิบัติแล้ว การปรับปรุงประมวลรัษฎากรซึ่งเกี่ยวกับการปรับปรุงอัตราหรือประเภทภาษีจะออกเป็นพระราชกำหนดทุกครั้ง ทั้งนี้เพราะมีเหตุผลที่ว่าหากออกเป็นพระราชบัญญัตินั้น ในระหว่างการพิจารณาวาระ ๑, ๒ และ ๓ นั้น จะมีการหลบเลี่ยงภาษีกันอย่างมากมาย เป็นการเสียหายอย่างร้ายแรงกับรัฐบาลและประเทศชาติ ถ้าหากว่าการปรับปรุงประมวลรัษฎากรเป็นการปรับปรุงวิธีจัดเก็บไม่เกี่ยวกับอัตราภาษีหรือประเภทภาษีแล้ว เราจะทำเป็นพระราชบัญญัติ เวลานั้นก็มีพระราชบัญญัติปรับปรุงประมวลรัษฎากร ซึ่งได้ผ่านกรรมวิธีการแล้วกำลังรอเข้าวาระ เข้าใจว่าจะเข้าได้ในสัปดาห์หน้า เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่าอันนี้เป็นการปฏิบัติอย่างที่เคยปฏิบัติมานาน เป็นโบราณประเพณีก็ว่าได้ และมีเหตุผลของมันนะครับ เพราะเหตุที่ว่า ถ้าหากเราทำโดยผ่านขั้นตอนของพระราชบัญญัตินั้นกินเวลาหลายเดือน ในหลายเดือนนั้น รัฐบาลจะสูญเสียภาษีไปเท่าไร เพราะว่าเพียงให้ทราบกันล่วงหน้าวันสองวันนะครับ ก็จะพยายามดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนที่กฎหมายจะออก การโอนที่ดินก็จะเกิดขึ้นทุกวันทุกนาที่นะครับ ยกตัวอย่างคือในเรื่องของภาษีอากรนั้น มันจำเป็นที่จะต้องทำ โดยรักษาความลับและโดยฉับพลัน ส่วนที่ท่านบอกว่า อันนี้เราทำไม่สมควรเพราะเหตุที่ว่าที่ลดให้ก็คือลดภาษีเงินได้นั้นนี้ ไม่ใช่จนถึง ๒๕๒๖ แล้วทำไมถึงจะต้องมาออกพระราชกำหนดเดี๋ยวนี้ อันนี้กระผมกราบเรียนว่าอาจจะมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนอยู่บ้างนะครับ ในส่วนมาตราต่าง ๆ นะครับ ตั้งแต่ที่ท่านสมาชิกก็ได้อ่านแล้วนะครับ ทั้งหมดนั้นเริ่มบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๕ นะครับ คืออันนี้ใช้บังคับย้อนหลังนะครับ ประชาชนได้สิทธิประโยชน์จากพระราชกำหนดฉบับนี้มา ๔-๕ เดือนแล้วนะครับ ไม่ใช่ไปเริ่มใช้ในปีหน้า คำว่า “๒๕๒๖” นั้น หมายความว่า

รายการที่จะยื่นในปี ๒๕๒๖ ก็คือรายได้ของเราในปีนี้ เราจะยื่นในปีหน้า แต่ผลประโยชน์ที่จะได้จากพระราชกำหนดนี้เกิดขึ้นทันทีตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๕ ภาษีหัก ณ ที่จ่ายลดลงไปตามอัตรานี้ รายได้สุทธิที่ผู้มีรายได้จะได้รับกลับบ้านไปจ่ายใช้สอยเริ่มเพิ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๕ เพราะฉะนั้นอันนี้อยากจะกราบเรียนว่า อาจจะมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนอยู่ นะครับ

ในประการที่ ๒ เกี่ยวกับความจริงใจของรัฐบาลในการออกพระราชกำหนดนี้ ก็มีบางท่านก็ใช้คำว่า “ฉ้อฉล” บ้าง “หลอกลวง” บ้าง ก็อยากจะกราบเรียนว่า เรื่องนี้รัฐบาลทำโดยบริสุทธิ์ใจ และไม่ได้มีเจตนาจะหลอกลวงผู้ใดทั้งสิ้น ถ้าหากว่าท่านคิดย้อนกลับไปถึงเมื่อการแถลงหลังวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ แล้วจะเห็นว่ารัฐบาลได้แถลงโดยกระจ่างทุกประการ ไม่ได้มีเจตนาจะหลอกลวงผู้ใดทั้งสิ้นนะครับ ในเรื่องว่าทำไมบอกว่าจะช่วยผู้มีรายได้ต่ำ แล้วก็ไปช่วยผู้มีรายได้สูง อันนี้กระผมเองก็ยังไม่รู้สักว่าอาจจะเข้าใจคลาดเคลื่อนกันอยู่บ้างนะครับ การที่จะดูว่าในช่วงรายได้ขั้นนี้ได้ลดก็บาทก็สตางค์นั้นนี้เราต้องเทียบกันฐานครับ คือว่าถ้าหากว่าจะเพิ่มหรือลดให้เท่า ๆ กันนี้คงจะเป็นไปไม่ได้ ถ้าหากว่าเรามีรายได้เดือนละ ๑,๐๐๐ บาทนะครับ อีกคนหนึ่งมีรายได้เดือนละ ๑ แสนบาท เราบอกว่าต้องเพิ่มหรือลดเท่า ๆ กัน ให้เป็นจำนวนบาทที่เท่ากันนั้น อันนี้ไม่เป็นธรรมอย่างยิ่งนะครับ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า อย่างเช่นในกรณีที่เราว่าตั้งแต่ ๑ บาทถึง ๓๐,๐๐๐ บาทนั้นได้ลดมาเพียงเปอร์เซ็นต์เดียว แต่ท่านดูสิครับเดิมที เขาเสียอยู่ ๘ เปอร์เซ็นต์ ได้ลด ๑ เปอร์เซ็นต์จากฐาน ๘ เปอร์เซ็นต์ นั่นก็คือได้ลด ๑๒.๕ เปอร์เซ็นต์นะครับ ในกรณีที่ผู้มีรายได้สูง ๕ ล้านบาท ถึง ๑๐ ล้านบาท ได้ลดจาก ๖๓ เปอร์เซ็นต์ลงมาเหลือ ๖๒ เปอร์เซ็นต์ ก็ได้ลด ๑ เปอร์เซ็นต์เหมือนกัน แต่จากฐาน ๖๓ เปอร์เซ็นต์นะได้ลดเพียงไม่ถึง เข้าใจว่าประมาณสัก ๒ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วในการที่จะดูสิ่งเหล่านี้เราคงจะต้องดูว่าฐานมันคืออะไรนะครับ แล้วก็อยากจะขอยืนยันว่าตามที่ปรับปรุงครั้งนี้ผู้มีรายได้ต่ำได้ประโยชน์มากกว่า เมื่อเราคิดถึงฐานรายได้ของแต่ละบุคคล นอกจากนั้นโดยเจตนาที่จะช่วยผู้มีรายได้ต่ำซึ่งมีความเดือดร้อนจากภาวะเงินเฟ้อที่ติดต่อกันมา ภายในช่วงเวลา ๒ ปีที่ผ่านมา นะครับ เราจะเห็นว่าสำหรับผู้ที่ไม่ต้องเสียภาษีเลย เพราะเหตุที่

ว่ามีรายได้นั้นได้เพิ่มขึ้นมาอีก สำหรับคนโสดได้ถึง ๒๑ เปอร์เซ็นต์ สำหรับผู้มีภรรยาบุตร ๓ คนนั้นได้เพิ่มขึ้นมาถึง ๒๙ เปอร์เซ็นต์ ตัวเลขเหล่านี้คำนวณได้ และความจริงก็ได้แสดงไว้ในคู่มือที่กระผมถืออยู่นั้นแหละ เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนว่าในเรื่องของการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยนั้นเป็นเจตนาจริง ๆ ของรัฐบาล และเราได้ทำแล้ว ไม่ได้หลอกลวงผู้ใด ในเรื่องของการที่เอามาปะหน้าว่าลดภาษีเงินได้แล้วก็ไปขึ้นภาษีทางอื่นเอาอีกคนยากจน กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เรื่องนี้ไม่ใช่เป็นการหลอกลวงนะครับ เป็นการทำตามเจตนาแล้วก็แสดงอย่างชัดเจนนะครับทางสื่อมวลชน เพราะเหตุที่ว่าภาระภาษีซึ่งเราเก็บจากผู้มีรายได้จากเงินเดือน ค่าจ้างนั้นหนักมากเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องแก้ไข ที่นี้ในการที่จะผ่อนปรนนั้นเราจำเป็นที่จะต้องค่อย ๆ ทำให้การเก็บภาษีนั้นมีความเป็นธรรม ก็คือว่าผู้มีรายได้ประเภทอื่นนั้นควรจะเข้ามามีส่วนรับภาระเสียภาษีให้รัฐ ถ้าหากว่าเป็นอย่างนั้นแล้ว ในช่วงต่อไปนี้กระผมเชื่อว่าถ้าเราสามารถทำกัน ต่อเนื่องไปนี้เราจะลดอัตราภาษีได้ โดยเฉพาะที่เราเก็บจากผู้ใช้แรงงานก็คือจากเงินเดือน และก็ค่าจ้างต่าง ๆ ท่านก็อาจจะทราบอยู่แล้วว่าในปัจจุบันนี้ โครงสร้างภาษีของเรานั้นเราเก็บภาษีจากผู้มีรายได้จากเงินเดือนนี้เป็น ๑๒ เท่าของผู้มีรายได้จากทรัพย์สิน ผู้มีรายได้จากทรัพย์สินคือผู้มีรายได้ค่อนข้างสูง อันนี้ไม่เป็นธรรมและอยู่ไม่ได้ครับ สังคมนี้ถ้าจะอยู่กันต่อไปเรื่อยๆ การที่เราเก็บภาษีเงินได้จากการขายที่ดินนั้น ขอความกรุณาเข้าใจว่าอันนี้เป็นภาษีเงินได้นะครับทุกท่านที่มีภาษีเงินได้ถ้าหากว่าเกินเกณฑ์ขั้นต่ำแล้วจะต้องเสียภาษีให้รัฐ ในอดีตที่ผ่านมา ท่านที่ขายทรัพย์สินโดยเฉพาะที่ดิน อสังหาริมทรัพย์อื่น ๆ นั้นไม่เสียภาษี เพราะฉะนั้นภาระอันนี้ใครแบกครับ ผู้แบกก็คือคนที่มียาได้จากเงินเดือน ค่าจ้าง ถ้าจะแก้ปัญหานี้เราจะต้องขอความกรุณาให้ท่านที่พอมีอันจะกินนะครับที่มีทรัพย์สินจะขาย ได้ขอความกรุณาเข้ามาช่วยร่วมรับภาระร่วมกับคนอื่น ๆ เขาด้วย และที่ได้ทำไปทั้งหมดนี้ไม่ได้เป็นเรื่องทารุณโหดร้ายอะไรเลยนะครับ ได้กำหนดไว้ว่าถึงท่านจะขายที่ได้เท่าไรนะครับ ราคาสูงเท่าไร จะเป็น ๕ ล้านบาท ๕๐ ล้านบาท ๕,๐๐๐ ล้านบาทที่เก็บไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ครับ อันนี้เบามากนะครับ เมื่อเราเทียบกับมาตรฐานสากล แต่ว่าเนื่องจากเป็นขั้นแรกในการปรับปรุงภาษี เราไม่อยากจะทำอะไรที่มันข้ามกระโดด เพราะฉะนั้น

กระผมขอกราบเรียนว่า เป็นความจริงใจและความบริสุทธิ์ใจของรัฐบาลในการที่จะแก้ปัญหาโครงสร้างภาษีที่ไม่ถูกต้อง อันนี้ไม่ได้หลอกลวงผู้ใดทั้งสิ้นนะครับ กระผมขอกราบเรียนยืนยันอีกครั้งหนึ่ง

ส่วนในเรื่องที่มีท่านสมาชิกหลายท่านได้พูดถึงปัญหาที่เกิดขึ้นนะครับ อย่างเช่นท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กระผมก็รับฟังด้วยความเคารพนะครับ ก็อยากจะกราบเรียนว่า ปัญหาในการประเมินนั้นเกิดขึ้นได้นะครับ โดยเฉพาะถ้าหากว่าไปมีภาระผูกพันอยู่ ทางเจ้าหน้าที่ก็ไม่ได้ดูแลให้ดีนะครับ อันนี้เกิดขึ้นได้ แต่ว่าได้มีการแก้ไขไปแล้วนะครับ ได้มีคำสั่งกรมสรรพากรว่าในกรณีซึ่งผู้เสียภาษีเห็นว่า ถูกเก็บภาษีไม่ถูกต้องไม่เป็นธรรม อุทธรณ์ได้ ถ้ามีความจำเป็นต้องจดทะเบียนทำนิติกรรมเดี่ยวนั้น ด้วยเหตุผลใดก็ตามก็จดไปก่อนแล้วก็เขียนลงไปในนั้นประท้วง ก็จะเป็นการอุทธรณ์ การอุทธรณ์นั้นเมื่อกรรมการพิจารณาแล้ว ถ้าหากเห็นว่าเป็นจริงตามที่อุทธรณ์นั้นก็คืนเงินให้ ไม่ต้องไปรอสิ้นปี อันนี้ปฏิบัติอยู่แล้วในปัจจุบัน ในกรณีที่ท่านยกตัวอย่างนะครับก็คงจะไม่เสียภาษี ๓.๑ ล้านบาทนะครับ อย่างมากที่จะเสียได้ก็คือ ๑.๕ ล้าน และถ้า ๑.๕ ล้านนั้นยังไม่เป็นธรรม เพราะเหตุที่ว่าขายได้เพียง ๔.๕ ล้าน ไม่ใช่ ๑๕ ล้าน เพราะเหตุที่ว่ามีการผูกพันติดอยู่ อันนี้อุทธรณ์ได้ และกระผมเชื่อว่าทางคณะกรรมการก็จะให้ความเป็นธรรมนะครับ ก็จะเก็บไปตามที่คำนวณได้จาก ๔.๕ ล้าน ส่วนเกินเท่าไรถ้าหากว่าได้เสียไปแล้วก็คืนไปได้นะครับ ส่วนในกรณีที่ขายที่ได้ ๒.๑ ล้านและก็เสียภาษี ๑ แสน ๔ หมื่นบาท อันนี้เพียง ๗ เปอร์เซ็นต์นะครับจะเสียเท่าไรมันก็ขึ้นอยู่กับว่าเราถือครองไว้นานเท่าไรนะครับ ได้มาอย่างไร แต่ว่าตัวอย่างที่ท่านว่านี้ ๗ เปอร์เซ็นต์ ถ้าหากว่าท่านไม่มีทรัพย์สิน ท่านทำงานอาบเหงื่อต่างน้ำทั้งปีได้มา ๒.๑ ล้านนี้ ท่านเสียภาษี ๖๕ เปอร์เซ็นต์นะครับ แต่นี่ท่านผู้นั้นจะทำงานหรือไม่ทำงาน กระผมไม่ทราบ แต่ท่านมีทรัพย์สิน ๒ ล้าน ก็คงจะไม่จนกันนะครับ เสียภาษีเพียง ๗ เปอร์เซ็นต์ อันนี้กระผมคิดว่าไม่ใช่เรื่องทราดโหดร้าย แต่เป็นเรื่องเฉลี่ยภาระภาษีออกไปให้ช่วยกันรับครับ ไม่อย่างนั้นคนที่แบกอยู่ปัจจุบันจะตายกัน แล้วเราจะไม่มีทางอื่นเลย นอกจากจะต้องขึ้นภาษีกันไปเรื่อย ๆ ถ้าเราไม่เฉลี่ยภาระภาษีออกไปให้คนที่ไม่ได้เสียหรือมีความสามารถที่

จะเสียแต่เสียหน่อยนี้เสียพอสมควร เพื่อเฉลี่ยภาระของคนอื่นที่แบกภาระภาษีหนักอยู่แล้ว อันนี้เป็นปัญหาแท้จริงซึ่งเราจะต้องแก้กันครับ เพื่อความอยู่รอดของสังคมเรา

สำหรับในปัญหาต่อไปที่มีท่านสมาชิก ซึ่งขอบพระคุณที่ท่านจะกรุณาสนับสนุนพระราชกำหนดฉบับนี้นะครับ กระผมก็กราบเรียนว่า ท่านยกมือได้โดยสบายใจละครับ ท่านกำลังทำถูกแล้วนะครับ ก็อยากจะขอทำความเข้าใจกับท่านนะครับว่า ในกรณี “ขายฝาก” นั้นข้อสำคัญก็คือเป็นการขายครับ ที่นี้เห็นว่าถ้าขายฝากนี้แล้วถ้ามันหลุดไปเลยนะครับ ถ้าไม่หลุด ท่านไปไถ่ถอน ไม่มีการเก็บภาษีอะไรทั้งสิ้น ที่นี้ทำไมจึงจำเป็นต้องรวมไว้ ในการที่เราจะออกกฎหมายโดยเฉพาะด้านภาษีอากรเราจำเป็นต้องอุดช่องโหว่ ไม่อย่างนั้นแล้วก็จะมีการหลีกเลี่ยงภาษี แล้วท่านสมาชิกก็จะลุกขึ้นตำหนิรัฐบาลว่าคิดไม่รอบคอบ ปล่อยให้เขาหนีภาษีกันง่าย ๆ คือไม่อย่างนั้นแล้วนะครับจะไม่มีคนขายที่ดินครับ เขาจะไปขายฝากกันหมด แล้วก็ภาษีก็จะเก็บไม่ได้เลยนะครับ ในกรณีตัวอย่างที่ท่านยกขึ้นมาจะครับว่าต้องเสียภาษีที่แสนหนึ่ง จะต้องเสียภาษีตั้งหมื่นหนึ่ง

เกษตรกรเดือดร้อนอันนี้อยากจะกราบเรียนว่า สำหรับเกษตรกรซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาล นะครับ ถ้าหากว่าขายที่ราคาไม่เกิน ๒ แสนบาท ได้รับยกเว้นทั้งหมด ไม่เสียภาษีแม้แต่สตางค์แดงเดียวนะครับ ในกรณีที่ท่านมีที่มากพอสมควรเกิน ๒ แสน ก็เก็บจากส่วนเกิน ๒ แสนเท่านั้นเองนะครับ เพราะฉะนั้นที่ท่านจะเสียภาษีตั้งหมื่นหนึ่ง ในเมื่อขายที่นาเพียงแสนเดียวนี้คงจะเป็นไปไม่ได้ เมื่อชกกลบลงแล้ว ความจริงไม่เสียภาษีเลยนะครับ ถ้าหากว่าอยู่นอกเขตเทศบาล ในกรณี “ให้” ก็เช่นเดียวกัน ถ้าหากว่าเราไม่เขียนปิดไว้ครับ ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปในเมืองไทยจะไม่มีการขายที่ครับ ก็ให้กันด้วยความเสน่หาทั้งนั้น ภาษีเลิกเก็บได้ ในกรณีที่ท่านว่ารัฐมนตรีท่านหนึ่งอยากจะยกที่ให้บุตร ขอความกรุณาริบไปยกเลยครับ เพราะท่านไม่เสียภาษีครับ การยกอสังหาริมทรัพย์ให้แก่บุตรที่ถูกต้องตามกฎหมาย ได้รับการยกเว้นทั้งสิ้น ไม่เสียภาษีเลยนะครับ อันนี้อยู่ในกฎกระทรวงนะครับ ข้อ ๑๘ ชัดเจน ยกเว้นเฉพาะกรณีบุตรบุญธรรมเราต้องปิดบุตรบุญธรรมไว้ เพราะไม่อย่างนั้นแล้วก็จะไปจดทะเบียนเป็นบุตรบุญธรรมแล้วก็ขายที่กัน

แล้วก็ไม่ต้องเก็บภาษี แต่ถ้าหากว่าเป็นผู้สืบสินดานแล้วยกไปเถอะครับ ไม่เสียภาษีนะครับ

ประการต่อไป อันนี้อาจจะไม่ค่อยเกี่ยวกับพระราชกำหนดนี้นักนะครับ แต่ว่าเกี่ยวกับรัฐบาลหลอกหลวงประชาชนอีกแล้ว เมื่อตอนตั้งงบประมาณก็บอกว่าจะเก็บรายได้ให้ครบแล้วก็เก็บไม่ได้ก็มาออกพระราชกำหนดเพื่อที่จะชดเชยภาษีต่อไป อันนี้กระผมกราบเรียนด้วยความเคารพนะครับว่า เมื่อตอนแถลงรัฐบาลก็ได้ชี้แจงชัดเจนนะครับว่า ในเอกสารงบประมาณปี ๒๕๒๕ นะครับ ท่านกลับไปพลิกดูได้ เราได้ระบุไว้ชัดเจนครับว่าจะมีการปรับปรุงภาษีอากรเป็นเงิน ๖ พันล้านบาทเศษ รัฐบาลได้แถลงเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ ว่า รัฐบาลได้ปรับปรุงภาษีไปแล้วเป็นเงิน ๒ พันล้านบาทเศษ ยังเหลืออีก ๔,๐๐๐ ล้านบาทที่จะต้องทำก็ทำเสียในคราวนี้ เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า เราทำไปตามที่ได้พูดทุกอย่างนะครับ จากประมาณการปัจจุบันนะครับจากมาตรการทั้งหมดที่ได้ทำเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ นั้น ประมาณการปัจจุบันก็คือว่าจะหารายได้เพิ่มขึ้นได้ ๔,๗๐๐ ล้านบาท อันนี้เป็นประมาณการปัจจุบัน ก็คือเราก็ได้ทำไปตามที่ได้แถลงทุกประการ กระผมเองก็ยังไม่ค่อยชัดเจนว่าถูกดำเนินด้วยเหตุผลอะไร อันนี้มันอยู่ในเอกสารงบประมาณที่เราจะปรับรายได้จากภาษีอากร ๖ พันล้านบาท ๆ เราก็ทำไปตามนั้นแล้วก็ไม่ได้เคยหลอกหลวงท่านผู้ใดเลย ส่วนอีกเรื่องหนึ่งก็คือว่าเนื่องจากว่ารัฐบาลไปลดค่าเงินบาทเข้า ทำให้สินค้าเกษตรกรราคาตกนะครับ อาจจะเป็นมะเขือยาวหรือมะเขืออะไรก็ตามแต่ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า คงจะต้องแยกประเด็นให้ชัดเจนสักนิดหนึ่งนะครับ คือในเรื่องของวัตถุประสงค์ในการปรับค่าเงิน เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ปี ๒๕๒๔ ความจริงก็ได้พูดกันหลายครั้งแล้ว กระผมก็อยากจะขอกราบเรียนสั้น ๆ เพื่อประหยัดเวลาของสภานะครับว่า ปัญหาในเรื่องที่เราจะพยายามส่งเสริมการส่งออกนั้นมีผลโดยตรงต่อราคาสินค้าของเกษตรกรไม่ว่าจะเป็นข้าว ข้าวโพด สินค้าเกษตรใดๆ ที่มีการซื้อขายกับต่างประเทศนั้น เมื่อคิดออกมาเป็นเงินบาทแล้วจะสูงขึ้น เนื่องจากสินค้าส่วนใหญ่ นอกจากข้าวเราขายเป็นผู้ค้ารายน้อย ราคาจะกำหนดโดยตลาดโลก ถ้าขายได้ ๑๐ เหรียญก่อนปรับค่านั้นก็จะได้เป็นเงินบาท ๒๑๐ บาท หลังจากปรับค่าแล้ว ๒๓๐ บาท ๒๐

บาทที่เพิ่มขึ้นนั้นช่วยในการผดุงราคาที่เกี่ยวข้องกันได้ แต่ถ้าหากว่าลงไปถึงมะเขือหรืออะไรที่เราไม่ขายต่างประเทศ อันนี้ก็คงเป็นไปตามฤดูกาลของมันคงจะไม่เกี่ยวข้องกับเงินบาทเท่าไรนักนะครับ

ส่วนในเรื่องของฐานะการเงินก็ดี ในเรื่องของการเพิ่มเอ็กซ์พอร์ต (Export) หรือสินค้าออกลดสินค้าเข้าทุกอย่างก็ได้เคยแถลงไปแล้ว กระทบจะไม่เสียเวลานะครับก็ขอเรียนว่าเป็นไปตามเป้าหมายทุกประการ ในเรื่องที่เราจำเป็นต้องตัดรายจ่าย กระทบอยากขอเรียนสักนิดนะครับ กระทบเองก็ไม่ค่อยมั่นใจว่าท่านสมาชิกหลายท่านเอาตัวเลข ๑๐ เปอร์เซ็นต์มาจากไหน เราได้ตัดรายจ่ายตามงบประมาณปี ๒๕๒๕ ลง ๒ เปอร์เซ็นต์ครึ่ง ไม่ใช่ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ อันนี้ความจริงกระทบเองก็ไม่ค่อยอยากจะพูดเพราะว่าไม่สำคัญอะไรนัก แต่ก็มีมีการพูดกันว่ารัฐมนตรีคลังควรจะลาออกได้แล้ว เพราะว่าต้องไปตัดงบประมาณไม่เป็นไปตามที่ได้ทำ อันนี้ก็มีส่วนท่านอ้างว่าเป็นหลักสากล กระทบอยากจะกราบเรียนว่าเวลานี้เกือบทุกประเทศในโลกทำอย่างนี้ครับ เพราะว่าเราประสบปัญหาเดียวกัน การขาดดุลการคลังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วครับ สิ่งที่รัฐบาลเกือบทุกประเทศทำก็คือว่าตัดรายจ่ายและก็พยายามที่จะเพิ่มรายได้ และวิธีทางใดก็ตามที่จะทำอย่างเช่นสหรัฐ ฯ ประมาณการปัจจุบันในปีนี้การขาดดุลการคลังจะเพิ่มขึ้น ๑ เท่าตัว ๑ เท่าตัวนะครับ แล้วก็มีการตัดรายจ่าย มีการพยายามจะเพิ่มรายได้ขึ้นภาษีเหมือนเราทุกประการ รัฐมนตรีคลังก็ยังทำหน้าที่อยู่ประเทศในยุโรปเช่นเดียวกันเกือบทุกประเทศนะครับ แล้วที่ได้บอกว่าฐานะการคลังเราชวดเซออย่างที่ไม่เคยเห็นมาก่อน กระทบอยากจะกราบเรียนว่า อันนี้อาจจะเข้าใจคลาดเคลื่อนอยู่บ้างเล็กน้อยนะครับ คือในภาวะเศรษฐกิจโลกปัจจุบันนั้น กระทบกราบเรียนด้วยความจริงใจนะครับ ไม่ใช่เป็นการแก้ตัวเลย ทุกประเทศมีปัญหาเหมือนกัน ประเทศที่ร่ำรวยนะครับ ประเทศผู้นำทางเศรษฐกิจของโลก ๗ ประเทศตามตัวเลขที่กระทบมีอยู่เป็นตัวเลขของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ขาดดุลการคลังเมื่อเทียบกับรายได้ประชาชาติแล้ว ๔.๑ เปอร์เซ็นต์ โดยเฉลี่ยของเราไม่ถึง ๓ เปอร์เซ็นต์นะครับ ที่นี้ ในสภาพเศรษฐกิจอย่างนี้เราจะหวังให้ประเทศไทยเก่งอยู่คนเดียว ไม่มีปัญหาเลย กระทบขอกราบเรียนว่าจนด้วยเกล้าครับ ไม่ทราบจะทำอย่างไร แต่มันเป็นความจริงครับว่า ของเรามีปัญหา แต่

เรายังดีกว่าคนอื่น ๆ เกือบทั้งโลกนะครับ ประเทศญี่ปุ่นที่เราว่าเก่งนักเก่งหนาขาดดุลการคลัง ๗.๘ เปอร์เซนต์ครับ ปีนี้จะเพิ่มขึ้นอีกนี่มันเป็นเรื่องทั่วโลกครับ ที่นั่นมันเป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีคลังครับ ที่จะต้องติดตามการใช้จ่ายของรัฐบาลอย่าให้เกิดความเสียหายขึ้นได้งบประมาณนั้นเป็นประมาณการในอนาคตอย่างน้อย ๑๘ เดือนล่วงหน้า เมื่อเวลาผ่านไปเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะขณะที่เศรษฐกิจโลกผันผวนเป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีคลังที่จะต้องดูแลการใช้จ่ายและดูทางด้านรายรับให้มันพอเป็นไปได้ กระทบไม่เคยพูดนะครับว่า สบายมาก อันนี้จะเป็นหนังสือพิมพ์พูดหรือใครพูด กระทบไม่ทราบเรามีปัญหาครับ แต่เราก็พยายามสุดความสามารถที่จะประคับประคองให้ผ่านช่วงวิกฤตของเศรษฐกิจโลกนี้ไปโดยอย่าให้เกิดความเสียหายนัก ก็ขอกราบเรียนว่า ทำได้เพียงเท่านั้นนะครับ ถ้าหากว่าอย่างไรก็อีกไม่นานนี้ก็คงจะมีผู้มารับผิดชอบใหม่ ก็หวังว่าท่านอย่างน้อยที่สุดก็คงไม่ทำให้เลวไปกว่านี้นะครับ

สำหรับในเรื่องพระราชกำหนด กระทบขอกราบเรียนว่า ถ้ากระทบได้ตกลงประเด็นไหนที่ท่านสมาชิกได้พูดไปก็ขอความกรุณาหวังดี กระทบจะพยายามชี้แจง แต่ขอสรุปอันนี้เป็นกรกระทำโดยบริสุทธิ์ใจในวิธีทางที่ถูกต้องเป็นการกระทำเพื่อหารายได้เพิ่มเติมตามที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาที่ปรากฏในเอกสารงบประมาณ เพื่อแก้ปัญหาระยะสั้นเกี่ยวกับการหารายได้มาใช้จ่ายแต่ขณะเดียวกันเป็นการดำเนินการไปในแนวทางที่ถูกต้องเพื่อปรับโครงสร้างภาษีของเราให้มีความเป็นธรรมมากขึ้นกระจายภาระให้ผู้ที่สามารถจะรับภาระได้มากขึ้น เพื่อที่จะผ่อนคลายภาระของผู้ที่เดือดร้อนอยู่ในปัจจุบัน การที่เราลดภาษีเงินได้ไม่ใช่เรื่องเล่น ๆ นะครับ รัฐบาลขาดรายได้ไป ๑,๓๕๐ ล้านเป็นอย่างต่ำยังมีอีกมาตรการอีกหลายมาตรการซึ่งรัฐบาลจำเป็นต้องทำเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร เพื่อช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย ซึ่งล้วนเป็นการเสียรายได้ทั้งสิ้น แต่เราจำเป็นต้องทำเพื่อประคับประคองให้ผ่านไป แล้วเราก็ถูกตำหนิว่าไม่สามารถเก็บรายได้ ก็ในเมื่อเราลดรายได้เพื่อจะลดภาระของประชาชนและเงินส่วนนั้นมันก็ขาดหายไป ถ้าภาวะเศรษฐกิจดีกว่านี้เราก็ไม่จำเป็นต้องทำนะครับ เพราะฉะนั้นทั้งหมดนี้ กระทบกราบเรียนว่าสำหรับท่านที่กรุณาให้การสนับสนุนกับพระ

ราชกำหนดนี้ก็ขอความกรุณาได้สนับสนุนโดยสบายใจครับ เพราะว่าเป็นการกระทำที่น่าจะได้รับการสนับสนุน ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : วินิจฉัยได้แล้วครับ มั่งครั้น นานแล้ว ชั่วโมงครึ่งแล้ว เห็นว่าน่าจะวินิจฉัยได้แล้วว่าจะอนุมัติหรือไม่อนุมัตินะครับ หรือยังจะติดใจอะไรครับ ติดใจก็ว่าก่อนครับ

พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ โดยที่เมื่อเช้านี้กระผมได้อภิปรายให้ข้อเสนอแนะทางรัฐบาลในบางประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมได้กล่าวยืนยันว่า การตราพระราชกำหนด ๒-๓ ฉบับที่เข้ามาสู่สภาในวันนั้นนั้น แท้จริงวัตถุประสงค์สำคัญซึ่งท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังก็ได้กรุณายอมรับออกมาแล้วว่าเพื่อที่จะแสวงหาเงินรายได้เข้าสู่รัฐ เพื่อจะทำให้ดุลงบประมาณนั้นดีกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ และท่านได้กล่าวว่าเป้าหมายนี้ท่านได้แสดงเจตจำนงมาแล้วตั้งแต่วันที่แถลงร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายแผ่นดิน อันนี้กระผมขอแสดงความชื่นชมที่ท่านได้กรุณาเรียนความจริงอันนี้ให้แก่รัฐสภาทราบ เมื่อเช้านี้กระผมได้กราบเรียนว่าการที่ทางฝ่ายรัฐบาลได้แถลงนโยบายเพื่อขอความรับชอบจากรัฐสภาที่ดี การที่แถลงยอดเงินงบประมาณรายรับรายจ่ายให้สภาฯ นี้เป็นการสนับสนุนรัฐบาลที่ดี ย่อมจะเป็นพันธะอย่างสำคัญที่ทางฝ่ายรัฐบาลจะต้องพยายามปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นให้จงได้ กระผมเชื่อว่าไม่มีรัฐบาลใดที่จะทำได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ควรจะผิดพลาดมากอย่างที่เรากำลังอยู่ขณะนี้ ถ้าท่านยอมรับว่าในขณะนี้วันนี้ดุลงบประมาณยังขาดอยู่ประมาณหมื่นกว่าล้าน ซึ่งเหลืออีกไม่กี่เดือนงบประมาณรายจ่ายฉบับใหม่ก็จะเข้ามาอีก หมื่นกว่าล้านนี้ก็ประมาณ ๘ เปอร์เซ็นต์ของยอดเงินงบประมาณรายจ่ายซึ่งรัฐบาลคาดว่าจะต้องจ่าย ที่นี้การแสดงยอดงบประมาณรายจ่ายซึ่งรัฐบาลได้มาแถลงทุกแห่งทุกมุม จนเป็นเหตุให้รัฐสภายอมรับและยกมือรับรองให้รัฐบาลนี้บริหารประเทศไปนั้น ก็โดยที่สมาชิกรัฐสภาทุกคนเชื่อเหตุผลของฝ่ายรัฐบาลว่าจะบริหารราชการแผ่นดินไปในทิศทางนั้นให้จงได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินงบประมาณรายจ่ายซึ่งจะเป็น ผลกระทบ โดยตรง ต่อประชาชน ผู้ยากไร้เป็น จำนวนมาก หรือชาวไร่ชาวนานั้น แม้ว่ารัฐบาลไม่สามารถจะทำดุลรายรับรายจ่ายให้ได้ด้วยประการใด

ก็ตาม ควรจะแต่ต้องยอดนี้ให้น้อยที่สุดและหลังที่สุด ธรรมดาผมอยากจะยกตัวอย่างว่า เช่น เงินงบประมาณเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เราเอาไปสร้างงานในชนบท ซึ่งหลายรัฐบาลได้หาคะแนนนิยมจากยอดเงินจำนวนนี้มาแล้ว ย่อมเป็นอันดีสำคัญแก่ชาวชนบท แก่ชาวไร่ ชาวนา ธรรมดาผมไม่ทราบหรือกว่ารัฐบาลตัดลงไปกี่เปอร์เซ็นต์ เมื่อเข้าธรรมดาผมก็ไม่ได้พูดว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ธรรมดาผมทราบจากเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ในส่วนภูมิภาค เช่นนายอำเภอ กิติ ผู้ว่าราชการจังหวัดกิติ ได้กล่าวยืนยันกับราษฎรหลายแห่งว่างบนี้ถูกตัดลงเป็นอันมาก งบประมาณจำนวนนี้เป็นงบประมาณที่หยิบยื่นให้แก่ชาวไร่ชาวนาเพียงเล็กน้อย รัฐบาลก็ยังไปตามตัด และเป็นที่น่าเสียดายว่าในเวลาเดียวกันที่รัฐบาลไปตัดงบประมาณเล็ก ๆ น้อย ๆ ของชาวไร่ชาวนานี้ ชาวไร่ก็ออกมาว่ารัฐบาลกำลังจะซื้อทำเนียบ ซื้อที่อยู่ให้แก่นายกรัฐมนตรีเป็นเงินถึงร้อยกว่าล้าน อันนี้ธรรมดาผมคิดว่าเป็นการดำเนินการที่สวนทางกัน คนอย่าง ธรรมดาผมอาจจะเข้าใจว่าการที่จะไปซื้อเงินนั้นเป็นการซื้อแบบอัฐยายซื้อขนมยาย แต่ราษฎร เขาไม่รู้ ทำไมรัฐบาลจึงไม่แถลงออกมา และยังมีงบประมาณอีกหลายงบที่รัฐบาลได้ตัดลง แล้วเกิดผลกระทบต่อภาวะความเป็นอยู่ของชาวไร่ชาวนา และกระทบต่อผลการผลิตในทาง เกษตรเป็นอันมาก เช่นงบประมาณทางด้านชลประทานขนาดย่อม ธรรมดาผมไม่ทราบ หรือกว่าท่านตัดเท่าไร ท่านรู้อยู่เต็มอก เพราะฉะนั้นการที่ธรรมดาผมในฐานะเป็นผู้แทน ราษฎร ธรรมดาผมพยายามพูดอย่างเราเป็นผู้ใหญ่ด้วยกัน ธรรมดาผมก็เคารพ ท่านรัฐมนตรีทุก ท่านล้วนแต่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในทางวิชาการ ในทางทฤษฎีทั้งสิ้น แต่บางทีท่านอาจจะไม่ เข้าใจหรือกว่า ทฤษฎีที่ท่านนำมาใช้นั้นมันอาจจะผิดพลาดผิดเวลา และผิดข้อเท็จจริงใน ภาวะความเป็นอยู่ของราษฎรในชนบท ธรรมดาผมอยากจะกราบเรียนว่า การออกพระราช กำหนดทำนองนี้ธรรมดาผมถือว่าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงินสำคัญที่สุด ที่เป็นผลกระทบต่อ ประชาชนทุกระดับของประเทศธรรมดาผมอยากจะเรียนถามทางกระทรวงการคลังว่า ท่านมี ความจำเป็นเร่งด่วนอย่างไรจึงต้องตรากฎหมายนี้เป็นรูปของ พระราชกำหนด ในระหว่างปิด สมัยประชุมสามัญ และธรรมดาผมอยากจะกราบเรียนถามว่า ผลที่ท่านออกเป็นพระราชกำหนด ก่อนที่จะนำมาเป็นพระราชบัญญัติอย่างธรรมดาเพียงไม่กี่วันนั้น ทางรัฐบาลได้อะไร บ้าง คุ่มค่าไหม ท่านได้เงินไปแล้วเท่าไรในช่วงที่ประกาศใช้พระราชกำหนด ธรรมดาผมเห็น

ว่ารัฐบาลที่ตินั้นถ้าจะออกกฎหมายใดที่กระทบต่อราษฎรเป็นส่วนใหญ่ของประเทศแล้ว เรามีสภาผู้แทนราษฎร เรามีรัฐสภาซึ่งประกอบด้วยวุฒิสมาชิกด้วย กระผมเชื่ออย่างเต็มทีว่า ในฐานะที่กระผมก็เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาที่ ๒ ทั้งที่เรียกว่า วุฒิสมาชิกหรือใด ๆ ทั้งสิ้นต่อเนื่องกันยาวกว่าที่กระผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๓ เท่า ในขณะที่กระผมดำรงตำแหน่งนั้น กระผมไม่เคยตกอยู่เป็นทาสของรัฐบาลเลย เราจะต้องฟังเหตุฟังผล ไม่ใช่ว่าแต่งตั้งท่าน เขาทั้งหลายมาแล้วจะมานั่งยกมือให้ฝ่ายรัฐบาล โดยไม่ฟังความคิดเห็นของบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเลย วันนั้นเราสภาผู้แทนราษฎรเราต่างเข้าใจกันดีว่า กฎหมาย ๒-๓ ฉบับที่เข้ามานี้เป็นเรื่องสำคัญมาก มีสมาชิกสภาผู้มิอาวโสไม่น้อยเขารู้ว่าเขาไม่เข้าใจข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ เขาก็ต่างพากันขอร้องสมาชิกผู้มิอาวโส ที่มีความรอบรู้พอสมควรช่วยอภิปราย เพราะฉะนั้นการอภิปรายของเราในวันนี้ นับตั้งแต่ท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทย จนกระทั่งถึงตัวกระผม กระผมพบกับเพื่อนวุฒิสมาชิกหลายท่านที่ห้องกาแฟเมื่อกี้ เขาก็จึงแสดงความคับแค้นใจ ความหนักใจเป็นอย่างยิ่งต่อร่างกฎหมาย ๒-๓ ฉบับที่เข้ามานี้ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะฝากบรรดาเพื่อนสมาชิก วุฒิสมาชิกทั้งหลายว่าเราต่างเป็นคนไทยเรารับราชการมาจนกระทั่งจะครบเกษียณอายุ กระผมเองเป็นทั้งข้าราชการประจำ เป็นทั้งข้าราชการการเมือง และเป็นตัวแทนของราษฎรในที่สุดเราจะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของแผ่นดิน ถึงผลประโยชน์ของราษฎรตาตา ๆ กระผมเชื่อว่าเราทุกคนมีที่ดินมีลูกที่จะต้องยกที่ดินนั้นให้ลูก เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบขอให้ท่านพิจารณาในแง่ของภารกิจที่เรามีต่อแผ่นดิน หรือต่อราษฎร อย่าไปทิวี่ว่าเราเป็นฝ่ายรัฐบาลเราจะต้องเป็นข้างรัฐบาลตลอดไป โดยไม่มีเหตุมีผล กระผมเห็นว่าการเสนอร่างกฎหมายเหล่านี้เข้ามาน่าจะมาในรูปพระราชบัญญัติเพื่อเราจะได้มาตีความมาช่วยกันอภิปรายทุกแง่ทุกมุม ช่วยรัฐบาลครับ ไม่ใช่ทำลายรัฐบาลที่เราอภิปรายกันวันนี้ เราไม่ได้นัดหมายกันมาโค่นล้มกฎหมายทั้ง ๒-๓ ฉบับนี้ แต่เราจะพูดกันด้วยเหตุด้วยผล เราไม่ต้องการมาตีฝีปากกัน ที่กระผมกราบเรียนเมื่อเช้านี้ว่า กระผมเห็นว่าการบริหาร การเงิน และการคลังของรัฐบาลชุดนี้ล้มเหลว อันนี้กระผมขอยืนยัน เพราะการที่ไม่สามารถที่จะทำให้คำมั่นสัญญาที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายให้แก่เราให้ความเห็นชอบไปแล้ว และไม่

สามารถที่จะหาเงินมาใช้จ่ายสนองนโยบายของท่านให้ใกล้เคียงต่อความจริงได้ ไม่ต้องให้
ได้ทั้งหมดร้อยเปอร์เซ็นต์ อันนี้แหละครับที่ผมถือว่าเป็นความล้มเหลว จริงอยู่การ
ประเมินผลทางเศรษฐกิจ กระทบไม่ใช่แค่เศรษฐกิจทุกประเทศอาจจะประเมินผิดพลาดได้
อาจจะมีผลกระทบที่ตามมาโดยคาดไม่ถึง เช่นปัญหาการทำสงครามฟอล์คแลนด์ (Folk-
land) ก็อาจจะเป็นผลกระทบต่อหลายประเทศ แต่ว่าการประเมินที่ผิดพลาดมากเกินไปถึง
๘ เปอร์เซ็นต์ ในวันนี้แล้วกำลังมรรุมมุดุมที่จะแสวงหาเงินมาทำให้ดุลปีนี้ปิดทึบลงนั้น
ผมมีความร้อนใจแทนท่านรัฐมนตรีคลังทั้ง ๒ ผมไม่อยากจะเห็นรัฐบาลต้องพ่าย
แพ้ แล้วก็ต้องลาออกไป เราไม่ต้องการผลถึงขนาดนั้น เป็นแต่เพียงว่า เรามาปรึกษา
หารือกันว่าเมื่อท่านทำพลาดไปแล้วจะหาอะไรที่จะไม่ให้เสียงานของรัฐบาลหรือของแผ่นดิน
โดยที่รัฐบาลก็ไม่ต้องเสียหายมากจนเกินไปนัก อันนี้ผมก็ยังไม่ได้ทราบสูตรนี้ว่า
จะเป็นอย่างไรนะครับ แต่ถ้าหากว่าจะมาถามมติดอกมอกกันเดี๋ยวนี้ ผมคิดว่าสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรทุกฝ่ายแม้กระทั่งฝ่ายที่เป็นรัฐบาลก็คงจะระอึกระอ่วนเต็มที่ ตัวผมคง
จะยกมือให้ไม่ได้และผมก็เชื่อว่าสมาชิกในพรรคก็จะต้องกระทำเช่นนั้น ส่วนท่าน
วุฒิสมาชิกนั้นหลายท่านบอกว่าท่านจะ แอบสแตน (Abstain) หรือท่านจะออกไปกินน้ำ
ชาเสียในขณะโหวต อันนี้ก็สุดแท้แต่ใจท่านครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญรัฐบาลครับ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประ-
ธานที่เคารพ ผมขอกราบเรียนสั้น ๆ เพื่อความสบายใจของท่านสมาชิกนะครับว่า
กสช. นั้นไม่ได้ตัดแม้แต่สตางค์แดงเดียวนะครับ งบนี้ตั้งไว้บ ๗๕๒.๕ ล้านบาท
พื้นที่ยากจน ๖๒๒ ล้านบาท โครงการพระราชดำริ ๓๐๐ ล้านบาท กสช. ๑,๙๗๕.๕ ล้าน
บาท ไม่ได้ตัดแม้แต่สตางค์แดงเดียวงบประมาณฯ ไม่ได้ตัดแม้แต่สตางค์แดงเดียว ที่ตัด
นั้นเป็นงบค่าใช้สอยค่าวัสดุอะไรต่าง ๆ ซึ่งพอที่จะเจียดจ่ายได้ ที่พอที่จะประหยัดได้ และ
ก็วินัยทางการคลังห้ามโอนหมวดเงินที่สมาชิกบางท่านได้แสดงความวิตกว่าปลายปีงบประมาณ
รัฐมนตรีจะถลุงเงินกัน ทำไม่ได้ครับ เพราะห้ามไว้หมดแล้วนะครับ เราก็พยายาม
ตัดสิ่งที่จะกระเบียดกระเสียรกันได้ ส่วนงบสำคัญต่างๆ ก็ไม่ได้ครับ สำหรับในเรื่องที่ว่า

ทำไมพระราชกำหนดนี้ถึงจะต้องออกเป็นพระราชกำหนด กระผมก็ได้พยายามกราบเรียนแล้วว่าอันนี้เป็นเรื่องของการปรับประเภทและอัตราภาษีทุกครั้งทำเป็นพระราชกำหนด ถ้าเป็นเรื่องของวิธีการจัดเก็บเราเสนอเป็นพระราชบัญญัติ สัปดาห์หน้าก็คงจะได้พิจารณากัน ส่วนในเรื่องที่ว่าทำไมเราจึงจะต้องมาทำอะไรกันในช่วงนี้ ก็กราบเรียนแล้วว่าถึงจะทำในช่วงไหนก็ตามก็ต้องเป็นพระราชกำหนดนะครับ ส่วนเรื่องว่าทำไมถึงไม่สามารถที่จะทำให้เป็นไปตามที่ประมาณการ กระผมกราบเรียนว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาของทั้งโลกนะครับ เมื่อกลางปีก่อนนี้ทุกแหล่งนะครับได้ประมาณการไว้ว่าในปลายปี ๒๕๒๔ เศรษฐกิจของโลกจะเริ่มฟื้นตัว นี่เรามาดังกลางปี ๒๕๒๕ ครับ เพิ่งจะเริ่มมีท่าทีว่าจะฟื้นตัวในครึ่งปีหลังนี้ อันนี้เป็นการประมาณการผิดกันทั้งโลกนะครับ แล้วผลก็ออกมาชัดเจนทุกแห่งก็คือ รายได้ไม่เข้าเป้า แต่อย่างไรก็ตามในกรณีของเรากระผมอยากจะกราบเรียนว่าหลายมาตรการที่เราดำเนินการเพื่อช่วยเหลือประชาชน มีผลกระทบต่อรายได้ทั้งสิ้น ก็คงจะมีโอกาสได้กราบเรียนรายละเอียดกันต่อไป แต่ว่ากระผมอยากจะยกตัวอย่างเพื่อประหยัดเวลานะครับ ยกตัวอย่างอันเดียวในการลดภาษีขาออกของยางเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่ทำยางนั้น เราเสียรายได้ไป ๓,๐๐๐ ล้านบาทครับ คือแต่ละอัน ๆ นี้เราจำเป็นต้องทำเพื่อประคับประคองให้ประชาชนไม่เดือดร้อน แต่เราเสียรายได้ ท่านจะตำหนิเราก็คงขออภัยครับ แต่ว่าขอกราบเรียนว่า ที่ทำไปมันจำเป็น ถ้าไม่ทำอย่างนั้น ชาวไร่ยางคงจะเดือดร้อนกว่านี้อีกมากมายนัก ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมก็คิดว่ายังมีร่างที่จะอภิปรายอยู่ต่อไป เกี่ยวเนื่องกันยังมีนะครับ อันนี้ก็ขอยุติเพียงเท่านี้ก่อนโดยไม่ต้องลงมติ

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผมเห็นด้วยว่าเราควรจะต้องลงมติกันเสียที ในวาระการลงมตินี้ กระผมขออาศัยข้อบังคับ ข้อ ๕๙ ขอให้ลงคะแนนเป็นการลับ ขอผู้ช่วยเสนอกับกระผม ๓๐ ท่านด้วยครับ ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรองครบจำนวน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ครบ ถูกต้อง มีผู้เสนออะไรอื่นอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีผู้เสนออะไรอื่นอีก ก็เป็นอันว่าเป็นไปตามนั้นนะครับ จะเอาอย่างไรครับ คุณปิยะฉัฐ

นายปิยะฉัฐ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ก็ใช้วิธีเหมือนอย่างที่เคยปฏิบัติกันมานะครับ ท่านจะแจกกระดาษหรือจะทำอย่างไรที่มันล้นนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ตกลงไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นอีก เสนอลับแลแล้วก็ไป มีอะไรหรือครับ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานไม่ดูข้อบังคับหรือครับ ข้อ ๕๙ นั้นเป็นเอกสิทธิ์ของสมาชิกสภา ๓๐ คนครับ จะถามความเห็นอื่นไม่ได้หรอกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็ไม่มีอื่นแล้วนี่ครับ ก็ถูกแล้วนี่ ไม่มีอื่นแล้วก็ลงไป ก็ไม่ได้ว่าอะไร ก็ดำเนินการไปโดยวิธีแจกกระดาษนะครับ ต้องตั้งกรรมการนับคะแนนกันก่อนขอให้มีการนับคะแนน เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน กรรมการนับคะแนน คุณปิยะฉัฐ คุณปิยะฉัฐว่าอย่างไรกรรมการนับคะแนน

(เจ้าหน้าที่ได้นำแผ่นกระดาษสำหรับลงคะแนนแจกให้แก่สมาชิกในที่ประชุมโดยทั่วกัน)

นายปิยะฉัฐ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : กระผมว่ามอบสิทธิ์ให้ท่านประธานก็แล้วกันนะครับ ไม่กล่าวหาอะไรทั้งนั้นหรอกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญกรรมการนับคะแนน ก็ขอเชิญท่านเหล่านี้เป็นกรรมการนับคะแนนนะครับ ทางด้านสภาผู้แทนราษฎรก็ขอ ๑. คุณประทีป วิจารณ์ปรีชา ๒. คุณปิยะฉัฐ วัชรภรณ์ ๓. คุณสมักร สุนทรเวช ทางด้านวุฒิสภาก็ขอคุณसानนท์ สายสว่าง คุณธรรมบุญ ลัดพลี พันเอก จำลอง ศรีเมือง รวม ๖ ท่าน

ที่นี้วิธีการลงคะแนนนะครับ คุณสมัครขัดข้อง ก็ขอคุณพิภพตามคุณสมัครเสนอนะครับ ก็เป็นอันหมดเรื่องไปส่วนการออกเสียงลงคะแนนนั้นก็ขอให้เป็นอย่างนั้นนะครับ คุณसानนท์ สายสว่างเขาบอกไม่ค่อยสบายขอถอนตัวไป อย่างนั้นก็ขอเชิญ พลตรี เรียงธรรมกุล นะครับ ส่วนวิธีการลงคะแนนนั้นก็ขอให้เขียนเครื่องหมายตามข้อบังคับข้อ ๖๑ (๒) นะครับ คือให้เขียนเครื่องหมายบนแผ่นกระดาษใส่ซองที่เจ้าหน้าที่จัดให้ ผู้เห็นด้วยให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ผู้ไม่เห็นด้วยให้เขียนเครื่องหมาย ✕ ส่วนผู้ไม่ออกเสียงให้เขียนเครื่องหมาย ○ นะครับ ท่านกรรมการก็ขอเชิญประจำที่ได้แล้วครับ

(คณะกรรมการตรวจนับคะแนนเข้านั่งประจำที่เพื่อทำการตรวจนับคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เสร็จแล้วก็ขอให้ท่านนำของมาส่ง ก็เห็นจะไม่ต้องอ่านรายชื่อหรือก ซ้ำ เชิญท่านกรรมการครับ ถ้าหากว่าอย่างนั้นะครับ มีท่านที่ทักท้วงมาเหมือนกันว่าถ้าไม่อ่านชื่อมันจะสับสน เพราะฉะนั้นก็กรุณาเรียกชื่อเสียหน่อยเสียเวลา ผมก็คิดว่าจะให้รวดเร็วก็ลงมือได้กรรมังครับท่านเลขาฯ อ่านชื่อครับ มีผู้เสน่ออีกแล้วครับ ก็เคยปฏิบัติมาเช่นเดียวกันครับ แต่เป็นข้อเสน่ออีกแบบหนึ่ง คือนั่งอยู่กับที่แล้วก็ให้เจ้าหน้าที่ไปเก็บมาจะได้รวดเร็วเข้าครับกรุณานั่งอยู่กับที่ แล้วเจ้าหน้าที่ไปเก็บมาคงไม่ถึงขนาดนั้น หรือว่าเป็นห่วง ถ้าเป็นห่วงอย่างไรก็เสียตั้งแต่แรกก่อนจะลงคะแนน โดยวิธีนั่งอยู่กับที่นี้ก็เคยปฏิบัติมามากนะครับ เจ้าหน้าที่เก็บ ตอนนี่เฉพาะท่านที่อยู่ที่นี่ พอเสร็จไปแล้วปิดประตูแล้วก็มาลงไม่ได้แล้วนะครับ จะให้ปิดประตูเลยครับ เฉพาะที่ท่านลงแล้วอย่าออกไปไหนด้วยอีกประตูหนึ่งเปิดให้ใช้ใหม่ครับ มาลงอีกไม่ได้ ล็อคประตูเลย จะได้รวดเร็วเข้าครับ ไม่อย่างนั้นเรียกชื่ออีกหลายชั่วโมง ไม่เสร็จครับ ก็ให้เจ้าหน้าที่ไปเดินเก็บแล้วนะครับ ขอความกรุณานั่งให้เรียบร้อย ท่านผู้ใดไม่ได้รับกระดาษที่จะลงคะแนน ก็กรุณาบอกก่อน ก็ไปได้แล้วกรรมังครับเจ้าหน้าที่เก็บได้แล้วครับ แล้วนั่งอยู่กับที่เรียบร้อย

นายสนธิ กุลเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สนธิ กุลเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ว่าอย่างไรครับ

นายสนธิ กุลเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าวิธีการซึ่งท่านประธานแนะนำนั้น ซึ่งจะดำเนินการต่อไปนี้นั้น ก็ดีเหมือนกันรวดเร็วแต่ท่านประธานครับ ช่องที่ท่านได้ดำเนินการโดยมีเจ้าหน้าที่มาแจกนั้นไม่ทราบจำนวนเท่าไร เวลาเก็บกลับออกไปนั้นก็ไม่ว่าทราบว่าจะเพิ่มเติมได้อย่างไรบ้าง กระผมขอเรียนว่า ถ้าเป็นไปได้นะครับ ถ้าขณะนี้เจ้าหน้าที่ดำเนินการแจกไปแล้วประมาณ สมมุติว่า ๔๐๐ ก็น่าจะประกาศว่า ๔๐๐ หรือ ๓๒๕ หรือเท่าไรก็แล้วแต่เพื่อการเก็บเข้าไปจะได้ครบจำนวนเดิม เพื่อเป็นการป้องกันการทุจริตเกิดขึ้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คือเจ้าหน้าที่จะแจกทุกท่านครับ ถ้าท่านไหนไม่ได้รับ หรือไม่รับ ก็ขอให้บอกด้วย แจกทุกท่านเท่าที่มีอยู่ในห้องนี้ครับ แล้วก็เก็บทุกท่าน

นายสนธิ กุลเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : กระผมหมายความว่าอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ ว่าโดยความทั่ว ๆ ไปนั้นก็แน่ใจ ก็คิดว่าคงบริสุทธิ์ใจ แต่เพื่อเป็นการบริสุทธิ์ใจโดยปราศจากข้อครหา น่าจะทราบนะครับว่า เจ้าหน้าที่นั้นนำซองมาแจกเป็นจำนวนเท่าใดที่มีสมาชิกในที่ประชุมขณะนี้ ก็จะเป็นการสะอาดปราศจากมลทินนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ถ้าอย่างนั้นทางนี้ก็จะพร้อมนะครับ นับคะแนนคือเก็บซอง เสร็จแล้วก็นับคนเลยให้มันตรงกัน ก็ยิ่งเข้าไปใหญ่ แล้วเห็นจะให้เกียรติกันได้กระมังครับเชิญ ว่าอย่างไรครับ

นายสมัคร สุขทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัคร สุขทรเวช กระผมอยากจะถามในประเด็นเดียวกันแต่ไม่คิดจะไปตีรวนอะไรอย่างนั้น ถ้าจะทำวิธีลัดมันจะช่วยให้ได้มาก กระผมเห็นด้วย เพียงแต่ว่าทั้งหมด ๕๒๖ ซองนี้ ท่านเลขาธิการ ก็ประกาศเสียหน่อยว่ากำลังนี้แจกไปแล้วก็ร้อยซอง เหลือ ๑๐๐ ซองก็ให้ท่านประธานไว้ คือกระผมกลัวว่า ๑๐๐ ซองแจกไปเท่าไรก็ไม่รู้ อยากรู้ ๆ ก็ไม่เกิน ๕๒๖ ละครับ ที่นี้ซองที่เหลือนี้เดี่ยวใครไปกากบาท ๆ เดี่ยวท่านนายก ๆ กระผมเดือดร้อนครับ กระผมกลัวอย่างนี้ท่านนี่เองครับ เพราะฉะนั้นก็กรุณา

ว่าแจกซองไปเท่าไร เหลือเท่าไรก็บอกเลยว่าซองทั้งหมดนี้เหลืออยู่ ๘๐ ซอง เพราะฉะนั้น
คะแนนก็ต้องเป็นเอา ๕๒๖ ลบ วิธีนี้ลัดแล้วดีมาก เพียงแต่ว่าแสดงไว้สักชนิดหนึ่ง
เท่านั้น เดียวใครเอาไปส่งไปยัดใส่เข้าไป จริง ๆ นะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : แจกไปแล้ว ไม่ได้นับครับ

นายสมัคร สุขนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ก็
เพราะอย่างนี้กระผมถึงได้อยากจะทักท้วง คือเริ่มต้นนี้ละครับ จะต้องมิซองอยู่ในมือ ๕๒๖
ซอง เสร็จแล้วก็แจกเลยพอแจกหมดเรียบร้อยเหลือซองเท่าไร ก็ต้องประกาศไว้ว่าแจกไป
เท่านี้ เหลืออยู่เท่านี้ แล้วก็ไม่มีใครกั๊กอะไรอีก ที่นี้ปัญหาก็คือว่าถ้าไปแจกมากแล้ว
ที่เหลืออยู่เกินสัก ๕๐ ไปนั่งกากบาท ๆ แล้วก็ส่งใส่เข้ามา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เอาอย่างนี้ไหมครับ ซองที่เหลือนี้เก็บ
เลย ที่ยังไม่ได้ออกครับ

นายสมัคร สุขนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กระผม
เรียนไว้ นะครับ ท่านประธานครับ กระผมเรียนว่าความบกพร่องครั้งแรกมีอยู่ตรงที่ว่าไม่
นับ ๕๒๖ ซองเสียก่อน คือชุดหนึ่งต้องมี ๕๒๖ แกะเอามาเมื่อกี้ก็ต้อง ๕๒๖ จะหยิบมั่ว ๆ
มาอย่างนี้ไม่ถูกต้องครับ แต่กระผมไม่สงสัยอะไรครับ กระผมเรียนไว้ว่า ถ้าจะเล่นวิธีนี้อีก
ต่อไปก็ควรจะต้องหยิบมาส่งหนึ่ง ๕๒๖ ซอง แจกแล้วเหลือเท่าไรคืนท่านประธานไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ครับ อย่าไปติดใจเลยไม่ถึงกับขนาดนั้น

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผม อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคชาติไทย กระผม
ว่าไม่น่าจะมีปัญหา นะครับ เพราะว่าซองที่เราแจก เจ้าหน้าที่ได้ไปเก็บ กระผมไม่ได้ว่า
เก็บแล้วให้รวมกันมาส่ง เก็บจากตัวบุคคลแต่ละคน ๆ แต่ละคน ๆ เพราะฉะนั้นซองที่แจก
ไปเท่าไรก็ไม่มีปัญหา เพราะเก็บมาแต่ละคนแล้ว ใครไม่ให้มาก็ถือว่าแอบสแตงไป ถ้าได้
มาเท่าไรก็เอามา นับ ต้องไว้ใจเจ้าหน้าที่ ต้องไว้ใจกรรมการอยู่ที่นี้ ที่จะออกมาเป็นบับ
นั้นคงจะเป็นไปไม่ได้ นะครับ กระผมว่ามันยุติธรรมพอสมควรแล้ว เพราะว่าไม่ได้ไปเก็บ
แบบรวมเลย เก็บเป็นรายตัวบุคคลเลยก็ไม่น่าจะมีปัญหา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เอาละครับ เจ้าหน้าที่เก็บก็เชื่อเกียรติ คงไม่มีอะไรครับ เจ้าหน้าที่เก็บของมา ไม่มีอะไรครับ

นายบูรณะศักดิ์ เทพาคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ขอ สักนิดหนึ่งนะครับว่า ที่ท่านรัฐมนตรีกล่าวนั้นนะครับ ผมขอคัดค้านสักนิดหนึ่งอย่าหาว่า ขัดคอเลย บางครั้งท่านเคลือบแคลงในการนับคนในสภาว่านับผิดนับถูกท่านยังมีสิทธิ์ขอ ให้นับใหม่ได้ ปัญหาหัวหน้าพรรคผมพูดนั้นไม่ใช่ของผิดครับ มันต้องแสดงความถูกต้อง กันบ้างพอสมควรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่เป็นไรหรอกครับ ก็ไม่ได้ว่าอะไรกัน รุนแรงนัก ไม่มี มีอะไรไหมครับคุณ

นายสีหนาท ฤชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธาน รัฐสภาที่เคารพ กระผมคิดว่าความคิดของท่านประธานในช่วงแรกถูกต้องแล้วนะครับ เพราะว่ามีหลายฝ่ายเคลือบแคลงสงสัย ถ้าหากจะนับจำนวนบัตรที่ตั้งอยู่ที่คณะกรรมการ กองอยู่นั้นให้เท่ากับจำนวนผู้มีสิทธิ์ที่นี้ ถูกต้องเลยครับ กระผมเห็นว่าวิธีนี้เร็วด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ครับ จะได้รวดเร็วดี เชิญครับ ของ ได้เท่าไรแล้วนับเพื่อจะได้รวดเร็วขึ้นนะครับ หมดยังครับ นับได้แล้วครับ เชิญนับ ของหน่อยครับ

นายसानนท์ สายสว่าง สมาชิกวุฒิสภา : มีสมาชิกที่แสดงความคิดเห็น เขา ออกไปแล้ว มีครับ ๒-๓ คน รวมทั้งท่านปลัดกระทรวงศึกษาฯ ท่านส่งคนเก็บแล้วก็ ออกไปครับ ผมยืนยันได้ครับเอาผู้ตัดิมาลงที่หลังไม่ได้ พอเก็บแล้วเขาก็ออกไปครับ

นายสมัคร สุขนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กระผม อยากขอทราบเรียนอย่างนี้ครับ ทางฝ่ายกระผมไม่ได้เคลือบแคลงสงสัยนะครับ ที่เรียนเมื่อ สักครู่นี้ เพราะว่าเราอาจจะได้ใช้วิธีนี้กันต่อไปนะครับ คราวนี้เริ่มนับคะแนนไม่มีใครสงสัย ไม่มีปัญหาหรอกครับ แต่ที่เรียนไว้เพราะเห็นว่าวิธีนี้ดีนะครับ แต่กระผมเรียนแนะนำว่า คราวหน้าจะเอาอย่างนี้อีก เราจะต้องมีบัตร๕๒๖ใบ เป็นปิงไว้ นั่งกันอยู่เท่าไรก็แล้วแต่ บัตร ประตุแล้วแจกเลย เมื่อแจก เหลือบัตรเท่าไรก็แจ้งประธานว่าเหลือเท่านี้ แล้วคะแนนก็ควร

จะออกมาเท่านี้ หรือถ้าไม่เท่าก็เขาไม่ใช่สิทธิ์ที่สุดแต่เขาเหลือน้อยกว่าไม่เป็นไร แต่มากกว่าไม่ได้ ถูกหรือไม่ครับเท่านี้ละครับ กระผมเรียนไว้เท่านี้เองครับ เพราะว่าเมื่อเล่นวิธีใหม่ ก็มีข้อคิดใหม่ ๆ ก็พยายามป้องกันไว้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เป็นวิธีที่ดีที่สุด ก้าวหน้าครับ

นายสมักร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
 ครับ ที่กระผมขอเรียนอย่างนี้ เมื่อใช้สักครู่นี้ะครับ หยิบบัตรแจก ๆ ออกไปมันหลายปีง
 เท่าไรก็ไม่รู้ เพราะฉะนั้นอันนี้ขอเรียนไว้ว่า คราวหน้าทำมัดละ ๕๒๖ วัั้นะครับ แล้วก็
 ใช้วิธีนี้เมื่อไรแจกเลยครับ เหลือเท่าไรคืนท่านประธาน ท่านประธานก็ให้เขา ๆ นับว่า
 เหลือเท่านี้ ก็ประกาศเสียว่าเหลือเท่านี้ ค่ะแน่นอนออกมาจะมากเกินไปที่เอาบัตรแจกไปไม่
 ได้ แต่น้อยกว่าได้ครับเท่านี้ละครับ

(คณะกรรมการตรวจนับคะแนนได้ทำการตรวจนับคะแนนเสร็จแล้ว เสนอผล
 ต่อประธาน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คืออย่างนี้ะครับ ยอดของทั้งหมดมี
 ๒๗๒ ซอง การนับคะแนนเสียงเสร็จสิ้นไปแล้วครับ ต่อไปนี้ผมก็จะได้ประกาศคะแนนตาม
 ที่คณะกรรมการตรวจนับคะแนนเสร็จแล้ว ท่านผู้เห็นว่าควรจะอนุมัติร่างพระราชกำหนด
 นี้มี ๑๘๖ คะแนน ที่ไม่อนุมัติมี ๘๕ คะแนน งดออกเสียง ๑ คะแนน ก็เป็นอันว่ารัฐสภา
 อนุมัติร่างพระราชกำหนดนี้ และก็เห็นว่าเวลาพอสมควรแล้วก็ขอเลิกประชุม เรื่องที่ค้าง
 ก็ต่อไปคราวหน้าครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๐๕ นาฬิกา